

NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งปี 2566 และแนวโน้มปี 2567

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว วันจันทร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.30 น.

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่สามของปี 2566 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ลดลงจากไตรมาสที่สามของปี 2566 ร้อยละ 0.6 (%QoQ-SA) รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2565

ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนการส่งออกสินค้ากลับมาขยายตัว ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง

ด้านการผลิต สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่ง ขยายตัวและการซ่อมฯ และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาก่อสร้างปรับตัวลดลง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567

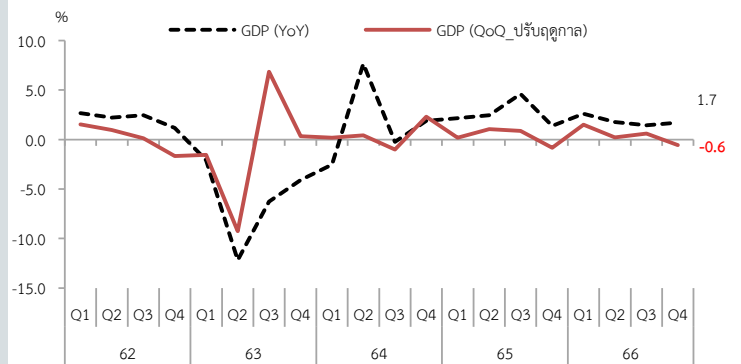
(%YoY)	2565	2566					2567 (f)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี
GDP (CVM)	2.5	1.9	2.6	1.8	1.4	1.7	2.2 - 3.2
การลงทุนรวม ^{1/}	2.3	1.2	3.1	0.4	1.5	-0.4	2.1
ภาคเอกชน	4.7	3.2	2.8	1.4	3.5	5.0	3.5
ภาครัฐ	-3.9	-4.6	4.2	-2.1	-3.4	-20.1	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	5.9	7.3	7.9	7.4	3.0
การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	0.1	-4.6	-6.0	-4.3	-5.0	-3.0	1.5
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.4	-1.7	-3.8	-5.0	-2.0	4.6	2.9
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-2.9	-5.7	-5.3	-3.1	3.2	2.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	14.0	-3.1	0.5	-6.6	-10.7	6.1	4.4
ปริมาณ ^{2/}	1.2	-3.6	-3.5	-4.8	-10.4	5.3	3.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด ต่อ GDP (%)	-3.2	1.3	2.7	-0.8	2.1	1.2	1.4
เงินเฟ้อ	6.1	1.2	3.9	1.1	0.5	-0.5	0.9 - 1.9

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลดุลการค้าระหว่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2565 อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 1.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.3 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.2 - 3.2 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้า การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการฟื้นตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้คาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.9 ส่วนอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.9 - 1.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566

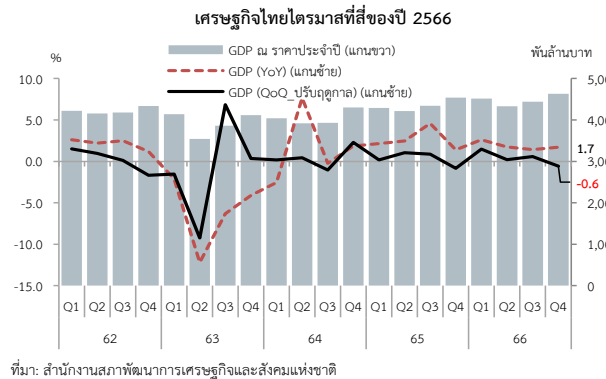

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ (1) การติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวังการท่วมตลาด รวมทั้งการใช้มาตรการและวิธีการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ควบคู่ไปกับการทบทวนมาตรการทางภาษีให้มีความเหมาะสม และการปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้า (2) การยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (3) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้น (4) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2564 - 2566 มีการลงทุนจริง ควบคู่ไปกับการเร่งรัดอนุมัติโครงการที่ได้เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงก่อนหน้า รวมทั้งการเร่งรัดให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถเริ่มประกอบกิจการให้เร็วขึ้น และมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงาน (5) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และมีกำลังซื้อสูง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญ (6) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชและใช้วิธีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูง และ (7) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ (i) การเร่งรัดเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเลื่อนปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ (ii) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ไม่ให้ล่าช้าไปกว่าแผนที่กำหนดไว้ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมของโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็วหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีผลบังคับใช้ และ (iii) การติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งปี 2566 และแนวโน้มปี 2567

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่สามของปี 2566 ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนการส่งออกสินค้ากลับมาขยายตัว ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง ด้านการผลิต สาขาที่พิกัดและ บริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งขายปลีกและการซ่อมฯ และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวต่อเนื่อง ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาก่อสร้างปรับตัวลดลง เมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ลดลงจากไตรมาสที่สามของปี 2566 ร้อยละ 0.6 (%QoQ-SA) รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2565

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566

- การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องของการจ้างงานและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.8 ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 35.4 และร้อยละ 7.9 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 37 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนกลับมาขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส สอดคล้องกับการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 0.3 เทียบกับร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 55.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 51.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2563 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล ลดลงร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดลดลงร้อยละ 14.1 และรายจ่ายค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 8.0 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 31.0 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.5 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 33.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 เทียบกับร้อยละ 6.2 ในปี 2565 ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลลดลงร้อยละ 4.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในปี 2565

- การลงทุนรวม** ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการลงทุนภาครัฐ ที่ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 20.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลดลงของการลงทุนรัฐบาลร้อยละ 33.5 เนื่องจากความล่าช้าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ขณะที่การลงทุนรัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 7.0 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 7.2 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.9 และร้อยละ 20.1 ในไตรมาสก่อนหน้าและในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 5.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.4 เทียบกับร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ 2.3 ในปี 2565 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.7 ในปี 2565 ขณะที่การลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 4.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในปี 2565

- การส่งออกสินค้า** มีมูลค่า 68,822 ล้านดอลลาร์ สรอ. กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.6 โดยปริมาณส่งออกกลับมาขยายตัวร้อยละ 3.2 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น อาทิ ข้าว (ร้อยละ 43.8) ยางพารา (ร้อยละ 6.5) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 185.3) ตู้เย็น (ร้อยละ 23.3) ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 16.3) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 14.7) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ (ร้อยละ 10.7) และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ร้อยละ 52.2) กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง อาทิ ทุเรียน (ลดลงร้อยละ 51.7) ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 18.9) กุ้ง, ปู, กุ้ง, และล็อบสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 7.4) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 4.9) เครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 28.8) และรถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 7.3)

รวมทั้งปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 280,209 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปีก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 2.9 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2

- สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง** ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยส่งผลให้ผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญลดลง โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวเปลือก รวมทั้งหมวดประมงที่ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 18.3) กลุ่มผลไม้ (ลดลงร้อยละ 10.0) โดยเฉพาะทุเรียน (ลดลงร้อยละ 37.2) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 14.0) อ้อย (ลดลงร้อยละ 11.1) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 3.7) ตามลำดับ ในขณะที่ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สักร (ร้อยละ 20.5) โคเนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5) ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.1 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าสำคัญ อาทิ ข้าวเปลือก (ร้อยละ 16.0) ยางพารา (ร้อยละ 11.4) มันสำปะหลัง (ร้อยละ 12.5) อ้อย (ร้อยละ 11.4) และ ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 5.6) อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ สักร (ลดลงร้อยละ 37.3) กลุ่มผลไม้ (ลดลงร้อยละ 6.2) และไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 10.5) การลดลงของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.5

รวมทั้งปี 2566 สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 1.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2565

5) สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 และกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 5.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 11.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และ**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 9.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่**ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่ลดลง** อาทิ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 13.9) การผลิตชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ลดลงร้อยละ 15.7) การคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ลดลงร้อยละ 18.7) การผลิตน้ำตาล (ลดลงร้อยละ 20.1) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ลดลงร้อยละ 21.6) **ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้น** อาทิ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 18.7) การปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน (ร้อยละ 30.3) การผลิตสายไฟและเคเบิลฯ (ร้อยละ 36.9) และการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้ฯ (ร้อยละ 15.0) สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 56.72 ต่ำกว่าร้อยละ 58.02 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 60.32 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2566 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงร้อยละ 3.2 เทียบกับเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ในปี 2565 และอัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.06 ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในปี 2565

6) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 10.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวต่อเนื่องของการท่องเที่ยวในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 8.095 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.1 ส่งผลให้**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.77 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 34.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 76.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) จำนวน 66.70 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวร้อยละ 14.3 สร้าง**รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย**อยู่ที่ 2.35 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 26.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 29.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้**ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว 5.12 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.8** สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 73.55 สูงกว่าร้อยละ 66.16 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 62.64 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2566 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 18.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 34.5 ในปี 2565 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 28.150 ล้านคน ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.892 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.0 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 69.22 ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 4 ปี

7) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 5.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและภาคบริการด้านการท่องเที่ยว โดยดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 17.9 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดร้านขายปลีกสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ ในขณะที่ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ 3.9 ตามการลดลงของหมวดการขนส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ อาทิ การขนส่งเหล็ก เหล็กกล้า และโลหะที่นอกกลุ่มเหล็กขั้นมูลฐาน และการขนส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม และดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 12.2 ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขนส่งยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์

รวมทั้งปี 2566 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.7 ในปี 2565

8) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 6.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งทางน้ำ (ร้อยละ 2.5) บริการขนส่งทางอากาศ (ร้อยละ 14.3) และบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง (ร้อยละ 2.9) สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 12.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.4 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 11.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2566 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 8.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในปี 2565

9) สาขาการก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 8.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 โดยในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 18.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า (การก่อสร้างของรัฐบาลลดลงร้อยละ 30.9 ตามการลดลงของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 9.8) ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย (อาทิ อาคารพาณิชย์ และอาคารโรงงาน) สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของราคาหมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 2.9) และราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ อาทิ ยางมะตอย และผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม (ลดลงร้อยละ 2.1) ขณะที่ราคาหมวดคอนกรีตและหมวดซีเมนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2566 สาขาการก่อสร้างปรับตัวลดลงร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในปี 2565 โดยการก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 3.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลลดลงร้อยละ 6.2 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4) และการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

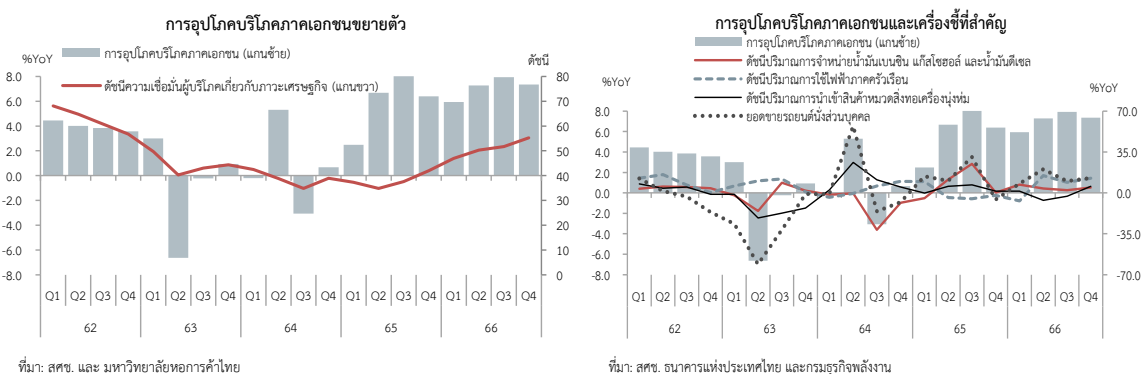
เศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.2 - 3.2 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การกลับมาขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้า ตามการฟื้นตัวของการค้าโลก (2) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และ (3) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.9 ส่วนอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.9 - 1.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

1. ภาพเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566

ด้านการใช้จ่าย

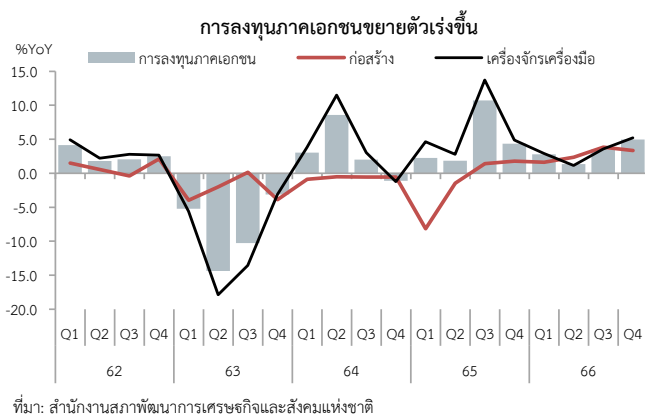
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องของการจ้างงานและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส โดยการใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.8 ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และกลุ่มบริการทางการเงินร้อยละ 35.4 และร้อยละ 7.9 ตามลำดับ การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.5 เติบโตจากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 37 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนกลับมาขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส สอดคล้องกับการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 เติบโตจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 0.3 เทียบกับร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 55.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 51.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2563

รวมทั้งปี 2566 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.1 เติบโตจากร้อยละ 6.2 ในปี 2565

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 5.0 เติบโตจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งถือเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส ตามการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 เติบโตจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเร่งขึ้นของการนำเข้าสินค้าทุนร้อยละ 8.7 เทียบกับร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในหมวดการก่อสร้างขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 3.4 เทียบกับร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ และที่อยู่อาศัย สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจไตรมาสก่อนหน้าอยู่ที่ระดับ 49.0 ลดลงจากระดับ 49.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามความเชื่อมั่นในภาคการผลิตที่ปรับลดลงจากระดับ 52.0 ในไตรมาสก่อนหน้ามาอยู่ที่ระดับ 51.6 ในไตรมาสนี้ สอดคล้องกับการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ

รวมทั้งปี 2566 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.7 ในปี 2565 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ 6.2 ในปี 2565 ขณะที่หมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.9 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 1.5 ในปี 2565

ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนการส่งออกสินค้ากลับมาขยายตัว

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 7.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายภาคเอกชนในทุกหมวด

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.0 เติบโตจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือเป็นสำคัญ

สถานการณ์ยอดขายจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ของไทย

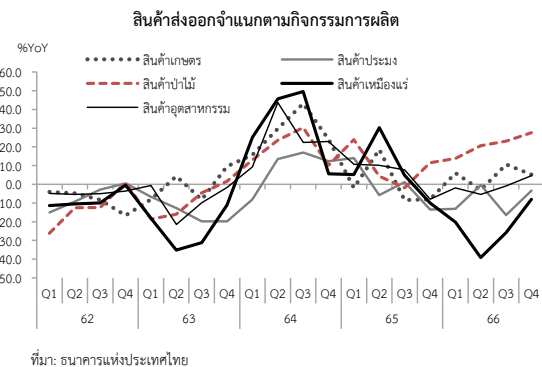
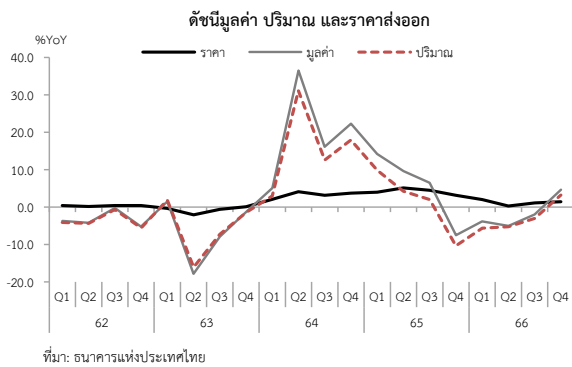
เมื่อพิจารณาจากข้อมูลยอดขายจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ของไทยในปี 2566 ของกรมการขนส่งทางบก พบว่า ยอดจดทะเบียนรถยนต์ใหม่รวมในปี 2566 อยู่ที่ 657,860 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จาก 628,722 คัน ในปี 2565 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากยอดขายจดทะเบียนใหม่ของรถยนต์ไฟฟ้า (Battery Electric Vehicle: BEV) เป็นสำคัญ โดยยอดขายจดทะเบียนใหม่ของรถยนต์ไฟฟ้า ในปี 2566 อยู่ที่ 76,538 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 695.9 เมื่อเทียบกับ 9,617 คัน ในปี 2565 ขณะที่ยอดขายจดทะเบียนใหม่ของรถยนต์ที่ใช้ น้ำมันอยู่ที่ 481,609 คัน ลดลงร้อยละ 11.3 จาก 543,072 คัน ในปี 2565 ส่งผลให้สัดส่วนยอดขายจดทะเบียนใหม่ของรถยนต์ไฟฟ้าต่อยอดจดทะเบียนรถยนต์ทั้งหมด อยู่ที่ร้อยละ 11.6 ในปี 2566 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในปี 2565

และหากพิจารณาอี้อรถยนต์ไฟฟ้าที่จดทะเบียนใหม่ในปี 2566 เรียงตามลำดับ ได้แก่ BYD (สัญชาติจีน) 30,467 คัน Neta (สัญชาติจีน) 12,777 คัน MG (สัญชาติจีน) 12,462 คัน Tesla (สัญชาติสหรัฐฯ) 8,206 คัน และ GWM (ORA) (สัญชาติจีน) 6,746 คัน โดยการที่ ยอดจดทะเบียนใหม่ของรถยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ เป็นผลจากความสำเร็จของมาตรการกระตุ้นอุปสงค์การใช้รถยนต์ไฟฟ้า ในประเทศของรัฐบาลภายใต้มาตรการ EV3.0 และ EV3.5 อย่างไรก็ตาม ในปี 2566 การผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในไทยยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการลงทุนก่อสร้างโรงงานและไลน์การผลิตในประเทศ ดังนั้น รถยนต์ไฟฟ้าที่จำหน่ายในประเทศไทยยังคงเป็นรถยนต์นำเข้าแทบทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม มาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่หรือยานยนต์ไฟฟ้าของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้กำหนดสัดส่วนการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าเพื่อชดเชยการนำเข้า อาทิ อัตราส่วน 1:1 ในปี 2567 (นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้า 1 คัน ต่อการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศ 1 คัน) และอัตราส่วน 1:1.5 ในปี 2568 (นำเข้ารถยนต์ไฟฟ้า 1 คัน ต่อการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศ 1.5 คัน) ซึ่งหากกำลังการผลิตของโรงงานรถยนต์ไฟฟ้าสัญชาติต่าง ๆ สามารถผลิตได้ตามเงื่อนไขของมาตรการ จะช่วยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และขึ้นส่วนไฟฟ้าที่สำคัญของโลกได้

ยอดจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าของไทย จำแนกตามยี่ห้อ (คัน)					ยอดจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ของไทย (คัน)			
ยี่ห้อ	สัญชาติ	2565	2566	สัดส่วน 2566 (%)	ประเภทรถยนต์จำแนกตามเชื้อเพลิง	2564	2565	2566
BYD	จีน	382	30,467	39.8	น้ำมัน	489,510	543,072	481,609
Neta	จีน	0	12,777	16.7	%YoY	-7.3	10.9	-11.3
MG	จีน	3,166	12,462	16.3	PHEV (Plug-in Hybrid Electric Vehicle)	7,060	11,116	11,692
Tesla	สหรัฐอเมริกา	422	8,206	10.7	%YoY	NA*	57.5	5.2
GWM (ORA)	จีน	3,828	6,746	8.8	HEV (Hybrid Electric Vehicle)	34,339	62,137	84,474
Others	-	1,819	5,880	7.7	%YoY	21.0	81.0	35.9
รวม		9,617	76,538	100.0	BEV (Battery Electric Vehicle)	1,967	9,617	76,538
ที่มา : กรมขนส่งทางบก					%YoY	41.3	388.9	695.9
กำลังการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าในไทย จำแนกตามยี่ห้อ					แก๊ส (CNG/LPG)	1,922	2,780	3,547
ยี่ห้อ	สัญชาติ	กำลังการผลิต (คันต่อปี)			%YoY	-59.1	44.6	27.6
BYD	จีน	150,000			ยอดจดทะเบียนรถยนต์ทั้งหมด	534,798	628,722	657,860
Neta	จีน	200,000			%YoY	-4.9	17.6	4.6
MG	จีน	100,000			สัดส่วนยอดจดทะเบียน BEV	0.4	1.5	11.6
Changan	จีน	100,000 - 200,000 (ระยะแรก 100,000)			ต่อรถยนต์ทั้งหมด (ร้อยละ)			
GWM	จีน	80,000			ที่มา : กรมขนส่งทางบก			
GAC AION	จีน	ยังไม่ระบุ			หมายเหตุ: *ไม่มีข้อมูลยอดจดทะเบียนรถยนต์ PHEV ปี 2563			
ที่มา : รวบรวมโดยสศช.								

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่กลับมาขยายตัว การส่งออกสินค้าในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 มีมูลค่า 68,822 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 4.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการส่งออก กลับมาขยายตัวร้อยละ 3.2 ตามการขยายตัวของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 แรงขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า จากการเพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงของราคาส่งออกสินค้าเกษตรร้อยละ 8.9 เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 3.5 ส่วนการส่งออกในรูปของเงินบาท มีมูลค่า 2,454 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 280,209 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปีก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 2.9 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ด้านการส่งออกในรูปเงินบาทมีมูลค่า 9,758 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 15.3 ในปี 2565

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 5.3 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 8.9 ขณะที่ปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 3.3 โดยการส่งออกข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.8 ตามการส่งออกไปยังตลาดอินโดนีเซีย สหรัฐฯ และฟิลิปปินส์ เป็นสำคัญ และการส่งออกยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ตามการส่งออกไปยังตลาดจีนและสหรัฐฯ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกทุเรียน ลดลงร้อยละ 51.7 ตามการส่งออกไปยังตลาดจีนเป็นสำคัญ **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.7 ตามการกลับมาขยายตัวของปริมาณการส่งออกร้อยละ 3.9 และการเพิ่มขึ้นราคาส่งออกร้อยละ 0.8 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 185.3) ตู้เย็น (ร้อยละ 23.3) ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 16.3) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 14.7) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ (ร้อยละ 10.7) และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ร้อยละ 52.2) ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 18.9) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 4.9) เครื่องปรับอากาศ (ลดลงร้อยละ 28.8) และรถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 7.3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** ลดลงร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 สอดคล้องกับการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 4.2 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 สินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง ได้แก่ กุ้ง, ปู, กุ้ง, และล็อบสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 7.4) และมูลค่าการส่งออกสินค้าส่งออกอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 95.0 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปร้อยละ 98.0 เป็นสำคัญ

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2565					2566					สัดส่วน Q4/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าเกษตร	1.0	-1.8	18.6	-8.4	-8.0	3.8	6.0	-3.0	10.6	5.3	6.4
ข้าว	14.9	17.3	46.8	12.5	-2.0	29.3	24.4	18.3	27.0	43.8	2.4
ยาง	-7.9	6.2	3.0	0.2	-37.5	-29.2	-37.7	-40.2	-33.8	6.5	1.4
ทุเรียน	-7.7	-48.3	9.8	-53.1	96.4	28.1	218.9	19.6	87.8	-51.7	0.3
ผลไม้อื่น ๆ	8.9	-1.9	73.3	-8.8	-9.8	15.7	12.7	-7.4	42.3	18.5	0.9
สินค้าอุตสาหกรรม	4.8	10.7	10.2	7.7	-8.0	-1.1	-2.0	-5.4	-1.0	4.7	89.7
อาหาร	18.0	27.4	29.3	21.5	-3.5	-2.8	3.3	-8.9	-6.2	1.6	7.2
- น้ำตาล	92.4	184.2	116.8	121.2	-8.3	20.6	32.4	34.9	-3.7	15.5	0.9
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	14.0	3.3	20.9	28.0	6.2	-7.2	-2.3	-10.8	-11.5	-3.7	1.1
- เบ็ด-ไก่อกระป๋องและแปรรูป	23.1	15.7	7.7	68.3	11.6	-6.3	-5.6	-6.2	-11.2	-1.7	1.0
- ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและแป้งมัน	6.5	5.8	18.9	7.5	-3.2	-15.7	-29.9	-35.4	-2.3	6.0	0.7
เครื่องดื่ม	5.6	4.9	0.5	15.8	2.4	1.9	-1.5	3.9	-1.2	6.9	1.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	-12.6	-25.0	-13.1	-8.0	0.2	-13.1	0.3	-12.3	-22.2	-18.9	1.9

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.6 ตามการกลับมาขยายตัวของสินค้าอุตสาหกรรม เมื่อหักทองคำออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 3.5

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกข้าวและยางพาราเป็นสำคัญ

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวในรอบ 5 ไตรมาส

มูลค่าการส่งออกสินค้าประมงลดลง

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2565					2566					สัดส่วน Q4/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
อาหารสัตว์	15.8	26.3	21.6	22.0	-4.4	-13.6	-20.9	-24.6	-10.3	4.0	0.9
อิเล็กทรอนิกส์	3.7	17.1	2.5	5.0	-7.2	-3.7	-8.1	-6.1	-5.1	4.9	12.4
- คอมพิวเตอร์	0.6	67.6	-17.8	10.2	-31.4	97.8	19.2	205.5	51.6	185.3	0.8
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-11.1	15.1	-10.1	-13.2	-31.2	-24.1	-24.9	-29.6	-32.7	-4.9	3.9
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	9.3	17.7	9.4	11.0	0.5	4.1	-0.2	2.9	16.4	-2.7	3.2
เครื่องใช้ไฟฟ้า	2.7	7.4	-0.9	7.4	-2.8	4.0	4.6	9.3	2.1	-0.1	9.0
- เครื่องปรับอากาศ	8.8	5.6	1.0	38.7	-1.6	-11.9	12.5	-5.1	-33.0	-28.8	1.4
- ตู้เย็น	-7.1	6.8	-3.3	-1.4	-30.7	-6.7	-18.8	-19.1	-0.5	23.3	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	4.9	3.8	13.5	31.7	31.4	27.2	44.8	40.6	16.3	3.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ	3.9	19.6	21.4	-3.4	-17.9	-7.0	-14.4	-19.1	-3.9	14.7	5.6
ยานยนต์	-1.0	-5.8	-3.6	9.0	-2.3	7.6	10.3	5.3	13.5	1.5	15.6
- รถยนต์นั่ง	-29.8	-50.3	-48.3	-6.2	2.8	17.3	52.3	15.9	20.9	-7.3	2.8
- รถกระบะและรถบรรทุก	-8.9	-28.8	-9.5	15.1	-4.8	17.5	36.4	22.2	14.0	1.6	3.2
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	-0.2	3.5	1.9	2.3	-8.4	1.0	-8.3	-3.4	6.3	10.7	6.9
เครื่องจักรและอุปกรณ์	6.3	6.6	7.9	11.2	-0.1	-0.8	-0.6	-1.5	0.8	-1.8	8.2
เครื่องประดับ	31.6	39.6	41.3	50.6	3.6	10.8	22.0	3.7	11.5	6.4	2.8
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-3.2	18.8	4.8	-8.7	-23.7	-14.9	-21.8	-19.9	-12.7	-2.0	7.2
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	14.5	23.5	64.4	10.2	-25.8	0.2	3.1	-29.4	-2.7	52.2	4.4
อุปกรณ์และเครื่องมือด้านการแพทย์	-2.9	-4.5	1.3	2.6	-10.6	2.9	4.9	3.7	1.5	1.4	0.7
เครื่องใช้ในห้องน้ำและเครื่องสำอาง	16.0	18.5	24.2	18.2	4.1	3.6	3.0	0.7	-1.1	12.5	1.3
สินค้าประมง	-2.1	13.9	-5.8	1.1	-13.5	-8.5	-13.2	-0.4	-16.4	-3.3	0.6
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	8.1	-12.0	-4.3	-16.9	-7.7	-11.2	8.7	-19.6	-7.4	0.3
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	73.3	548.6	4.3	20.2	-24.7	-11.5	-37.3	-8.0	-8.7	95.0	2.2
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	81.2	681.8	-0.8	24.1	-22.9	-15.6	-46.9	-1.3	-9.9	98.0	2.2
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.7	14.8	10.8	6.7	-8.2	-1.0	-3.3	-5.2	-0.5	5.8	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	5.4	14.2	9.6	6.5	-7.5	-1.7	-3.8	-5.0	-2.0	4.6	98.5
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	4.3	9.3	9.8	6.2	-7.3	-1.4	-1.6	-5.1	-1.8	3.5	96.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ขยายตัว โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน อาเซียน (9) ออสเตรเลีย ฮังการี และอินเดีย ในขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาดสหภาพยุโรป (27) สหราชอาณาจักร และตะวันออกกลาง (15) ยังคงลดลงต่อเนื่อง โดยตลาดสหรัฐฯ ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 10.2 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นสำคัญ ตลาดจีน ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ยางพารา และไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เป็นสำคัญ ตลาดอาเซียน (5) กลับมาขยายตัวในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 15.6 (ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกไปยังสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เป็นสำคัญ) ตลาดออสเตรเลีย ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 18.4 ตามการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ตลาดฮ่องกง ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 25.8 จากการขยายตัวของการส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นสำคัญ ตลาดอินเดีย ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 1.3 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกเคมีภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่นกลับมามีการลดลง 0.03 ตามการลดลงของการส่งออกเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ในขณะที่การส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ ไก่แปรรูป และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบยังขยายตัวดี กลุ่มประเทศ CLMV ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 8.9 (ตามการลดลงของการส่งออกไปยังกัมพูชา และเวียดนาม เป็นสำคัญ) ตลาดสหภาพยุโรป (27) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 4.0 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และรถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ และตลาดสหราชอาณาจักร ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 16.8 ตามการลดลงของการส่งออกไก่แปรรูป รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และรถยนต์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ขยายตัว โดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน อาเซียน (9) ออสเตรเลีย ฮังการี และอินเดีย

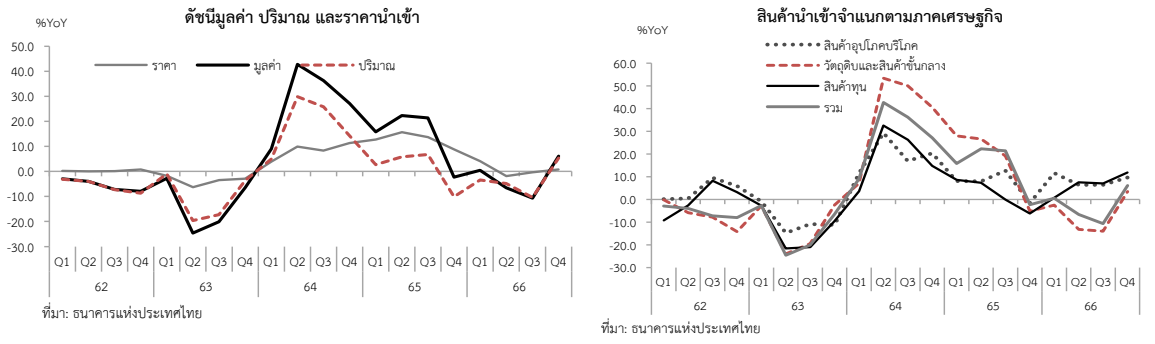
ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.											
%YOY	2565					2566					สัดส่วน Q4/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	287,425	73,607	75,586	72,239	65,994	284,562	71,164	71,648	71,899	69,850	100.0
(%YoY)	5.7	14.8	10.8	6.7	-8.2	-1.0	-3.3	-5.2	-0.5	5.8	
สหรัฐอเมริกา	13.4	23.1	17.8	15.9	-1.3	2.8	-3.7	1.7	3.4	10.2	17.5
จีน	-7.6	4.1	-1.8	-17.7	-13.5	-0.8	-7.2	-0.5	4.3	0.4	11.2
ญี่ปุ่น	-1.4	1.3	0.9	-0.3	-7.3	0.1	-0.3	-2.4	2.9	-0.03	8.3
อาเซียน (9)	10.5	17.0	19.2	18.9	-10.4	-7.1	-3.0	-15.2	-12.7	4.6	24.0
- อาเซียน (5)*	9.7	27.4	23.3	11.8	-17.3	-1.7	-1.1	-12.2	-5.5	15.6	14.5
- CLMV**	11.5	5.0	14.2	29.3	-0.3	-14.3	-5.7	-19.2	-22.0	-8.9	9.4
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK	5.2	5.6	5.7	15.0	-4.7	-4.2	-1.2	-2.2	-9.2	-4.0	7.4
สหราชอาณาจักร	15.6	18.1	-2.1	33.3	16.5	0.9	2.8	20.4	-0.4	-16.8	1.2
ตะวันออกกลาง (15)***	21.7	16.6	29.1	33.0	10.5	-2.9	14.4	-9.8	-8.5	-6.3	3.8
- ซาอุดีอาระเบีย	24.9	5.4	17.0	36.2	42.3	29.3	47.8	22.7	35.1	15.4	1.0
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	23.1	20.4	30.6	47.1	0.7	-6.2	17.1	-16.8	-17.4	-4.4	1.2
ออสเตรเลีย	2.1	-2.3	-3.4	17.8	-1.8	8.2	-9.0	15.4	9.0	18.4	4.8
ฮ่องกง	-13.0	5.0	-7.2	-22.6	-24.7	10.0	-3.3	-9.5	34.7	25.8	4.0
อินเดีย	22.6	33.0	60.1	14.0	-5.9	-3.9	3.9	-19.4	1.6	1.3	3.4
เกาหลีใต้	8.7	23.2	14.6	7.7	-9.7	-5.2	-0.7	-10.4	-11.3	3.8	2.0
ไต้หวัน	1.0	9.7	8.3	-1.9	-11.3	1.6	-2.5	-7.3	5.2	13.6	1.8
สาธารณรัฐแอฟริกใต้	-6.4	-4.5	6.9	-14.5	-11.1	25.4	28.5	16.7	48.8	7.8	1.1

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 65,370 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 6.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการกลับมาขยายตัวของการส่งออก สินค้า โดยปริมาณการนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,332 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 263,237 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 3.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 14.0 ในปีก่อน โดยปริมาณนำเข้าลดลงร้อยละ 3.6 ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ขณะที่การนำเข้าในรูปเงิน บาทมีมูลค่า 9,161 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 24.8 ในปีก่อนหน้า

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวในทุกหมวดสินค้า โดยมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่มฯ ยานพาหนะ และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้น กลางเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 14.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนราคานำเข้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.1 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดิบ เป็น ต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้า เพิ่มขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ และอากาศยาน เรือ แท่นฯ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 47.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงิน ดอลลาร์ สรอ. ขยายตัว เป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 6.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.											
%YoY	2565					2566					สัดส่วน Q4/66 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าอุปโภคบริโภค	6.5	8.1	8.0	12.7	-1.5	8.5	11.6	6.4	6.4	9.6	13.7
- ไม่รวมยานพาหนะ	5.3	9.3	8.7	9.4	-4.8	1.1	3.8	-1.9	-0.8	3.3	12.0
อาหารเครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม	14.6	13.4	16.2	17.6	11.3	2.0	0.9	0.8	0.2	5.9	2.8
ยานพาหนะ	32.2	-12.2	-5.5	107.8	74.7	132.1	179.1	176.6	117.9	88.8	1.8
โทรศัพท์มือถือ	-11.4	-17.7	8.1	35.4	-39.1	-5.1	-4.8	-25.0	-3.6	11.7	1.6
ยาและเวชภัณฑ์	-6.9	52.8	10.3	-39.4	-22.0	-9.9	-19.3	-9.7	0.9	-8.1	1.2
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	16.4	28.0	26.6	19.1	-5.2	-7.1	-2.5	-13.2	-14.0	3.5	62.7
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	5.7	16.0	11.5	4.3	-8.3	-5.7	-4.1	-11.7	-8.8	3.3	44.8
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	8.8	19.9	14.9	7.7	-5.3	4.5	-0.8	-3.4	3.4	20.4	17.4
น้ำมันดิบ	53.1	70.4	94.7	61.0	4.7	-7.8	3.8	-23.9	-18.4	15.4	12.4
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	6.6	18.6	14.3	5.4	-11.0	-15.4	-10.5	-21.4	-20.6	-6.7	8.2
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-0.5	18.3	13.5	-8.6	-22.6	-16.7	-14.6	-26.6	-18.3	-2.5	7.4
สินค้าทุน	2.1	8.6	7.3	-0.1	-6.2	6.7	0.8	7.5	7.0	11.8	18.9
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	2.1	8.3	3.4	-0.7	-2.4	-1.3	-4.1	1.4	-1.7	-0.8	7.3
คอมพิวเตอร์	-15.7	21.3	-12.7	-19.8	-37.6	56.2	-16.3	111.9	17.3	142.1	2.0
อากาศยาน เรือ แท่นและรถไฟ	11.3	26.5	68.4	9.3	-28.6	19.5	18.5	-5.4	17.7	55.9	1.9
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	6.7	7.3	9.9	7.3	2.6	2.1	6.0	3.0	-0.2	-0.5	1.8
เครื่องจักร ดึง วัตถุ	-0.1	-6.1	1.0	1.7	3.5	1.3	6.3	0.3	-1.6	0.7	1.3
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	21.4	-42.9	49.9	138.1	14.8	-22.5	-13.5	-13.3	-47.7	3.8	4.7
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	32.0	-54.1	103.6	245.8	23.4	-29.4	-24.2	-15.2	-55.5	2.5	3.4
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-2.2	9.9	-12.4	-1.0	-3.7	-1.7	7.4	-8.2	-12.3	7.5	1.3
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	12.8	16.3	21.5	18.9	-4.1	-3.7	-0.7	-7.7	-10.7	5.8	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	14.0	15.8	22.3	21.4	-2.3	-3.1	0.5	-6.6	-10.7	6.1	90.7
มูลค่าสินค้านำเข้ารวม (ไม่รวมทองคำ)	13.4	21.2	20.7	16.3	-3.1	-2.0	1.2	-6.3	-7.6	6.3	87.3

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ											
ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2565					2566					
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าอุปโภคบริโภค	1.6	3.5	2.2	6.9	-5.3	5.7	7.0	4.0	4.2	7.6	
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	1.3	7.9	6.0	3.8	-12.3	-4.6	-3.6	-7.9	-10.7	5.7	
สินค้าทุน	-0.7	5.0	3.4	-3.2	-7.2	6.3	-0.2	7.0	6.9	11.6	
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	1.2	2.7	5.8	6.8	-10.1	-3.6	-3.5	-4.8	-10.4	5.3	

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ											
ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2565					2566					
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าอุปโภคบริโภค	4.9	4.4	5.7	5.4	4.0	2.6	4.3	2.3	2.1	1.9	
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	15.0	18.6	19.4	14.7	8.0	-2.6	1.2	-5.8	-3.7	-2.1	
สินค้าทุน	2.9	3.3	3.8	3.2	1.1	0.4	1.0	0.4	0.0	0.2	
ดัชนีราคานำเข้ารวม	12.7	12.8	15.6	13.7	8.8	0.6	4.1	-1.9	-0.3	0.7	

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าร้อยละ 0.7 ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 97.6 เพิ่มขึ้นจากระดับ 97.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นจากระดับ 97.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 97.4 เทียบกับระดับ 96.8 ในปี 2565 โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าร้อยละ 0.6

ดุลการค้าเกินดุล ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าการเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 122.6 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 191.8 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าการเกินดุล 152.8 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2566 ดุลการค้าเกินดุล 17.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (597.8 พันล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 13.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (465.2 พันล้านบาท) ในปี 2565

อัตราการค้า											
%YoY	2565					2566					
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
อัตราการค้า*	96.8	98.5	96.0	96.0	97.0	97.4	96.5	98.0	97.4	97.6	
%YOY	-7.8	-7.8	-9.1	-8.4	-6.1	0.6	-2.0	2.2	1.4	0.6	

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาสินค้านำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้าปรับตัวเพิ่มขึ้น

ดุลการค้าเกินดุล 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้าและในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ทิศทางการส่งออกสำคัญของไทยในปี 2566

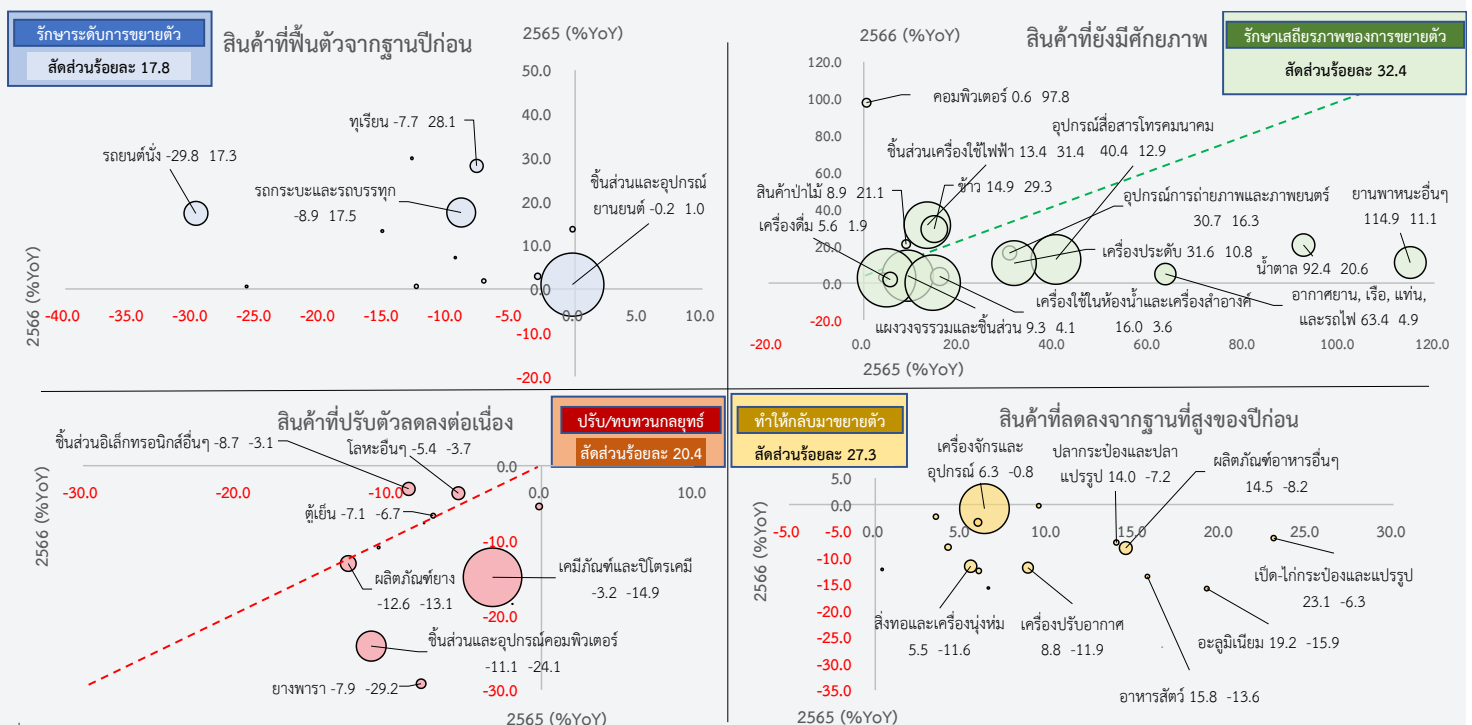
ในภาพรวม มูลค่าการส่งออกสินค้าในปี 2566 ลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปี 2565 สอดคล้องกับการชะลอตัวของการส่งออกประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มสินค้าส่งออกหลักจะพบว่ายังมีบางกลุ่มที่ยังขยายตัวได้ดีสะท้อนถึงศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ในขณะที่บางกลุ่มสินค้าลดลงต่อเนื่อง โดยหากเปรียบเทียบอัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าสินค้าส่งออกหลักในปี 2566 เทียบกับปี 2565 จะสามารถแบ่งสินค้าออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ สินค้าที่ยังมีศักยภาพ สินค้าที่ฟื้นตัวจากฐานปีก่อน สินค้าที่ลดลงจากฐานสูงปีก่อน และสินค้าที่ลดลงต่อเนื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สินค้าที่ยังมีศักยภาพ (สินค้าที่ขยายตัวในปี 2566 และปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 32.4 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ข้าว แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน เครื่องประดับ และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น แสดงให้เห็นความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในตลาดสหรัฐฯ (ข้าว ส่วนประกอบโทรศัพท์ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า) และญี่ปุ่น (แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องสำอาง ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้) ซึ่งควรดำเนินการมาตรการที่มุ่งเน้นรักษาการขยายตัวของสินค้ากลุ่มนี้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เช่น รักษาคุณภาพของตลาดเดิมควบคู่กับการแสวงหาตลาดใหม่ที่จะสามารถทำให้สินค้ากลุ่มนี้รักษาอัตราการเติบโตและมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้นในระยะต่อไป

2. สินค้าที่ฟื้นตัวจากฐานปีก่อน (สินค้าที่กลับมาขยายตัวในปี 2566 จากการลดลงในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.8 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ทูเรียน รถยนต์นั่ง รถกระบะและรถบรรทุก และชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ เป็นต้น แสดงให้เห็นถึงการกลับมาของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะตลาดออสเตรเลีย (รถกระบะ) และจีน (ทูเรียน) ที่กลับมาขยายตัว ซึ่งมาตรการที่เหมาะสมกับสินค้ากลุ่มนี้ควรจะต้องรักษาระดับการขยายตัวของสินค้าให้ต่อเนื่องโดยการรักษาดูแลและแสวงหาตลาดใหม่ ควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้ากลุ่มนี้ให้กลับเข้าสู่กลุ่มสินค้าที่มีการขยายตัวอย่างมีประสิทธิภาพและไม่กลับมาปรับตัวลดลงในระยะถัดไป

3. สินค้าที่ลดลงจากฐานสูงของปีก่อน (สินค้าที่ลดลงในปี 2566 เทียบกับการขยายตัวในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.3 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์ เครื่องปรับอากาศ อาหารสัตว์ ปลากระป๋องและปลาแปรรูป เป็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป และอะลูมิเนียม เป็นต้น สอดคล้องกับการลดลงของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะในตลาดสหรัฐฯ (เครื่องปรับอากาศ อาหารสัตว์เลี้ยง ปลากระป๋องและปลาแปรรูป อะลูมิเนียม) และญี่ปุ่น (ปลากระป๋องและปลาแปรรูป ไก่แปรรูป อะลูมิเนียม) โดยอุปสงค์ในตลาดโลกที่ฟื้นตัวมากขึ้นในระยะถัดไป จะทำให้สินค้ากลุ่มนี้กลับมาขยายตัวอีกครั้ง ซึ่งมาตรการที่เหมาะสมกับสินค้ากลุ่มนี้ เป็นมาตรการที่มุ่งเน้นการสนับสนุนให้สินค้ากลุ่มนี้กลับมาขยายตัวอีกครั้ง เช่น การเร่งโปรโมตสินค้าเพื่อกระตุ้นอุปสงค์ของตลาด รวมถึงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อาทิ ปัญหาการกักกันสินค้าที่ไม่ผ่านคุณภาพในด้านผู้นำเข้า เป็นต้น ตลอดจนการกระจายตลาดส่งออกให้หลากหลายมากขึ้นเพื่อช่วยลดความผันผวนของมูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มนี้ได้ในระยะยาว

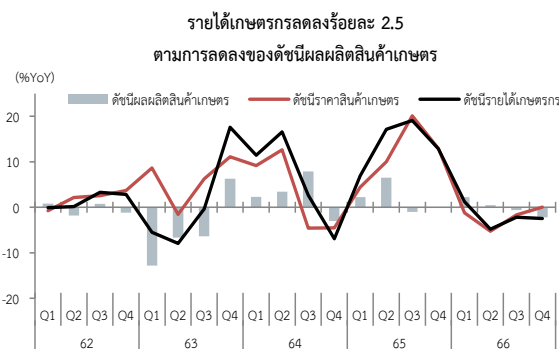
4. สินค้าที่ลดลงต่อเนื่อง (สินค้าที่ยังคงลดลงในปี 2566 ต่อเนื่องจากการลดลงในปี 2565) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.4 ของมูลค่าการส่งออกรวม เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยางพารา เป็นต้น โดยเฉพาะในตลาดจีน (ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ ยางพารา) ซึ่งได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ประกอบกับนโยบายในการพึ่งตนเองของจีนมากขึ้น ซึ่งสินค้ากลุ่มนี้ควรได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อเร่งปรับ/ทบทวนแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อการยกระดับศักยภาพการผลิตสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้มากขึ้น

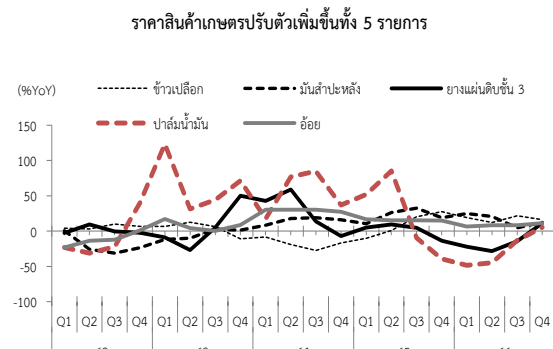
ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยส่งผลกระทบต่อผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญลดลง โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน กลุ่มผลไม้ มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวเปลือก รวมทั้งหมวดประมงที่ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลงร้อยละ 2.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) ปาล์มน้ำมัน ลดลงร้อยละ 18.3 เนื่องจากสภาพอากาศร้อนแล้งส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง (2) กลุ่มไม้ผล ลดลงร้อยละ 10.0 ตามการลดลงของไม้ผลสำคัญ ๆ โดยเฉพาะผลผลิตทุเรียนหมอนทอง (ลดลงร้อยละ 37.2) ที่ได้รับผลกระทบจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ (3) มันสำปะหลัง ลดลงร้อยละ 14.0 เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคและศัตรูพืช (4) อ้อย ลดลงร้อยละ 11.1 เนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ ฝนทิ้งช่วงและภัยแล้ง และ (5) ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 3.7 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหาฝนทิ้งช่วงและภัยแล้งในพื้นที่ปลูกข้าวนาปีในช่วงต้นฤดูการเพาะปลูก และปริมาณน้ำที่อยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน ประกอบกับมีการแพร่ระบาดของโรคและศัตรูพืช อาทิ โรคไหม้คอรวง และเพลี้ยไฟ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สุกกร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.5) โคเนื้อ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.1 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ (1) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 (2) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 (3) มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 (4) อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 และ (5) ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ สุกกร (ลดลงร้อยละ 37.3) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 6.2) และไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 10.5) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.5

รวมทั้งปี 2566 สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในปี 2565 โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 0.3 และดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 2.1 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงร้อยละ 2.0

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาอุตสาหกรรม: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 และกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 5.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 11.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ลดลงร้อยละ 13.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของอุปสงค์ในประเทศเป็นสำคัญ โดยการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศของรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลงร้อยละ 31.6 และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลลดลงร้อยละ 10.5 ตามลำดับ และการผลิตน้ำตาลลดลงร้อยละ 20.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์และน้ำตาลทรายขาว ประกอบกับความล่าช้าในการเปิดหีบอ้อยฤดูการผลิตปี 2566/2567 (วันที่ 10 ธันวาคม 2566 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2567) ของโรงงานน้ำตาลทั้ง 57 แห่ง ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 9.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 12.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 15.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 14.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของอุปสงค์จากต่างประเทศ อาทิ สิงคโปร์ (ลดลงร้อยละ 16.9)

สาขาที่พักรวมและบริการ
ด้านอาหาร สาขาการขนส่ง
และการขายปลีก
การซ่อมยานยนต์และ
จักรยานยนต์ และ
สาขาการขนส่งและ
สถานที่เก็บสินค้าขยายตัว
ในขณะที่สาขาการผลิต
สินค้าอุตสาหกรรม
สาขาเกษตรกรรม
และสาขาการก่อสร้าง
ปรับตัวลดลง

สาขาเกษตรกรรม
การป่าไม้ และการประมง
ลดลงร้อยละ 0.8
ตามการลดลงของผลผลิต
หมวดพืชผลสำคัญ
ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้า
เกษตรกลับมาขยายตัว
ครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส

การลดลงของปริมาณ
ผลผลิตสินค้าเกษตร
ส่งผลให้ดัชนีรายได้
เกษตรกรโดยรวมลดลง
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

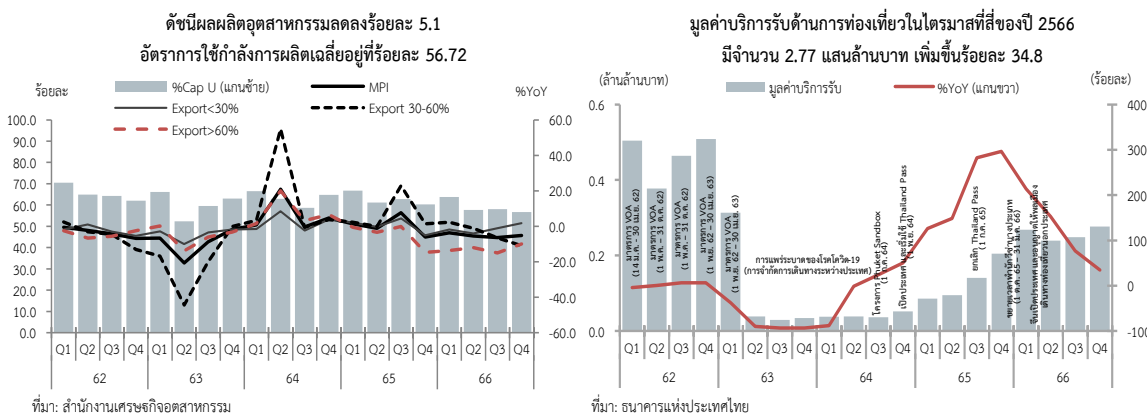
สาขาอุตสาหกรรมลดลง
ร้อยละ 2.4 เป็นการลดลง
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5
ตามการลดลงของกลุ่ม
การผลิตที่มีสัดส่วนการ
ส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60
และกลุ่มการผลิตเพื่อ
การส่งออก (สัดส่วนส่งออก
มากกว่าร้อยละ 60)
เป็นสำคัญ ในขณะที่กลุ่ม
การผลิตเพื่อการบริโภค
ภายในประเทศกลับมา
ขยายตัวครั้งแรกในรอบ
5 ไตรมาส

อัตราการใช้จ่ายการผลิต
เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 56.72
ต่ำกว่าร้อยละ 58.02
ในไตรมาสก่อนหน้า
และต่ำกว่าร้อยละ 60.32
ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ 56.8) และ เยอรมนี (ลดลงร้อยละ 4.9) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 18.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 29.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (Hard Disk Drive: HDD) และปริ้นเตอร์ เป็นสำคัญ ในขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่ต่ำในช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการปิดซ่อมบำรุงโรงกลั่นน้ำมันดิบของผู้ผลิตบางราย ประกอบกับความต้องการอุปโภคใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศที่ทยอยฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง และการผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจนขยายตัวร้อยละ 30.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามความต้องการอุปโภคปุ๋ยเคมีสำเร็จรูปภายในประเทศที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 10.0 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับลดกำลังการผลิตเหล็กของผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้บริโภคลดลงไปนำเข้าเหล็กราคาถูกจากต่างประเทศ อาทิ จีน (ร้อยละ 13.9) และไต้หวัน (ร้อยละ 8.3)

สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 56.72 ต่ำกว่าร้อยละ 58.02 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 60.32 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีการผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 1 รายการ คือ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 85.25) ขณะที่การผลิตอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 จำนวน 14 รายการ เช่น การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่ม บรรจุขวดประเภทอื่น ๆ (ร้อยละ 48.45) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 47.32) และการผลิตน้ำมันปาล์ม (ร้อยละ 46.60) เป็นต้น

รวมทั้งปี 2566 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ในปี 2565 และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.06 ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในปี 2565

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 10.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวต่อเนื่องของการท่องเที่ยวในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 8.095 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 82.45 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 49.1 โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ มาเลเซีย 1.289 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.92) จีน 1.028 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 12.69) และรัสเซีย 0.491 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.06) สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนเที่ยวบินและเส้นทางการบินของสายการบินระหว่างประเทศ ประกอบกับการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีน และชาวคาซัคสถาน โดยพำนักในไทยได้ไม่เกิน 30 วัน (ตั้งแต่วันที่ 25 กันยายน 2566 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567) สำหรับมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว¹ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.77 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 56.77 ของมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 34.8 โดยนักท่องเที่ยวสำคัญที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในไตรมาสนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก 5.606 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 69.24) เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.6 ภูมิภาคยุโรป 1.907 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 23.56) เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.5 และภูมิภาคอเมริกา 0.405 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.00) เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.4 ตามลำดับ ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องร้อยละ 14.3 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก

สาขาที่พักแรมและ
บริการด้านอาหาร
ขยายตัวต่อเนื่องเป็น
ไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 10.0
โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก
การขยายตัวในเกณฑ์สูง
ของจำนวนนักท่องเที่ยว
ต่างประเทศ
และการขยายตัวต่อเนื่อง
ของการท่องเที่ยว
ในประเทศ

รายรับรวมจาก
การท่องเที่ยวในไตรมาสนี้
อยู่ที่ 5.12 แสนล้านบาท
เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.8

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่
ร้อยละ 73.55 สูงกว่า
ร้อยละ 66.16 ในไตรมาส
ก่อนหน้า และสูงกว่า
ร้อยละ 62.64 ในไตรมาส
เดียวกันของปีก่อน

¹ มูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (สพท.)

ช่วงวันหยุดยาวหลายช่วง รวมทั้งการดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปี ในแต่ละจังหวัด ส่วนจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี 3.631 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.44) ชลบุรี 3.430 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.14) และเพชรบุรี 2.814 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.22) สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย² ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.35 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 26.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 29.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนจังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 9.75) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 7.30) และเชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.85) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวและมูลค่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว³ อยู่ที่ 5.12 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.8 สำหรับอัตราการเข้าพักในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 73.55 สูงกว่าร้อยละ 66.16 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 62.64 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2566 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 34.5 ในปี 2565 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 28.150 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 154.4 รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.892 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.0 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 69.22 สูงกว่าร้อยละ 47.93 ในปี 2565 และนับเป็นเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 4 ปี

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 5.1 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและภาคบริการด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 17.9 ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ เช่น ร้านเครื่องประดับ ร้านเครื่องสำอาง และร้านสินค้าทางเภสัชภัณฑ์และเวชภัณฑ์ เป็นต้น และหมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไป โดยเฉพาะการขายปลีกในร้านดิสเคาท์สโตร์/ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต (2) ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ลดลงร้อยละ 3.9 ตามการลดลงของหมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ (อาทิ การขายส่งเหล็ก เหล็กกล้า และโลหะที่นอกกลุ่มเหล็กขั้นมูลฐาน และการขายส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม) และหมวดการขายส่งของใช้ในครัวเรือน โดยเฉพาะการขายส่งเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการขายส่งสินค้าทางเภสัชภัณฑ์ (3) ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ลดลงร้อยละ 12.2 ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขายยานยนต์ และหมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์

รวมทั้งปี 2566 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ในปี 2565

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีบริการขนส่ง ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางน้ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีปริมาณตู้สินค้าและปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำของไทย และการเพิ่มขึ้นของดัชนีปริมาณผู้โดยสารทางน้ำ (2) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ 20.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางอากาศ เป็นสำคัญ ในขณะที่ปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 และ (3) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการขนส่งผู้โดยสารทางบก สอดคล้องกับการชะลอตัวของปริมาณผู้โดยสารรถไฟ ปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ และปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและการใช้น้ำมันเบนซินสำหรับยานยนต์ ในขณะที่ปริมาณการขนส่งสินค้าทางบกกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลสำหรับยานยนต์ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 11.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ในปี 2565 โดยบริการขนส่งประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 29.5 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 6.5 และบริการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 10.5 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 7.8

สาขาการขนส่งและ
การขายปลีก การซ่อม
ยานยนต์และจักรยานยนต์
เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น
ไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 5.1
ตามการขยายตัวของ
การใช้จ่ายภาคครัวเรือน
และภาคบริการด้าน
การท่องเที่ยว

สาขาการขนส่งและ
สถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้น
ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9
ร้อยละ 6.7 ตามการ
เพิ่มขึ้นของบริการขนส่ง
สินค้าทุกประเภท
ทั้ง ทางน้ำ ทางอากาศ
และทางบกและท่อลำเลียง
ขณะที่การขนส่งผู้โดยสาร
ชะลอตัวลงจากไตรมาส
ก่อนหน้า

² รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

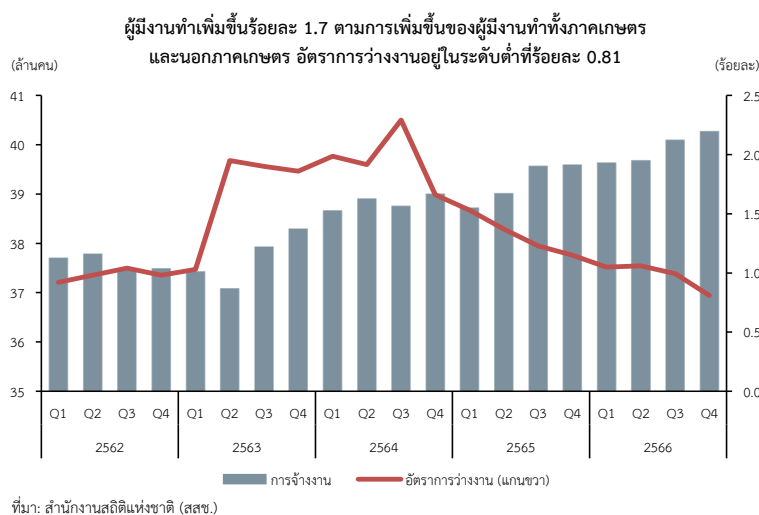
³ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สาขาการก่อสร้าง: ลดลงร้อยละ 8.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 โดยในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาครัฐลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 18.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 30.9 ตามการลดลงของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ขณะที่การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 9.8 สอดคล้องกับความคืบหน้าของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (รฟม.) และโครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2 (กฟภ.) ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 3.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของทั้งการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอาคารโรงงานและอาคารพาณิชย์ และการก่อสร้างที่อยู่อาศัย (อาทิ ห้องชุด และบ้านเดี่ยว) สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของราคาดมวตเหล็ก (ลดลงร้อยละ 2.9) และราคาดมวตวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ อาทิ ยางมะตอย และผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม (ลดลงร้อยละ 2.1) ขณะที่ ราคาหมวดคอนกรีตและหมวดซีเมนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2566 สาขาการก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในปี 2565 โดยการก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 3.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลลดลงร้อยละ 6.2 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4) และการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร สอดคล้องกับอัตราการว่างงานที่ลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบ 32 ไตรมาส โดยในไตรมาสถัดของปี 2566 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 40.27 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 37.66 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 93.51) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 2.61 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.49) ลดลงร้อยละ 12.7 โดยผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 69.22) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 1.8 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการก่อสร้าง และสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำในสาขาอุตสาหกรรมลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส ส่วนผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 30.78) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 1.5 สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.81 ต่ำที่สุดในรอบ 32 ไตรมาส รวมทั้งต่ำกว่าร้อยละ 0.99 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 1.15 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 3.31 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.01 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.62 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า

เฉลี่ยทั้งปี 2566 ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ในปี 2565 และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.98 ลดลงจากร้อยละ 1.32 ในปี 2565

สาขาการก่อสร้างลดลงร้อยละ 8.8 ตามการก่อสร้างของรัฐบาลที่ปรับตัวลดลง ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6

สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของราคาดมวตเหล็กเป็นสำคัญ

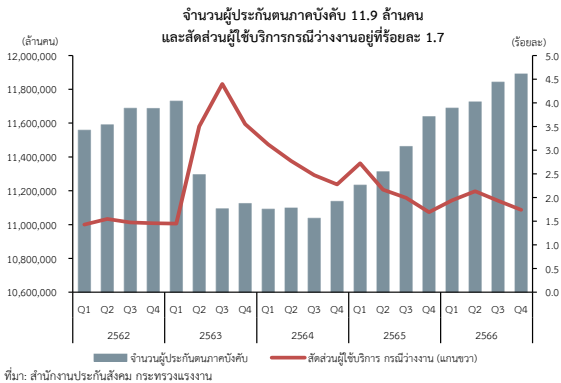
จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ตามการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรและการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ของผู้มีงานทำภาคเกษตร

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.81 ต่ำสุดในรอบ 32 ไตรมาส

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต											
%YOY	สัดส่วน Q4/66	2565					2566				
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4*
ผู้มีงานทำรวม	100.00	3.9	0.1	0.3	2.1	1.5	1.8	2.4	1.7	1.3	1.7
- ภาคเกษตร	30.78	-0.9	2.4	-1.2	-2.4	-3.4	1.2	1.6	-0.2	2.0	1.5
- นอกภาคเกษตร	69.22	6.1	-0.8	0.9	4.3	3.9	2.0	2.7	2.5	1.0	1.8
อุตสาหกรรม	15.70	6.0	-1.6	1.5	1.4	4.4	0.1	0.4	0.3	0.6	-0.8
ก่อสร้าง	5.44	-0.2	-4.2	-8.5	0.4	-1.0	2.1	-1.8	6.0	2.9	1.7
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	17.10	7.9	2.0	8.3	4.5	2.0	1.8	4.4	0.5	-0.2	2.4
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.99	4.5	-4.4	-6.1	8.3	6.6	9.3	8.2	11.7	8.3	8.9
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		39.90	39.62	39.76	40.09	40.14	40.45	40.28	40.31	40.53	40.70
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.22	38.72	39.01	39.57	39.59	39.92	39.63	39.68	40.09	40.27
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.53	0.61	0.55	0.49	0.46	0.395	0.42	0.43	0.40	0.33
อัตราการว่างงาน (%)		1.32	1.53	1.37	1.23	1.15	0.98	1.05	1.06	0.99	0.81

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สศช.)
หมายเหตุ: *ข้อมูลไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ประมวลผลโดย สศช.

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ (อาทิ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาก่อสร้าง และสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ เป็นต้น) และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 4.4 สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.74 ต่ำกว่าร้อยละ 1.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 1.69 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.07 แสนคน ต่ำกว่าจำนวน 2.29 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าจำนวน 1.97 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2565					2566				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	11,638	11,234	11,313	11,462	11,638	11,891	11,689	11,725	11,842	11,891
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,880	1,920	1,902	1,899	1,880	1,798	1,866	1,850	1,826	1,798
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	10,881	10,767	10,812	10,855	10,881	10,958	10,911	10,935	10,957	10,958
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,399	23,920	24,027	24,216	24,399	24,647	24,466	24,511	24,625	24,647
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	197	306	245	228	197	207	227	250	229	207
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.7	2.7	2.2	2.0	1.7	1.7	1.9	2.1	1.9	1.7

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน
หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี
^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน
^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

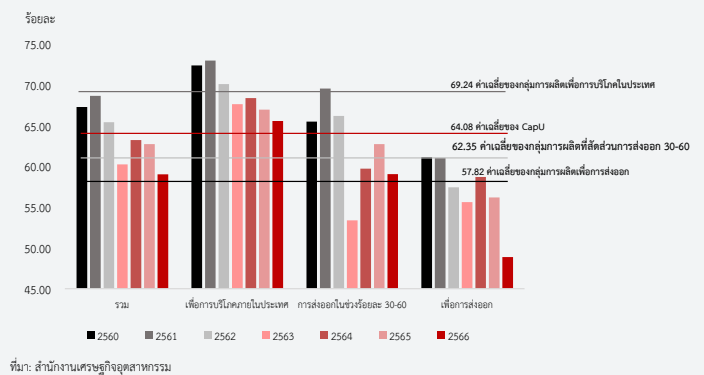
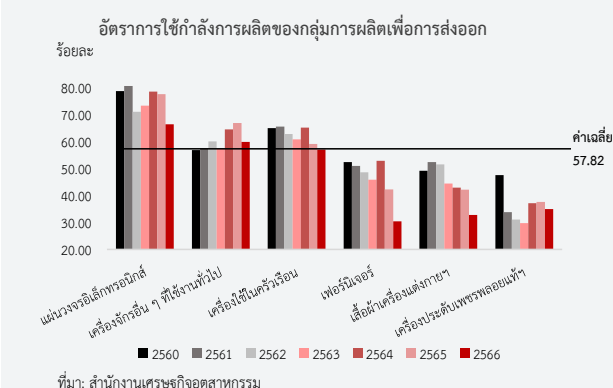
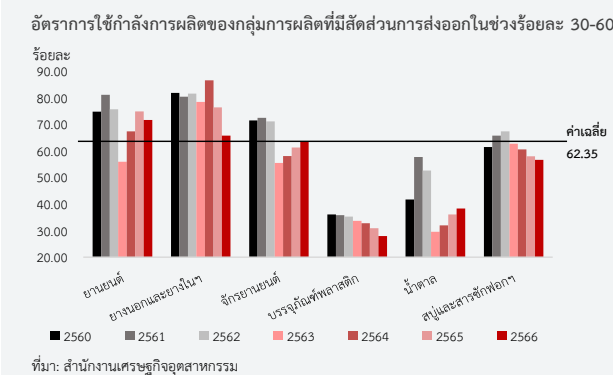
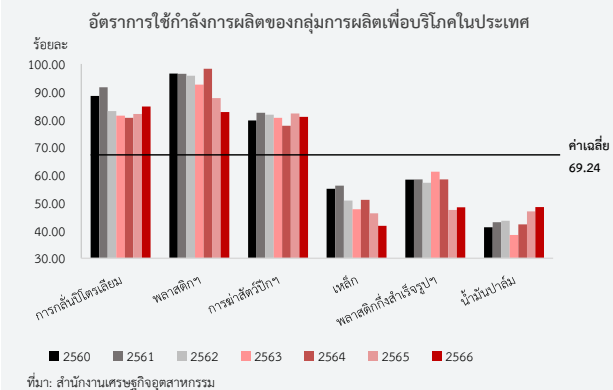
จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 1.0 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.74 ต่ำกว่าร้อยละ 1.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 1.69 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

อัตราการใช้กำลังการผลิต¹ ของการผลิตอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทยปี 2566

ข้อมูลอัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate : CAP-U) ของไทยจัดทำและเผยแพร่โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งจำแนกหมวดสินค้าอุตสาหกรรมตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี 2552 (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC 2009) ครอบคลุมจำนวน 21 สาขา 70 กลุ่มอุตสาหกรรม 119 ผลิตภัณฑ์พื้นฐาน 2559 ถ่วงน้ำหนัก (Fixed Weight) ด้วยมูลค่าผลผลิตที่อ้างอิงจากการสำรวจสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องชี้ที่แสดงถึงการใช้กำลังการผลิตทั้งในระดับรายผลิตภัณฑ์รายอุตสาหกรรม และในภาพรวมของประเทศ

สำหรับในปี 2566 อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 59.06 ต่ำกว่าร้อยละ 62.76 ในปี 2565 ต่ำกว่าร้อยละ 60.26 ในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงโควิด-19 และต่ำกว่าร้อยละ 64.08 ค่าเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2561 - 2565) เมื่อพิจารณาอัตราการใช้กำลังการผลิตในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า มีกลุ่มอุตสาหกรรมที่อัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 30 จำนวน 5 กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ระหว่างร้อยละ 30-50 จำนวน 28 กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ระหว่างร้อยละ 50-70 จำนวน 28 กลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตสูงกว่า 70 จำนวน 9 กลุ่มอุตสาหกรรม และเมื่อพิจารณาอัตราการใช้กำลังการผลิตตามสัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม พบว่า

(1) กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) อยู่ที่ร้อยละ 65.60 ต่ำกว่าร้อยละ 66.99 ในปี 2565 ต่ำกว่าร้อยละ 67.66 ในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงโควิด-19 และต่ำกว่าร้อยละ 69.24 ค่าเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2561 - 2565) โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่สูง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 84.67) การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 82.66) และการฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีกสด แช่เย็นหรือแช่แข็ง (ร้อยละ 80.98) ตามลำดับ ส่วนอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่ต่ำ ได้แก่ การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 41.72) การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูปและสำเร็จรูป (ร้อยละ 48.38) และการผลิตน้ำมันปาล์ม (ร้อยละ 48.50) ตามลำดับ

(2) กลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30-60 อยู่ที่ร้อยละ 59.08 ต่ำกว่าร้อยละ 62.77 ในปี 2565 และต่ำกว่าร้อยละ 62.35 ค่าเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2561 - 2565) แต่สูงกว่าร้อยละ 53.41 ในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงโควิด-19 โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่สูง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 71.60) การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อตอกยางและการซ่อมสร้างยาง (ร้อยละ 65.68) และการผลิตจักรยานยนต์ (ร้อยละ 63.34) ตามลำดับ ส่วนอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่ต่ำ ได้แก่ การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 27.95) การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 38.30) และการผลิตสบู่และสารซักฟอก (ร้อยละ 56.56) ตามลำดับ

และ (3) กลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) อยู่ที่ร้อยละ 48.89 ต่ำกว่าร้อยละ 56.21 ในปี 2565 และต่ำกว่าร้อยละ 55.64 ในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงโควิด-19 และต่ำกว่าร้อยละ 57.82 ค่าเฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2561 - 2565) โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่สูง ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 66.33) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 59.82) และการผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ 56.92) ตามลำดับ ส่วนอัตราการใช้กำลังการผลิตของกลุ่มการผลิตที่ต่ำ ได้แก่ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ร้อยละ 44.12) การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ร้อยละ 32.78) และการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 34.93) ตามลำดับ

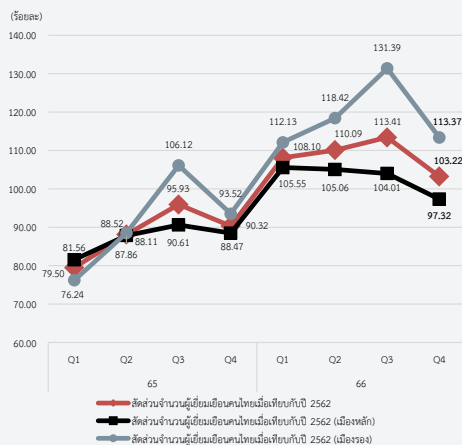
¹ อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate) เป็นเครื่องชี้ระดับการผลิตของภาคอุตสาหกรรม โดยเปรียบเทียบการผลิตจริงกับกำลังการผลิตสูงสุดหรือศักยภาพของเครื่องจักร ณ ช่วงเวลาหนึ่ง เป็นค่าร้อยละ โดยความสำคัญของอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่มแตกต่างกันตามสัดส่วนถ่วงน้ำหนักของแต่ละอุตสาหกรรม

การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศ¹ (ไทยเที่ยวไทย)

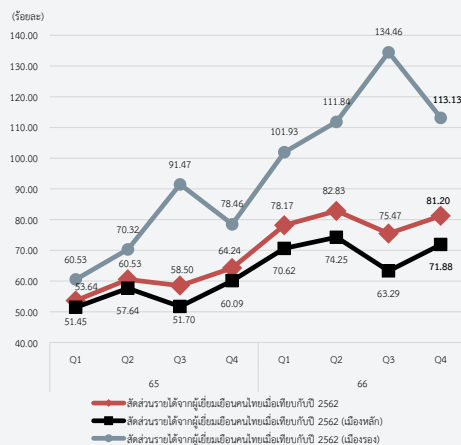
ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 การท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน² คนไทยทั่วประเทศรวมจำนวน 66.70 ล้านคน-ครั้ง (เทียบกับ 64.62 ล้านคน-ครั้ง ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 103.22 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 จากช่วงเดียวกันของปี 2565 สำหรับจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก³ (22 จังหวัด) มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย 39.78 ล้านคน-ครั้ง (เทียบกับ 40.87 ล้านคน-ครั้ง ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 97.32 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กาญจนบุรี (สัดส่วนร้อยละ 5.44) ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 5.14) และเพชรบุรี (สัดส่วนร้อยละ 4.22) ส่วนจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง⁴ (55 จังหวัด) มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย 26.92 ล้านคน-ครั้ง (เทียบกับ 23.74 ล้านคน-ครั้ง ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 113.37 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.2 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สุพรรณบุรี (สัดส่วนร้อยละ 2.64) สมุทรสงคราม (สัดส่วนร้อยละ 2.56) และเชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 2.23) โดยจังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากกว่าปี 2562 มีจำนวน 40 จังหวัด (จังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก 10 จังหวัด และจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง 30 จังหวัด)

ในขณะที่รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยทั่วประเทศมีจำนวน 2.35 แสนล้านบาท (เทียบกับ 2.90 แสนล้านบาท ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.20 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.4 สำหรับจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก (22 จังหวัด) มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทย 1.61 แสนล้านบาท (เทียบกับ 2.24 แสนล้านบาท ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.88 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.6 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีรายได้ที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 9.75) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 7.30) และประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 4.69) ส่วนจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง (55 จังหวัด) มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทย 0.74 แสนล้านบาท (เทียบกับ 0.65 แสนล้านบาท ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 113.13 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.2 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองที่มีรายได้ที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.85) นครศรีธรรมราช (สัดส่วนร้อยละ 1.64) และจันทบุรี (สัดส่วนร้อยละ 1.52) โดยจังหวัดที่มีรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากกว่าปี 2562 มีจำนวน 40 จังหวัด (จังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก 9 จังหวัด และจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง 31 จังหวัด)

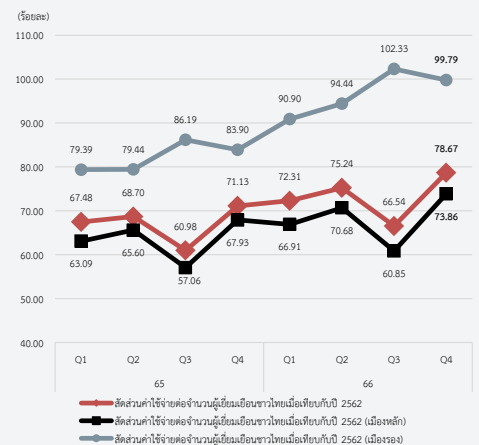
สัดส่วนจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเมื่อเทียบกับปี 2562

สัดส่วนรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเมื่อเทียบกับปี 2562

สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเมื่อเทียบกับปี 2562

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹ ท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) หมายถึง ผู้พำนักอาศัยที่มีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศและเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

² ผู้เยี่ยมเยือน หมายถึง ผู้ที่เดินทางเพื่อการท่องเที่ยว และอื่น ๆ เช่น การเยี่ยมเยือน/ญาติ ทั้งที่พักค้างคืน และไม่พักค้างคืน โดยเป็นการพักค้างในสถานพักแรม บ้านญาติ/บ้านเพื่อน และอื่น ๆ

³ จังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก 22 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ปทุมธานี ภูเก็ต ชลบุรี กระบี่ เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี สงขลา พังงา ประจวบคีรีขันธ์ ระยอง เพชรบุรี กาญจนบุรี นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา ขอนแก่น และสระบุรี

⁴ จังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง 55 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ กำแพงเพชร จันทบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตราด ตาก นครนายก นครพนม นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พะเยา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์แพร่ มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยโสธร ยลลา ร้อยเอ็ด หนองคาย หนองบัวลำภู ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สมุทรสงคราม สระแก้ว สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุบลราชธานี

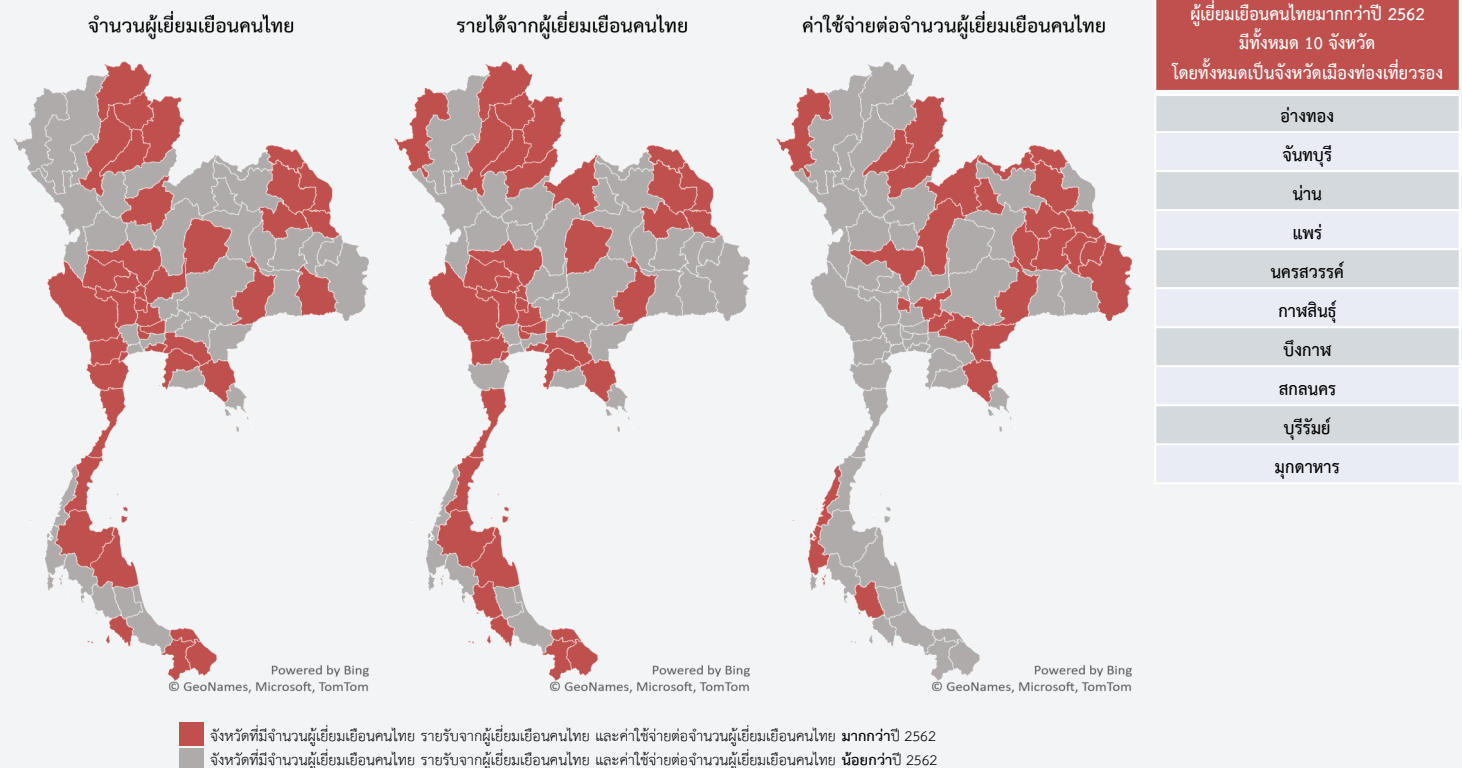
การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) (ต่อ)

สำหรับค่าใช้จ่ายต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 3,526.10 บาท/คน (เทียบกับ 4,482.22 บาท/คน ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 78.67 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 สำหรับจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก (22 จังหวัด) มีค่าใช้จ่ายต่อผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 4,050.80 บาท/คน (เทียบกับ 5,484.67 บาท/คน ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.86 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีค่าใช้จ่ายต่อผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ กระบี่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4) ภูเก็ต (เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.0) และเชียงใหม่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.1) ส่วนจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง (55 จังหวัด) มีค่าใช้จ่ายต่อผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 2,750.62 บาท/คน (เทียบกับ 2,756.38 ในปี 2562 หรือคิดเป็นร้อยละ 99.79 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562) เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.9 โดยจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองที่มีค่าใช้จ่ายต่อผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เชียงราย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4) ตราด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2) และตรัง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.1) โดยจังหวัดที่มีค่าใช้จ่ายต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยมากกว่าปี 2562 มีจำนวน 28 จังหวัด (จังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก 2 จังหวัด และจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง 26 จังหวัด)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทย และค่าใช้จ่ายต่อจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย **ทั้งประเทศ และจังหวัดเมืองท่องเที่ยวหลัก** เทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2562 พบว่า สัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย มีการฟื้นตัวดีขึ้น โดยมีสัดส่วนของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทยเมื่อเทียบกับปี 2562 มากกว่าร้อยละ 100.00 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ในขณะที่รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยยังไม่กลับเข้าสู่ช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สะท้อนถึงการใช้จ่ายต่อคนที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่จังหวัดเมืองท่องเที่ยวรอง มีการฟื้นตัวของทั้งจำนวนผู้เยี่ยมเยือนคนไทย และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนคนไทย ที่กลับมาเกินกว่าร้อยละ 100.00 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายต่อคนฟื้นตัวมากกว่าร้อยละ 90.00 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสนใจของผู้เยี่ยมเยือนคนไทยที่มีต่อจังหวัดเมืองท่องเที่ยวรองในทิศทางที่ดีขึ้น ดังนั้น ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะต่อไป ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและต่อเนื่องมากขึ้น และส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวได้ทุกช่วงเวลา/ทุกเทศกาล เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และสร้างแรงจูงใจแก่นักท่องเที่ยวในการขยายระยะเวลาวันพักเฉลี่ยภายในประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เน้นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นหรือใช้วัตถุดิบที่มีภายในท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ ประกอบกับยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึง

สถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศไตรมาสที่สี่ของปี 2566

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สถานการณ์ตลาดที่อยู่อาศัย ของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

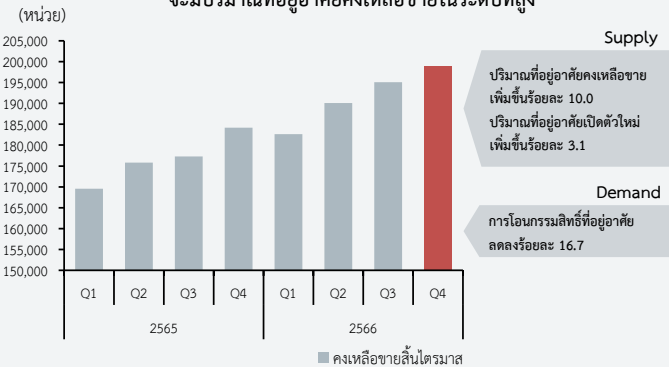
สถานการณ์ตลาดที่อยู่อาศัย ณ ต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ของ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล คาดว่าจะมีปริมาณที่อยู่อาศัยเสนอขาย¹ อยู่ในระดับที่สูง เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันในปีก่อน (%YoY) เป็นผลมาจากการมีปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือจากการขายในไตรมาสก่อนหน้า อยู่ในระดับที่สูง โดย ณ ต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 มีปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือจากการขาย เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.0 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 และ (2) อาคารชุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.9 มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือจากการขายอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2566 ส่วนหนึ่งมาจากแนวโน้มการลดลงของปริมาณที่อยู่อาศัยจำหน่ายได้ นับตั้งแต่ไตรมาสแรกถึงไตรมาสที่สามของปี 2566 โดยลดลงร้อยละ 29.3 ลดลงร้อยละ 32.3 และลดลงร้อยละ 9.7 ตามลำดับ

ปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือขายต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 ขณะที่ปริมาณจำหน่ายได้ ลดลงร้อยละ 9.7

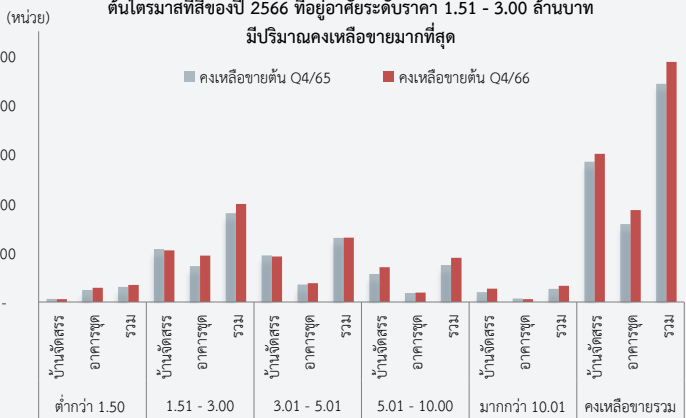
ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ ประมวลผลโดย สศช.

คาดว่า ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 จะมีปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือขายในระดับที่สูง

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ ประมวลผลโดย สศช.

ต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ที่อยู่อาศัยระดับราคา 1.51 - 3.00 ล้านบาท มีปริมาณคงเหลือขายมากที่สุด

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ ประมวลผลโดย สศช.

เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ตลาดที่อยู่อาศัย ณ ต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 คาดว่าปริมาณที่อยู่อาศัยเสนอขายในไตรมาสถัดจะสูงกว่า ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีปริมาณคงเหลือขายในระดับสูงจากไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ปริมาณที่อยู่อาศัยจำหน่ายได้ ลดลง พิจารณาจากปริมาณการโอนกรรมสิทธิ์² ที่อยู่อาศัยในไตรมาสที่ 4 ลดลงร้อยละ 16.7 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร ลดลงร้อยละ 18.5 และ (2) อาคารชุด ลดลงร้อยละ 13.8 ประกอบกับในไตรมาสที่มีปริมาณที่อยู่อาศัยเปิดตัวใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร ลดลง ร้อยละ 0.1 และ (2) อาคารชุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 จะมีปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือขายในระดับ ที่สูง ทั้งบ้านจัดสรรและอาคารชุด เมื่อพิจารณาแยกตามระดับราคา ปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือขาย ณ ต้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 โดยแบ่งกลุ่มตาม ระดับราคา พบว่า กลุ่มที่มีปริมาณที่อยู่อาศัยเหลือขายมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มระดับราคา 1.51 - 3.00 ล้านบาท (สัดส่วน ร้อยละ 40.86) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร ลดลงร้อยละ 2.5 และ (2) อาคารชุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.5 กลุ่มระดับราคา 3.01 - 5.01 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 26.82) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร ลดลงร้อยละ 2.2 และ (2) อาคารชุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 และ กลุ่มระดับราคา 5.01 - 10.00 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 18.43) เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.9 แบ่งเป็น (1) บ้านจัดสรร เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.6 และ (2) อาคารชุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริโภคในระดับราคาปานกลางถึงสูงยังคงมีกำลังซื้อที่อยู่อาศัยมากกว่าในกลุ่มระดับ ปานกลางถึงล่าง ซึ่งยังมีข้อจำกัดในการขอสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณที่อยู่อาศัยคงเหลือขายจำแนกตามประเภทและระดับราคา

แยกตามระดับราคา (%YoY)	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	คงเหลือขายรวม
	ต่ำกว่า 1.50 ล้านบาท	1.51 - 3.00 ล้านบาท	3.01 - 5.01 ล้านบาท	5.01 - 10.00 ล้านบาท	มากกว่า 10.01 ล้านบาท	
บ้านจัดสรร	-8.8	-2.5	-2.2	24.6	37.3	5.6
อาคารชุด	18.5	29.5	7.2	5.1	-17.5	17.9
รวม	13.0	10.4	0.4	19.9	23.1	10.0

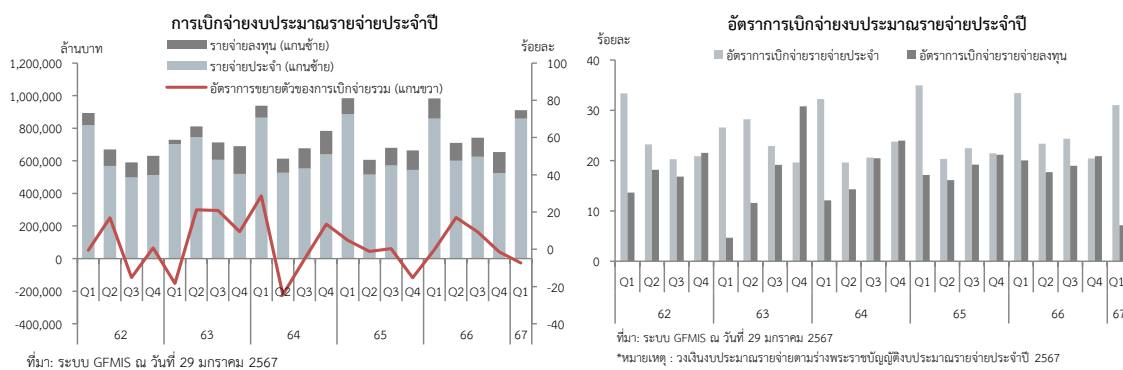
ที่มา: ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ ประมวลผลโดย สศช.

¹ ปริมาณที่อยู่อาศัยเสนอขาย คือ ปริมาณที่อยู่อาศัยที่ผู้ประกอบการอยู่ระหว่างการขาย (รวมทั้งที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและยังสร้างไม่เสร็จ)
² การโอนกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย (รวมทั้งการโอนที่อยู่อาศัยมือ 1 และ มือ 2)

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 (ตุลาคม - ธันวาคม 2566) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 623,383.9 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.6 โดยเป็นผลมาจาก (1) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นลดลงร้อยละ 46.5 ตามฐานรายได้ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณก่อนหน้าที่สูง เนื่องจากการนำส่งสภาพคล่องส่วนเกินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน รายได้จากการสัมปทานโทรศัพท์เคลื่อนที่คลื่นความถี่ 1800 เมกะเฮิรตซ์ของบริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) และการประมูลใบอนุญาตคลื่นความถี่วิทยุระบบ FM รวมทั้งการชำระอากรตามคำพิพากษาคดี กรณีการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ของกรมศุลกากร และ (2) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรยนต์ เบียร์ และยาสูบ ลดลงร้อยละ 16.7 ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 8.9 ตามลำดับ สอดคล้องกับการลดลงของยอดการสั่งซื้อรถยนต์นั่งอเนกประสงค์ รถยนต์กระบะ 4 ประตู และรถกระบะ ยอดจำหน่ายยาสูบ และดัชนีผลผลิตสินค้าเบียร์ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 56.5 เนื่องจากการสิ้นสุดของมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลลิตรละไม่เกิน 5 บาท และอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันสำหรับเครื่องบินไอพ่นเพื่อช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น 1,019,463.5 ล้านบาท⁴ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.7 ประกอบด้วย การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ไปพลางก่อน จำนวน 910,162.6 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 7.3 จำแนกเป็น (1) รายจ่ายประจำ จำนวน 859,103.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.05 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 31.0 เทียบกับร้อยละ 33.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ (2) รายจ่ายลงทุน จำนวน 51,059.4 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 58.6 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 7.2 เทียบกับร้อยละ 20.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2567

การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 53,621.2 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.0 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 33.5 สำหรับการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่นับรวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)) จำนวน 61,681 ล้านบาท⁵ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 9.7 โดยเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายของการรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้ามหานครส่วนกลางแห่งประเทศไทย บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) การประปานครหลวง และบริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการรถไฟฟ้ามหานครส่วนกลางแห่งประเทศไทย และการเบิกจ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (พ.ร.ก. กู้เงินฯ วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท) จำนวน 117.4 ล้านบาท

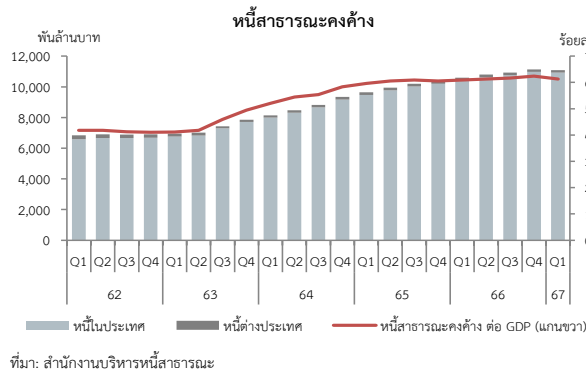
การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567
ลดลงร้อยละ 2.6

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567
ลดลงร้อยละ 10.7
เนื่องจากความล่าช้าในการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
ขณะที่การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7

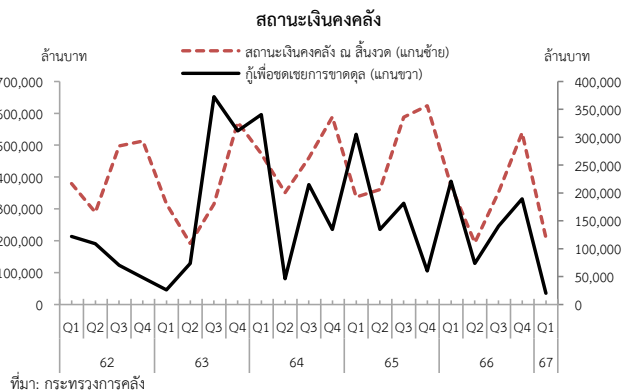
⁴ การใช้จ่ายของรัฐบาลจาก (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (ไม่นับรวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี และ (4) เงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19 พ.ศ. 2563 - 2564 วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท

⁵ วงเงินงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี จำนวน 6,118.8 ล้านบาท

หนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 หนี้สาธารณะคงค้างทั้งสิ้น 11,084,577.1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 61.3 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 62.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 61.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยหนี้สาธารณะคงค้างในไตรมาสนี้ ประกอบด้วย เงินกู้ภายในประเทศ 10,929,775.0 ล้านบาท (ร้อยละ 98.6 ของหนี้สาธารณะคงค้าง) และเงินกู้จากต่างประเทศ 154,802.1 ล้านบาท (ร้อยละ 1.4 ของหนี้สาธารณะคงค้าง)

ฐานะการคลัง ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 341,079 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 8,361 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 20,000 ล้านบาท รัฐบาลขาดดุลเงินสดสุทธิ 329,440 ล้านบาท โดยเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2566 จำนวน 539,056 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 (หรือสิ้นเดือนธันวาคม 2566) มีจำนวนทั้งสิ้น 209,616 ล้านบาท

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยทรงตัวที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี

ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมครั้งที่ 6/2566 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2566 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ ร้อยละ 2.50 ต่อปี เนื่องจาก กนง. เห็นว่าการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเหมาะสมกับบริบทของเศรษฐกิจที่กำลังทยอยฟื้นตัวกลับสู่ระดับศักยภาพ ประกอบกับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อในระยะถัดไปที่อาจปรับตัวสูงขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและแรงกดดันด้านอุปทานจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา สหภาพยุโรป และอังกฤษ ที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับธนาคารกลางของหลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย อาทิ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม และมาเลเซีย ที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่อง รวมทั้งธนาคารกลางจีนที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายควบคู่ไปกับการอัดฉีดสภาพคล่องเข้าสู่ระบบสูงสุดในรอบ 7 ปี เพื่อเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศและป้องกันเข้าสู่ภาวะเงินฝืด ขณะที่ธนาคารกลางรัสเซียและอินโดนีเซียปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินที่ปรับตัวอ่อนค่าลง เช่นเดียวกับธนาคารกลางฟิลิปปินส์และออสเตรเลียที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 หนี้สาธารณะคงค้าง อยู่ที่ร้อยละ 61.3 ของ GDP

ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 209,616 ล้านบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทย คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ไว้ที่ระดับเดิม สอดคล้อง กับธนาคารกลางส่วนใหญ่ ของประเทศต่าง ๆ

ทั้งปี 2566 กนง. ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 จำนวน 5 ครั้ง รวมร้อยละ 1.25 ต่อปี เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้เข้าสู่กรอบเป้าหมาย และรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 1.25 ณ สิ้นปี 2565 เป็นร้อยละ 2.50 ณ สิ้นปี 2566

ในเดือนมกราคม 2567 คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ 30 - 31 มกราคม 2567 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 5.25 - 5.50 ต่อปี และส่งสัญญาณว่าจะยังไม่มี การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะอันใกล้จนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับเข้าสู่เป้าหมาย ด้านธนาคารกลางยุโรปในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินวันที่ 25 มกราคม 2567 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 4.50 ต่อปี ขณะที่ประเทศไทย ล่าสุด ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567 กนง. มีมติ 5 ต่อ 2 ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2565					2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
สหรัฐฯ	4.25-4.50	0.25-0.50	1.50-1.75	3.00-3.25	4.25-4.50	5.25-5.50	4.75-5.00	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50
สหภาพยุโรป	2.50	0.00	0.00	1.25	2.50	4.50	3.50	4.00	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50
อังกฤษ	3.50	0.75	1.25	2.25	3.50	5.25	4.25	5.00	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25
แคนาดา	4.25	0.50	1.50	3.25	4.25	5.00	4.50	4.75	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
ไทย	1.25	0.50	0.50	1.00	1.25	2.50	1.75	2.00	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50
รัสเซีย	7.50	20.00	9.50	7.50	7.50	16.00	7.50	7.50	13.00	16.00	15.00	15.00	16.00	16.00	16.00
อินโดนีเซีย	5.50	3.50	3.50	4.25	5.50	6.00	5.75	5.75	5.75	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00
จีน	3.65	3.70	3.70	3.65	3.65	3.45	3.65	3.55	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45	3.45
บราซิล	13.75	11.75	13.25	13.75	13.75	11.75	13.75	13.75	12.75	11.75	12.75	12.25	11.75	11.75	11.75
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10
ฟิลิปปินส์	6.00	2.50	3.00	4.25	6.00	7.00	6.75	6.75	6.75	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00
เกาหลีใต้	3.25	1.25	1.75	2.50	3.25	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50
อินเดีย	6.25	4.00	4.90	5.90	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50
ออสเตรเลีย	3.10	0.10	0.85	2.35	3.10	4.35	3.60	4.10	4.10	4.35	4.10	4.35	4.35	4.35	4.35
นิวซีแลนด์	4.25	1.00	2.00	3.00	4.25	5.50	4.75	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50
เวียดนาม	4.50	2.50	2.50	3.50	4.50	3.00	3.50	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	2.75	1.75	2.00	2.50	2.75	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567

อัตราดอกเบี้ยนโยบายทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า แต่ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ด้านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ แต่มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เป็นร้อยละ 1.65 ร้อยละ 1.58 และร้อยละ 1.77 เทียบกับร้อยละ 1.49 ร้อยละ 1.18 และร้อยละ 1.55 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ ชั้นดี (MLR) จากร้อยละ 7.04 และร้อยละ 8.05 เป็นร้อยละ 7.25 และร้อยละ 8.30 ต่อปี ตามลำดับ ส่วนสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ย MLR ไว้ที่ร้อยละ 6.43 ต่อปี

ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.48 จากร้อยละ 1.13 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.04 จากร้อยละ 6.76 ต่อปี ในไตรมาสที่แล้ว ตามอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นและอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง

รวมทั้งปี 2566 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นรวมร้อยละ 0.79 และร้อยละ 1.35 ต่อปี ตามลำดับ (จากดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 0.53 เป็นร้อยละ 1.32 ต่อปีและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 5.83 เป็นร้อยละ 7.18 ต่อปี) ขณะที่ดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้เฉลี่ยของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเพิ่มขึ้นรวมร้อยละ 0.58 และร้อยละ 0.63 ต่อปี ตามลำดับ (จากดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 0.86 เป็นร้อยละ 1.44 ต่อปีและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 5.59 เป็นร้อยละ 6.22 ต่อปี)

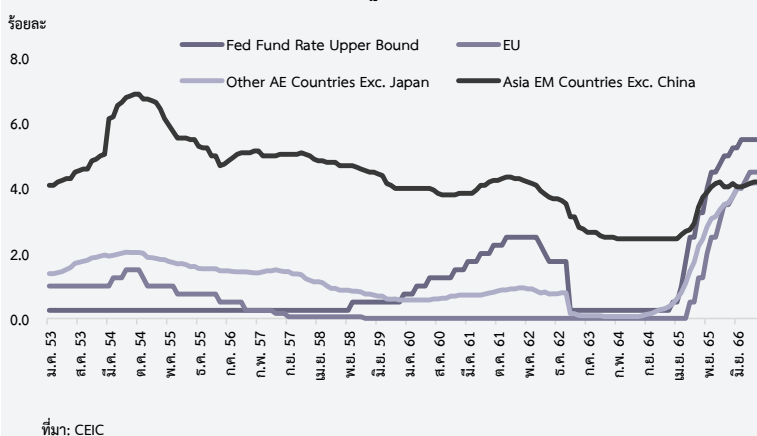
ในเดือนมกราคม 2567 ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ระดับเดิมจากเดือนธันวาคม 2566

ธนาคารพาณิชย์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ ด้าน SFIs ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

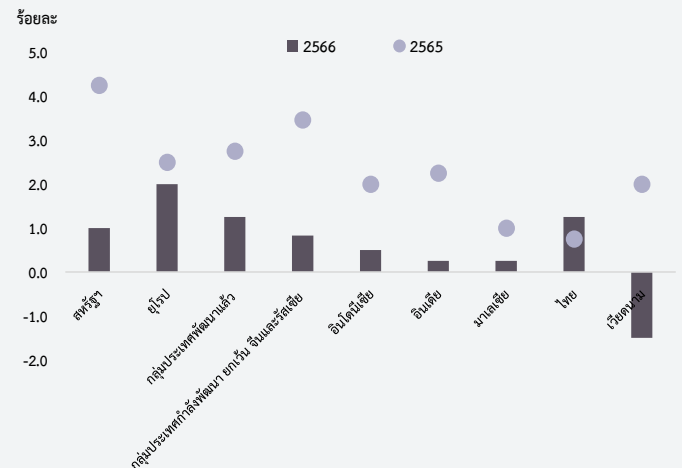
แนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศต่าง ๆ

ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางแต่ละประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากการลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 ไปสู่การขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างรวดเร็วเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง ท่ามกลางทิศทาง การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน สำหรับในปี 2567 ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินในหลายประเทศมีแนวโน้มที่จะเริ่มกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อในหลาย ๆ ประเทศเริ่มผ่อนคลายลงและเคลื่อนไหวกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ ดัชนีภาวะการเงิน (Financial Conditions Index)¹ ที่จัดทำและเผยแพร่โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) จากข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2562 ถึง 2566 พบว่าดัชนีดังกล่าวในประเทศเศรษฐกิจหลักปรับตัวลดลง โดยเฉพาะในอเมริกาและยุโรป เนื่องจากนักลงทุนคาดการณ์ว่านโยบายการเงินในระยะถัดไปจะมีความผ่อนคลายลง ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ เช่น จีน ดัชนีภาวะการเงินยังคงในระดับสูงกว่า 0 สะท้อนถึงภาคการเงินที่ยังคงมีความตึงตัวอยู่ แม้ว่าจะมีการผ่อนคลายนโยบายการเงินก็ตาม เนื่องจากภาคการเงินจีนยังคงเผชิญกับความเสี่ยงในภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้เกิดความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน ดังนั้น ในปี 2567 การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศต่าง ๆ อาจมีความแตกต่างกันมากขึ้นและจะส่งผลต่อแนวโน้มความผันผวนของภาคการเงินโดยรวมทั้งในมิติของเงินทุนเคลื่อนย้ายและอัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางความไม่แน่นอนของปัจจัยความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ซึ่งถือเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานและทำให้อัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไปเปลี่ยนแปลงจากที่คาดการณ์ ภายใต้แนวโน้มความเสี่ยงดังกล่าวจะส่งผลให้การประเมินทิศทางของเงินเฟ้อและสถานการณ์ของภาคการเงินเป็นไปได้ยากมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การดำเนินนโยบายการเงินของแต่ละประเทศในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องเตรียมเครื่องมือในการดำเนินนโยบายเพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเสริมให้นโยบายการเงินมีประสิทธิภาพและสามารถยืดหยุ่นเงินเพื่อคาดการณ์ให้อยู่ในกรอบของเป้าหมายนโยบายการเงิน

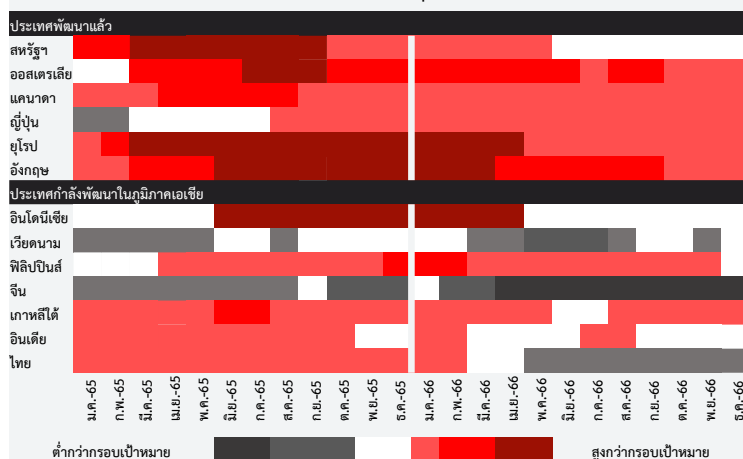
อัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลัก เทียบกับประเทศกำลังพัฒนาในเอเชีย

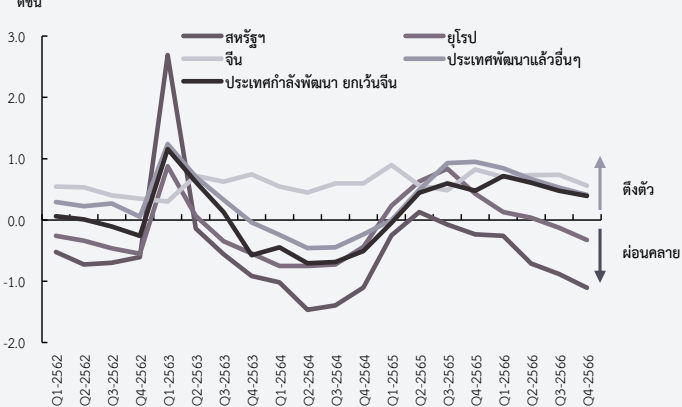
การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2565 - 2566 (เทียบสิ้นปีต่อสิ้นปี)

ระดับของอัตราเงินเฟ้อในประเทศต่าง ๆ ระหว่างปี 2565 ถึง 2566

ดัชนีภาวะการเงิน (Financial Conditions Index: FCI)

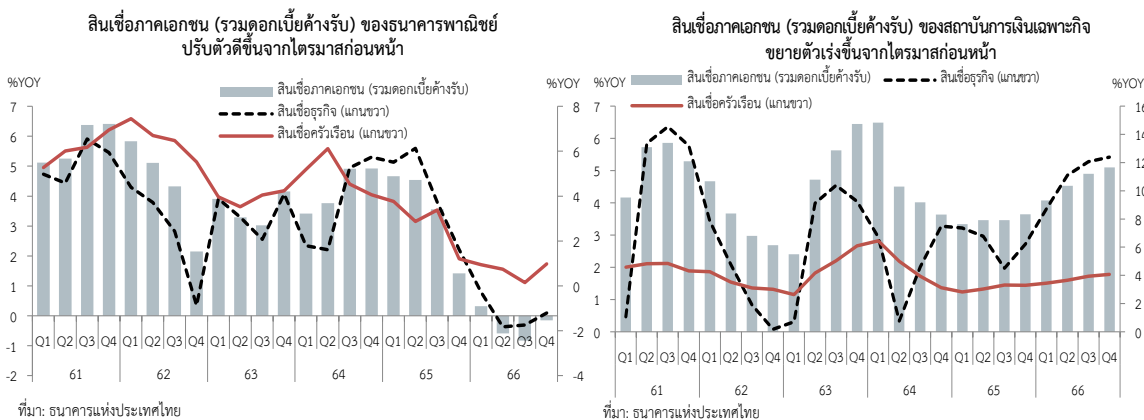
¹ ดัชนีภาวะการเงิน (Financial Conditions Index: FCI) หมายถึง มาตรการวัดความตึงตัวของภาคการเงินโดยรวม ซึ่งรวมถึงการปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ ความผันผวนในตลาด และภาวะกดดันที่เกิดจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยตราสารหนี้เอกชนที่เพิ่มขึ้น ในกรณีที่ดัชนีมีค่ามากกว่า 0 แสดงว่า ภาวะการเงินโดยรวมมีความตึงตัว และหากดัชนีมีค่าน้อยกว่า 0 แสดงถึง ภาวะการเงินโดยรวมมีความผ่อนคลาย

ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 1.5 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.0 ในไตรมาสที่แล้ว ตามการปรับตัวดีขึ้นของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ และการขยายตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 0.2 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 1.2 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ที่ยังขยายตัวได้ดี ในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการก่อสร้าง และสาขากิจกรรมมอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่สินเชื่อธุรกิจ SMEs ยังคงลดลงต่อเนื่อง โดยเฉพาะสาขาการผลิต สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เนื่องจาก (1) ธนาคารเพิ่มความระมัดระวังในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) (2) ต้นทุนการกู้ยืมที่สูงขึ้น และ (3) การชำระคืนสินเชื่อของผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำในช่วงโควิด-19 สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 1.0 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล

ขณะที่สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 5.1 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งตัวขึ้นของทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือน ร้อยละ 12.4 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ เทียบกับร้อยละ 12.1 และร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.50 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.02 ในไตรมาสก่อนหน้า และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.73 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.19 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 3.20 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.18 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 2.81 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

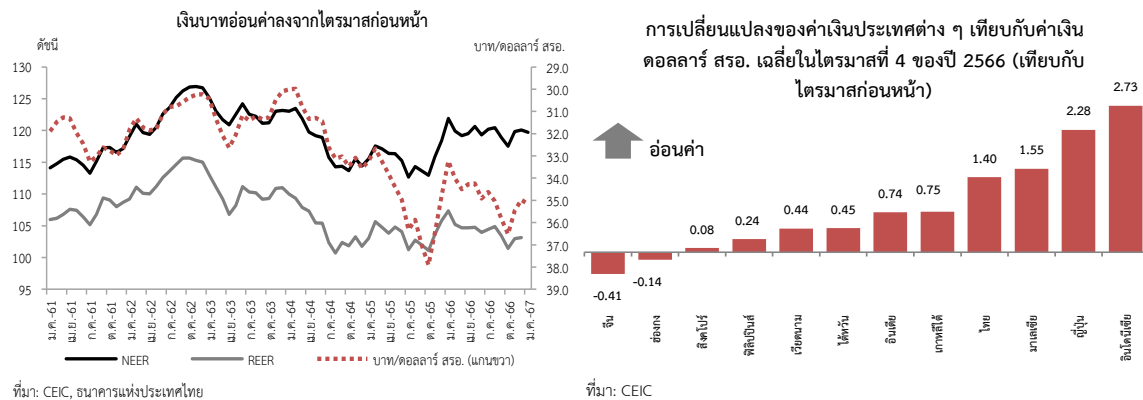
อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.67 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.39 จากค่าเฉลี่ย 35.18 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางค่าเงินของประเทศในภูมิภาคและการแข็งค่าขึ้นของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) ภายหลังเกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาส ส่งผลให้นักลงทุนเพิ่มการถือครองสินทรัพย์ปลอดภัยและกดดันให้ค่าเงินบาทรวมทั้งค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคอ่อนค่าลงอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ดี ค่าเงินบาทกลับมาเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นในช่วงสองเดือนสุดท้ายของไตรมาส เช่นเดียวกับค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย พร้อมส่งสัญญาณแนวโน้มการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2567 สำหรับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าในทิศทางเดียวกับค่าเงินบาท มีเพียงค่าเงินของจีนและฮ่องกงที่แข็งค่าขึ้น ขณะที่ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 119.21 ปรับลดลงร้อยละ 0.53 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

สินเชื่อคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวตามการปรับตัวดีขึ้นของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ และการขยายตัวของสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

ค่าเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค

รวมทั้งปี 2566 ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 32.69 - 37.14 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่าเฉลี่ย 34.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.74 (ปี 2565 ค่าเฉลี่ย 35.07 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.)

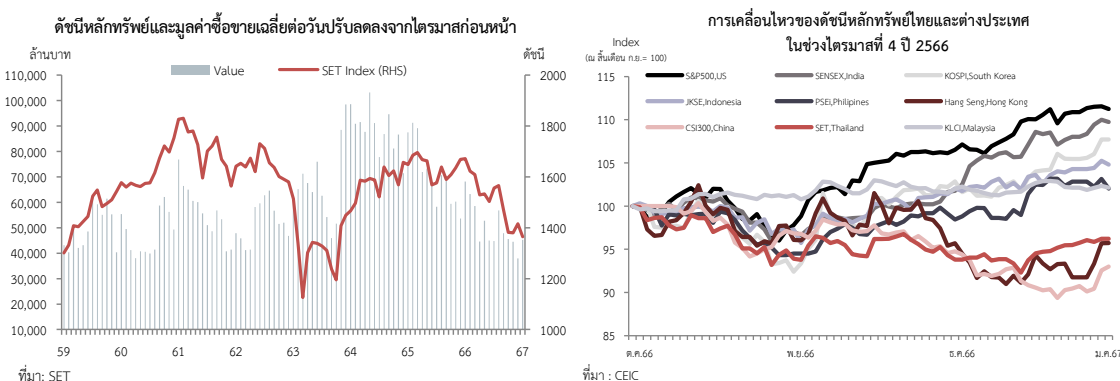
ในเดือนมกราคม 2567 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.18 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 0.60 สอดคล้องกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่แข็งค่าขึ้น ภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณว่าจะยังไม่ปรับลดอัตราดอกเบี้ย หากอัตราเงินเฟ้อยังไม่สามารถกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,415.85 จุด ลดลงร้อยละ 3.8 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากการขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ คิดเป็นมูลค่า 35.3 พันล้านบาท ต่อเนื่องจากการขายสุทธิ 50.0 พันล้านบาทในไตรมาสที่แล้ว ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจที่ดัชนีปรับตัวลดลง 5 อันดับแรก ได้แก่ ธุรกิจการเงิน (ลดลงร้อยละ 21.9) ธุรกิจบริการ (ลดลงร้อยละ 7.4) สินค้าอุปโภคบริโภค (ลดลงร้อยละ 6.5) สินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 2.9) และทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 1.8) ขณะที่กลุ่มธุรกิจที่ดัชนีปรับตัวเพิ่มขึ้น ประกอบด้วย ธุรกิจเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7) และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2) อย่างไรก็ดี ดัชนีหลักทรัพย์ของหลายประเทศส่วนใหญ่ทั้งประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาคปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ยกเว้น จีนและฮ่องกงที่ดัชนีลดลงร้อยละ 7.0 และ ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2566 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,415.85 จุด ลดลง 252.81 จุด จากปี 2565 หรือคิดเป็นร้อยละ 15.2 โดยนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ 192.5 พันล้านบาท ขณะที่นักลงทุนในประเทศและนักลงทุนสถาบันซื้อสุทธิ 198.1 พันล้านบาท

ในเดือนมกราคม 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,364.52 จุด ลดลงจาก ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 ร้อยละ 3.6 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ทั่วโลก ภายหลังการรายงานข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่แสดงถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ทำให้นักลงทุนคาดการณ์ว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารสหรัฐฯ จะล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม

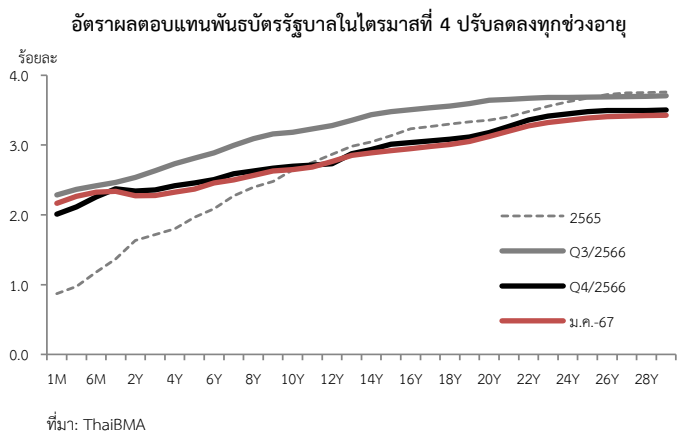

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงมากที่สุด ในภูมิภาค รองจากจีนและฮ่องกง จากการขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวลดลง ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาล โดยนักลงทุนต่างชาติซื้อสุทธิในตลาดตราสารหนี้ 3.7 พันล้านบาท เทียบกับการขายสุทธิ 66.9 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ การเคลื่อนไหวของเส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหรัฐฯ ที่ปรับตัวลดลงจากการส่งสัญญาณของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการยุติการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ส่งผลให้ ณ สิ้นไตรมาสสี่ของปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอายุ 2 ปี และ 10 ปีอยู่ที่ร้อยละ 2.34 ต่อปี และร้อยละ 2.70 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 2.54 ต่อปี และร้อยละ 3.18 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ ภาคเอกชนมีการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 446.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 436.2 พันล้านบาทไตรมาสก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มพลังงาน

รวมทั้งปี 2566 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลช่วงอายุสั้นน้อยกว่า 1 ปี ปรับเพิ่มขึ้นจากสิ้นปี 2565 โดยเฉพาะผลตอบแทนพันธบัตรที่อายุสั้นน้อยกว่า 1 ปี สอดคล้องกับการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทย ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปีขึ้นไป ปรับลดลงจากสิ้นปี 2565

ในเดือนมกราคม 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเคลื่อนไหวผันผวน โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรอายุสั้นกว่า 1 ปีปรับเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุมากกว่า 1 ปี ส่วนใหญ่ลดลงต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

เงินทุนเคลื่อนย้าย ในไตรมาสสามของปี 2566 เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ 4.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการไหลออกสุทธิ 4.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงของนักลงทุนไทยและการขายสุทธิในหลักทรัพย์และตราสารหนี้ของไทยโดยนักลงทุนต่างชาติ อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่สามของปี 2566 การลงทุนโดยตรงของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้นเป็น 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับ 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า

อัตราผลตอบแทน
พันธบัตรรัฐบาล
ปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุ

เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลออกสุทธิ จากการนำเงินออกไปลงทุนโดยตรงของนักลงทุนไทยและการขายสุทธิในหลักทรัพย์และตราสารหนี้ของนักลงทุนต่างชาติ

เงินทุนเคลื่อนย้าย													
(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2564					2565					2566		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
- การลงทุนโดยตรง	-4.5	2.3	-1.4	-1.4	-4.0	3.7	2.7	-0.6	0.1	1.5	0.0	-2.2	-1.1
นักลงทุนไทย	-19.1	-3.5	-3.0	-4.6	-8.0	-7.5	-3.8	-1.1	-1.9	-0.7	-2.8	-2.4	-2.5
นักลงทุนต่างชาติ	14.6	5.8	1.6	3.2	4.0	11.2	6.5	0.5	2.0	2.2	2.8	0.2	1.4
- การลงทุนในหลักทรัพย์	-11.9	-10.0	-3.8	0.0	1.9	5.8	2.6	1.8	-0.7	2.0	-5.8	-1.4	-4.3
นักลงทุนไทย	-16.8	-10.4	-3.7	-0.2	-2.5	-2.4	-1.3	1.0	-0.3	-1.8	-3.0	1.7	-0.9
นักลงทุนต่างชาติ	4.9	0.4	-0.1	0.2	4.4	8.2	3.9	0.8	-0.4	3.8	-2.8	-3.1	-3.5
อื่น ๆ	10.4	1.0	2.5	4.0	2.9	-2.9	-0.7	-2.6	-1.3	1.8	5.0	-0.7	0.6
เงินทุนเคลื่อนย้าย	-6.0	-6.7	-2.7	2.6	0.8	6.6	4.6	-1.4	-1.9	5.3	-0.8	-4.3	-4.8

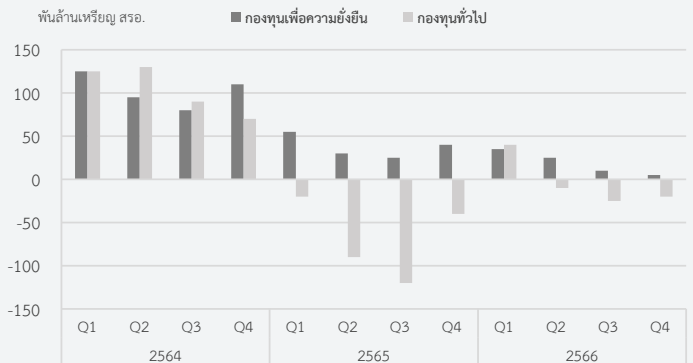
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Investment)

จากข้อมูลในรายงาน Global Sustainable Fund Flows ของ Morningstar ระบุว่า ณ สิ้นไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 กองทุน ESG ทั้งหมด มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7,485 กองทุน และมีมูลค่าสินทรัพย์ 2,967 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. โดยกองทุนส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 73 เป็นกองทุนในภูมิภาคยุโรป และมีมูลค่าสินทรัพย์มากที่สุด รองลงมาเป็น สหรัฐฯ และเอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่น) ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากระแสเงินลงทุนในกองทุน ESG ทั้งหมด พบว่า ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 เงินลงทุนในกองทุน ESG ไหลออกสุทธิ 2.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งเป็นผลจากการไหลออกสุทธิของเงินลงทุนในสหรัฐฯ เนื่องจากสินทรัพย์อื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ มีผลตอบแทนที่ดึงดูดผู้ลงทุนมากกว่า อย่างไรก็ตาม พบว่ายังคงมีเงินลงทุนสุทธิในกองทุน ESG ของยุโรป ขณะที่กองทุนทั่วไป (Conventional Funds) พบว่า มีการไหลออกของเงินลงทุน ในช่วงที่ธนาคารกลางยุโรปเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย สะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนในกองทุน ESG มีความผันผวนน้อยกว่าการลงทุนในกองทุนทั่วไป

สำหรับประเทศไทย เริ่มปรับใช้แนวคิดด้านการลงทุนอย่างยั่งยืนอย่างเป็นทางการในช่วงปี 2558 โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ได้จัดทำรายชื่อหุ้นยั่งยืน (Thailand Sustainability Investment: THSI)¹ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน โดยปัจจุบันมี 193 บริษัทที่ได้รับการจัดกลุ่มอยู่ในรายชื่อหุ้นยั่งยืน ขณะที่ตลาดตราสารหนี้ ได้เริ่มมีหลักทรัพย์การออกและเสนอขายตราสารหนี้เพื่อความยั่งยืน หรือ ESG Bond ครั้งแรกในไทย ปี 2562 โดยข้อมูลล่าสุดจาก Climate Bond Initiative ระบุว่าในปี 2565 ประเทศไทยมีการออกตราสารหนี้ ESG Bond รวมทั้งหมด 8,431.4 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เช่นเดียวกับข้อมูลกองทุนรวมจากสมาคมบริษัทจัดการการลงทุน (AIMC) ที่พบว่า เริ่มมีการจัดตั้งกองทุน ESG ในปี 2560 และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 กองทุนที่เกี่ยวข้องกับ ESG ของไทย² มีมูลค่า 71.78 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 28.23 พันล้านบาท ในปี 2560

กระแสเงินลงทุนสุทธิของกองทุน ESG และกองทุนทั่วไป ในภูมิภาคยุโรป

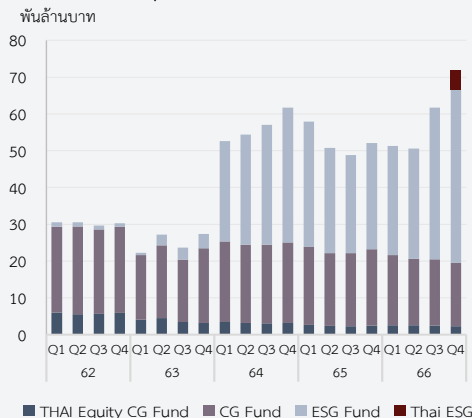
ที่มา: Global Sustainable Fund Flows: Q4 2023, Morningstar

มูลค่าสินทรัพย์ จำนวนกองทุน และกระแสเงินลงทุนในกองทุน ESG ของประเทศต่าง ๆ ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566

ภูมิภาค	กระแสเงินลงทุน (พันล้านเหรียญสหรัฐ)	มูลค่าสินทรัพย์		จำนวนกองทุน	
		พันล้านดอลลาร์สหรัฐ	ร้อยละ	กอง	ร้อยละ
ยุโรป	3.3	2,492	84	5,433	73
สหรัฐฯ	-5.1	324	11	647	9
เอเชีย (ไม่รวมญี่ปุ่น)	0.1	62	2	595	8
ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์	0.6	33	1	263	4
ญี่ปุ่น	-1.2	25	1	235	3
แคนาดา	-0.2	31	1	312	4
รวม	-2.5	2,967	100	7,485	100

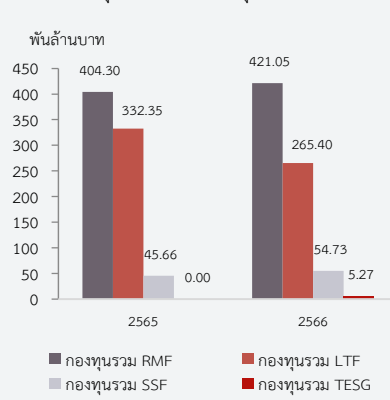
ที่มา: Global Sustainable Fund Flows: Q4 2023, Morningstar

กองทุนที่เกี่ยวข้องกับ ESG ของไทย

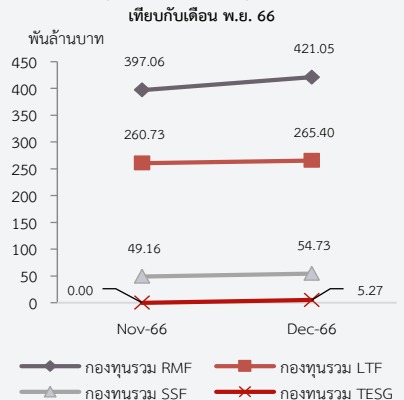
ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการการลงทุน (AIMC)

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม RMF กองทุนรวม LTF และกองทุนรวม TESG

ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการการลงทุน (AIMC)

มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม RMF กองทุนรวม LTF และกองทุนรวม TESG เทียบกับเดือน พ.ย. 66

ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการการลงทุน (AIMC)

เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2566 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนเพื่อความยั่งยืนของประเทศไทย โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม Thai ESG ที่มีนโยบายให้ลงทุนในหุ้นและตราสารหนี้ในประเทศไทยที่ดำเนินธุรกิจตามหลัก ESG เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการออมและการลงทุนระยะยาว โดยบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ ได้เสนอขายหน่วยลงทุนกองทุน Thai ESG เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ 9 มกราคม 2567 มีกองทุน Thai ESG ทั้งหมด 30 กองทุน มูลค่าการระดมทุน 5.27 พันล้านบาท ขณะที่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมเพื่อการออม (SSF) ซึ่งสามารถลงทุนในสินทรัพย์ที่หลากหลายมากกว่า และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นกัน มีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV) ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 ที่ 421.04 พันล้านบาท และ 54.73 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 404.30 พันล้านบาท และ 45.66 พันล้านบาท ในปี 2565 ตามลำดับ นอกจากนี้ มูลค่า NAV ของกองทุนรวม Thai ESG พบว่ามีสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.4 ของสินทรัพย์สุทธิของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับ ESG ของไทยทั้งหมด ดังนั้น ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนการลงทุนอย่างยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลักดันให้ประชาชนมีการออมและการลงทุนระยะยาว และยังเป็นการสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชนดำเนินกิจกรรมที่คำนึงถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (Environment: E) สังคม (Social: S) และด้านธรรมาภิบาล (Governance: G) มากขึ้น เพื่อเป็นกลไกที่สำคัญในการส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างยั่งยืน

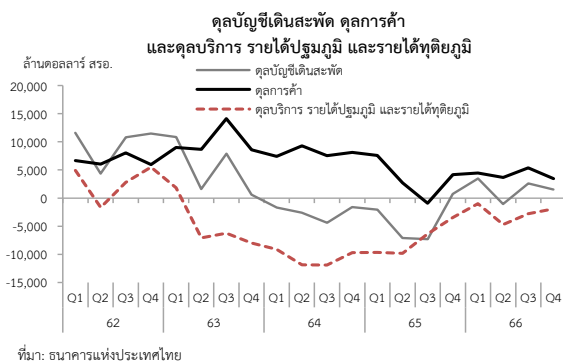
¹ ต่อมาในปี 2566 เปลี่ยนชื่อเป็น SET ESG Rating

² ประกอบด้วย 1) THAI Equity CG Fund 2) CG Fund 3) ESG Fund และ 4) Thai ESG

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 1.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (53.9 พันล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 2.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (94.1 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า แต่เพิ่มขึ้นจากการเกินดุล 0.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (26.3 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ต่ำกว่าการเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิขาดดุล 1.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเป็นการขาดดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 (ต่ำกว่าการขาดดุล 3.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2566 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (235.8 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 15.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (551.3 พันล้านบาท) ในปี 2565

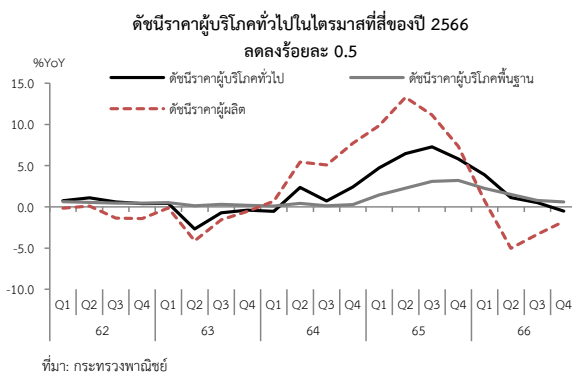
เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 อยู่ที่ 224.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 216.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2565 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 อยู่ที่ 7,677.3 พันล้านบาท สูงกว่า 7,483.6 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2565

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.5 เป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส เนื่องจากดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาเนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ และเครื่องประกอบอาหารร้อยละ 17.3 ร้อยละ 0.6 และร้อยละ 0.5 เป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 0.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีราคากลุ่มพลังงานร้อยละ 3.7 เนื่องจากมาตรการลดค่าครองชีพของรัฐบาล ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 สะท้อนตัวจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.2 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.3 เทียบกับร้อยละ 6.1 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ ในปี 2565

ในเดือนมกราคม 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 1.1 ตามการลดลงของดัชนีราคาเนื้อสัตว์ ผักและผลไม้ และดัชนีราคากลุ่มพลังงาน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.5

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 1.8 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 จากการลดลงร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อน ตามการลดลงของดัชนีราคาเกือบทุกหมวดสินค้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 0.3 สอดคล้องกับการลดลงของราคาในกลุ่มสินค้าสำคัญ โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี โลหะขั้นมูลฐาน และผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ลดลงร้อยละ 7.5 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 3.1 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลงร้อยละ 30.7 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 35.0 ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส

รวมทั้งปี 2566 ดัชนีราคาผู้ผลิตเฉลี่ยปรับตัวลดลงร้อยละ 2.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 ในปี 2565

ในเดือนมกราคม 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงเพิ่มขึ้น ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลง

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่อง ตามการเกินดุลการค้า ขณะที่ดุลบริการและรายได้ยังขาดดุล

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 อยู่ที่ 224.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.5 โดยลดลงครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส ตามการลดลงของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม สอดคล้องกับการลดลงของราคากลุ่มพลังงาน

ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 1.8

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สี่ของปี 2566

ราคาน้ำมันดิบลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ โอมาน และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 82.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 3.2 จากราคาเฉลี่ย 85.1 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 85.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า

การลดลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีสาเหตุมาจาก (1) ความกังวลต่อการส่งสัญญาณยังไม่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุปสงค์น้ำมันในตลาดโลก (2) การปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มโอเปกพลัสเพิ่มเติมน้อยกว่าที่คาด (3) ปริมาณน้ำมันดิบสำรองทางการค้าของสหรัฐฯ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 อยู่ที่ 435 ล้านบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับ 429 ล้านบาร์เรล ในไตรมาสที่สี่ของปี 2565 (4) การผ่อนคลายมาตรการควบคุมการนำเข้าน้ำมันดิบจากเวเนซุเอลาของสหรัฐฯ และ (5) การออกจากการเป็นสมาชิกกลุ่มโอเปกของประเทศแองโกลา สะท้อนว่ากลุ่มประเทศสมาชิกบางส่วนไม่ต้องการที่จะปรับลดกำลังการผลิตเพื่امتติการประชุม

รวมทั้งปี 2566 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด อยู่ที่ 80.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 16.2 จากราคาเฉลี่ย 96.5 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2565

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและจากไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก											
ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2564	ทั้งปี	68.1	70.9	69.5	69.3	69.4	72.1	63.4	63.8	65.5	65.4
	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
2565	Q1	94.7	97.9	96.1	96.4	96.2	63.3	59.8	59.4	63.3	61.3
	Q2	109.0	112.3	108.5	105.4	108.8	63.9	61.9	60.7	56.2	60.6
	Q3	91.4	97.5	96.5	100.7	96.5	29.6	33.2	34.3	40.0	34.3
	Q4	82.6	88.6	84.7	84.7	85.1	7.1	11.1	8.0	8.0	8.6
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.8	81.9	80.8	-17.8	-16.9	-15.0	-15.2	-16.2
	Q1	76.0	82.1	80.2	80.4	79.7	-19.7	-16.1	-16.5	-16.6	-17.2
	Q2	73.1	77.3	76.9	76.9	76.0	-33.0	-31.2	-29.1	-27.0	-30.1
	Q3	82.1	86.0	86.6	86.6	85.3	-10.2	-11.8	-10.3	-14.0	-11.6
	Q4	78.8	83.0	83.8	83.8	82.4	-4.6	-6.2	-1.0	-1.1	-3.2
	ต.ค.	85.4	88.7	89.6	89.6	88.3	-1.9	-5.3	-1.5	-1.5	-2.6
	พ.ย.	77.4	82.1	83.4	83.4	81.6	-8.3	-9.7	-3.1	-3.1	-6.0
	ธ.ค.	72.2	77.3	77.1	77.1	75.9	-5.2	-4.4	0.5	0.2	-2.3
2567	ม.ค.	73.9	79.1	78.9	79.0	77.8	-5.5	-5.7	-2.0	-2.2	-3.9

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สี่ของปี 2566

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ สอดคล้องกับการขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการและตลาดแรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจหลักทั้งสหรัฐฯ และจีน การฟื้นตัวดีขึ้นของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกมีทิศทางปรับตัวดีขึ้น สอดคล้องกับวัฏจักรขาขึ้นของยอดขายเคมีภัณฑ์และคำสั่งซื้อล่วงหน้าที่เพิ่มขึ้นในหลายประเทศ ซึ่งส่งผลให้ภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออกของหลายประเทศในกลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และกลุ่มประเทศอาเซียนเริ่มกลับมาขยายตัว อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 4 สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 ได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและก่อให้เกิดความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน รวมทั้งส่งผลให้ราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น และทำให้อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศยังคงทรงตัวในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินซึ่งส่งผลให้ธนาคารกลางของประเทศส่วนใหญ่ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 3.1 (Advance Estimate) เติบโตขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการเร่งขึ้นของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สะท้อนจากมูลค่าการค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง นอกจากนี้ การลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ภาคที่อยู่อาศัย (Non-residential investment) ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.1 ใกล้เคียงกับไตรมาสที่ผ่านมา ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนในภาคที่อยู่อาศัยเริ่มทรงตัวภายหลังจากการลดลงติดต่อกัน 7 ไตรมาส สำหรับอัตราเงินเฟ้อวัดจากดัชนีราคาการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล (PCE price index) ขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สหรัฐฯ ยังเผชิญกับการขาดดุลการค้าที่เพิ่มขึ้นและหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ Moody's ปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือของพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ลงจากระดับ Stable เป็น Negative เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 ทั้งนี้ เมื่อปรับผลของฤดูกาลแล้ว เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 3.3 เทียบกับร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า (%QoQ saar.) รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.5 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในปีก่อน

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจเยอรมนีซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในภูมิภาคยังคงลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สองที่ร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า (%YoY) ขณะที่ประเทศสมาชิกหลักอื่น ๆ ยังคงขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 43.9 ซึ่งเป็นระดับต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6 เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการลดลงมาอยู่ที่ระดับ 48.4 ต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 2 และต่ำสุดในรอบ 11 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ เนื่องจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางยุโรป และดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจยังอยู่ในระดับต่ำกว่า 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่ 4 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากแรงกดดันจากตลาดแรงงานที่ตึงตัวจนส่งผลต่อระดับค่าจ้าง⁹ ส่งผลให้คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank: ECB) ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง¹⁰ ขณะเดียวกัน สหภาพยุโรปยังคงดำเนินมาตรการ Next Generation EU เพื่อฟื้นฟูและปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงาน¹¹ รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอตัวร้อยละ 3.4 ในปี 2565

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ 1.0 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่สาม ตามการลดลงของการบริโภคภายในประเทศเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้า ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคการส่งออกยังคงลดลง โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 48.3 ต่ำกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ห้า เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ยังคงลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ที่ร้อยละ 0.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุลทั้งสิ้น 3.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกรถยนต์ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องที่ร้อยละ 20.6 จากร้อยละ 17.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกรถยนต์ในปี 2566 กลับมาขยายตัว

⁶ อัตราการว่างงานในไตรมาสที่สี่อยู่ที่ร้อยละ 3.7 โดยยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ติดต่อกัน เป็นไตรมาสที่ 8 ซึ่งสะท้อนความต้องการด้านแรงงานที่ต่อเนื่อง ประกอบกับอัตราการขยายตัวของค่าจ้าง (รายสัปดาห์) อยู่ที่ร้อยละ 3.8 ขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และการจ้างงานนอกภาคเกษตรในเดือนธันวาคม 2566 เพิ่มขึ้น 3.33 แสนตำแหน่งจากเดือนก่อนหน้าและเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงที่สุดในรอบปี

⁷ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน และในการประชุมเมื่อวันที่ 12 - 13 ธันวาคม 2566 มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ย (Federal funds rate) ไว้ที่ร้อยละ 5.25-5.50 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ย 3 ครั้งติดต่อกัน นับตั้งแต่การปรับขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2566 ซึ่งถือว่าเป็นระดับสูงสุดในรอบ 22 ปี โดย FOMC ยังคงตั้งเป้าหมายการดำเนินนโยบายการเงินเพื่อให้อัตราเงินเฟ้อกลับสู่ระดับเป้าหมายในระยะยาวที่ร้อยละ 2.0 รวมถึงการจ้างงานอยู่ในระดับสูงสุด

⁸ เศรษฐกิจฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน ขยายตัวร้อยละ 0.7 ร้อยละ 0.5 และร้อยละ 2.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ร้อยละ 0.1 และร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

⁹ สถานะตลาดแรงงานที่ตึงตัวสะท้อนจากอัตราการว่างงานที่ลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ร้อยละ 6.4 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานปรับตัวสูงขึ้น สะท้อนได้จากดัชนีค่าจ้างและเงินเดือน (Wage and Salary Index) ที่ขยายตัวร้อยละ 5.3 ในไตรมาสที่ 3 ปี 2566 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดเป็นประวัติการณ์

¹⁰ ในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม และ 14 ธันวาคม 2566 ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นสุดไตรมาสที่ 4 ยังคงอยู่ที่ร้อยละ 4.50 ร้อยละ 4.75 และร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

¹¹ โครงการ NextGenerationEU มีกรอบวงเงินรวมอยู่ที่ 7.2 แสนล้านยูโร แบ่งเป็นเงินให้กู้ยืม 3.9 แสนล้านยูโร และเงินอุดหนุน 3.4 แสนล้านยูโร โดยมีระยะเวลาการใช้จ่ายในช่วงปี 2564 - 2569 ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและดิจิทัล (Green and Digital Transitions) โดย ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2567 มีการอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการอุดหนุนและกู้ยืมไปแล้ว 1.4 แสนล้านยูโรและ 7.9 หมื่นล้านยูโร ตามลำดับ

ร้อยละ 19.8 นับเป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ปี โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสถานการณ์ห่วงโซ่อุปทานของเซมิคอนดักเตอร์ที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ตลาดแรงงานยังคงตึงตัวจากภาวะขาดแคลนแรงงาน ขณะเดียวกัน รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศปรับค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นในเดือนตุลาคม 2566 ถือเป็นการปรับขึ้นในอัตราสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ทำให้อัตราค่าจ้างที่เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้นแต่เมื่อหักอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 2.9 ส่งผลให้อัตราค่าจ้างที่แท้จริงยังคงลดลงร้อยละ 2.2 ทั้งนี้ ท่ามกลางการฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเศรษฐกิจญี่ปุ่น ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้มีการปรับการดำเนินมาตรการซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว 10 ปี โดยการกำหนดขอบบนของอัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่ร้อยละ 1.0 แทนการกำหนดช่วงอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ± 0.5 เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการมากขึ้น **รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 1.0 ในปีก่อนหน้า**

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 5.2 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวการอุปโภคบริโภคภายในประเทศและภาคบริการ ประกอบกับการปรับตัวขึ้นของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยยอดการค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 8.3 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคบริการอยู่ที่ระดับ 51.6 สูงกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 นอกจากนี้ ตลาดแรงงานปรับตัวดีขึ้นโดยอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 5.0 ต่ำสุดในรอบ 8 ไตรมาส ขณะที่ความเชื่อมั่นผู้บริโภคเริ่มสูงขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 87.5 เมื่อพิจารณาภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกสินค้าพบว่าเริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 1.2 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากมูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 0.7 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ นับเป็นการขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2566¹² อย่างไรก็ตาม การลงทุนภายในประเทศยังคงลดลงร้อยละ 12.1 เป็นการลดลงมากที่สุดในรอบ 15 ไตรมาส โดยการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ลดลงร้อยละ 16.5 เป็นการลดลงต่อเนื่องกัน 7 ไตรมาส ส่งผลให้รัฐบาลดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการผ่อนคลายมาตรการเกี่ยวกับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ในเมืองเศรษฐกิจหลัก รวมถึงการอนุญาตให้รัฐบาลท้องถิ่นออกพันธบัตรเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงิน ขณะเดียวกัน ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC) ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายควบคู่ไปกับการอัดฉีดสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและป้องกันเข้าสู่ภาวะเงินฝืด¹³ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สี่เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ (-0.3) ต่อเนื่องจากร้อยละ (-0.1) ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 57 ไตรมาส **รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 5.2 สูงกว่าเป้าหมายของรัฐบาลที่ร้อยละ 5.0 และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในปี 2565**

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ขยายตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการกลับมาขยายตัวของภาคการส่งออกตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ต่างประเทศ โดยเฉพาะในหมวดสินค้าเซมิคอนดักเตอร์ สอดคล้องกับการปรับตัวขึ้นของภาคการผลิตอุตสาหกรรม โดย**เศรษฐกิจเกาหลีใต้และเศรษฐกิจสิงคโปร์**ขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส ที่ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.2 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วน**เศรษฐกิจฮ่องกงและเศรษฐกิจไต้หวัน**ขยายตัวสูงสุดในรอบ 8 ไตรมาส ที่ร้อยละ 4.3 และร้อยละ 5.1 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.1 และร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูงตามการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารและค่าขนส่ง¹⁴ ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ **รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจสิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน** ขยายตัวร้อยละ 1.1 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.4 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.8 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 2.6 จากปี 2565 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 3.2 ฟื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 3.5 ในปี 2565

เศรษฐกิจประเทศกลุ่มอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการฟื้นตัวของการส่งออกสินค้า โดย**เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนาม**ขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 6.7 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.9 ร้อยละ 3.3 และร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วน**เศรษฐกิจฟิลิปปินส์**ขยายตัวร้อยละ 5.6 เทียบกับร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อของหลายประเทศส่วนใหญ่เริ่มผ่อนคลายลง ส่งผลให้ธนาคารกลางมาเลเซียและเวียดนามยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในช่วงไตรมาสที่สี่ ขณะที่ธนาคารกลางอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อและรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน¹⁵ **รวมทั้งปี 2566 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม**ขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 3.7 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 5.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.3 ร้อยละ 8.7 ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 8.0 ในปี 2565 ตามลำดับ

¹² มูลค่าการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ สหภาพยุโรปและประเทศในภูมิภาคเอเชียลดลงร้อยละ 3.0 ร้อยละ 9.7 และร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 14.3 ร้อยละ 17.5 และร้อยละ 9.9 ตามลำดับ ซึ่งนับเป็นการลดลงที่น้อยที่สุดในรอบ 5 ไตรมาส ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกสินค้าในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมกลับมาขยายตัวร้อยละ 0.7 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2566

¹³ รายละเอียดเพิ่มเติมใน Box มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน

¹⁴ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกง อยู่ที่ระดับร้อยละ 3.4 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.1 ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของสิงคโปร์อยู่ที่ร้อยละ 4.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของราคาสินค้าปลีกอาหาร และที่พักอาศัย

¹⁵ อัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียในไตรมาสที่สี่อยู่ที่ร้อยละ 1.6 ลดลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำกว่ากรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.5- 3.5 อย่างไรก็ตาม มาเลเซียยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 3.0 ในการประชุมเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2566 สำหรับอัตราเงินเฟ้อของเวียดนาม อยู่ที่ร้อยละ 3.5 แม้ว่าจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการปรับขึ้นของราคาสินค้าหมวดอาหาร แต่ยังคงต่ำกว่าระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 4.5 ส่งผลให้ธนาคารกลางเวียดนามยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 3.0 นับตั้งแต่ไตรมาสที่สอง สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สี่ของอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และอยู่ในกรอบเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 - 4.0 อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางอินโดนีเซียในการประชุมเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2566 มีมติเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 6.0 จากร้อยละ 5.75 เช่นเดียวกับฟิลิปปินส์ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 4.3 ในไตรมาสที่สี่ ลดลงจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่ากรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ร้อยละ 2.0- 4.0 ทำให้ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2566 ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 6.50 จากร้อยละ 6.25

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP							มูลค่าการส่งออกสินค้า						
	2564	2565	2566					2564	2565	2566				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี
สหรัฐฯ	5.8	1.9	1.7	2.4	2.9	3.1	2.5	23.0	18.7	7.2	-6.7	-5.7	-1.3	-1.9
ยูโรโซน	5.9	3.4	1.3	0.6	0.0	0.1	0.5	18.1	5.2	3.8	0.4	2.3	-0.2	1.6
สหราชอาณาจักร	8.7	4.3	0.3	0.3	0.2	-0.2	0.1	15.8	10.8	10.9	8.9	1.4	-4.3	3.7
ออสเตรเลีย	5.5	3.9	2.3	1.8	2.5			37.0	19.9	3.9	-16.7	-14.8	-9.3	-9.7
ญี่ปุ่น	2.6	1.0	2.6	2.3	1.7	1.0	1.9	17.9	-1.2	-8.0	-4.0	-3.1	-0.7	-4.0
จีน	8.4	3.0	4.5	6.3	4.9	5.2	5.2	29.6	5.6	-1.9	-4.9	-9.9	-1.2	-4.6
อินเดีย	8.9	6.7	6.1	7.8	7.6			43.0	14.6	-1.9	-14.1	-3.1	1.2	-4.7
เกาหลีใต้	4.3	2.6	0.9	0.9	1.4	2.2	1.4	25.7	6.1	-12.8	-12.0	-9.7	5.7	-7.5
ไต้หวัน	6.6	2.6	-3.5	1.4	2.3	5.1	1.4	29.3	7.4	-19.2	-17.0	-5.1	3.3	-9.8
ฮ่องกง	6.4	-3.5	2.9	1.5	4.1	4.3	3.2	26.0	-9.3	-18.0	-13.3	-5.7	6.6	-7.8
สิงคโปร์	9.7	3.8	0.5	0.5	1.0	2.2	1.1	22.1	12.7	-5.2	-14.5	-12.6	3.0	-7.7
อินโดนีเซีย	3.7	5.3	5.0	5.2	4.9	5.0	5.0	41.9	26.0	1.3	-17.8	-18.6	-8.3	-11.3
มาเลเซีย	3.3	8.7	5.6	2.9	3.3	3.0	3.7	27.5	17.6	-1.6	-14.6	-17.8	-9.4	-11.1
ฟิลิปปินส์	5.7	7.6	6.4	4.3	6.0	5.6	5.6	14.5	6.5	-12.6	-5.8	-1.2	-10.7	-7.6
เวียดนาม	2.6	8.0	3.4	4.3	5.5	6.7	5.0	18.9	10.6	-11.6	-11.6	-2.4	6.9	-4.8

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2567

เศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการผลิตและการค้าระหว่างประเทศ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักและสินค้าคงคลังภาคอุตสาหกรรมที่สูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ประกอบกับสัญญาณขาขึ้นของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มปรากฏชัดเจนมากขึ้นนับตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2566 อย่างไรก็ตาม ในภาพรวมเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2566 ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศหลักทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน ในขณะที่เศรษฐกิจในกลุ่มยูโรโซนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปีก่อน ส่วนกลุ่มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่และเศรษฐกิจอาเซียนมีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้าตามแนวโน้มการฟื้นตัวของปริมาณการค้าโลก สำหรับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อในปี 2567 มีทิศทางผ่อนคลายเป็นต่อเนื่องตามการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของธนาคารกลางในช่วงที่ผ่านมา ภายใต้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังคงประปราย คาดว่าจะทำให้อัตราการกลางประเทศสำคัญ ๆ เริ่มปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินโดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำ (Downside risks) ที่อาจทำให้ขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาด อันเนื่องมาจากปัจจัยความไม่แน่นอนของความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงจากการแบ่งแยกเชิงภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจ (Geo-economic fragmentation) ที่รุนแรงมากขึ้นและสร้างแรงกดดันด้านเงินเฟ้อเพิ่มเติม ซึ่งอาจส่งผลให้อัตราการกลางหลักยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงยาวนานกว่าที่คาดการณ์ (Higher for Longer) ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวมากกว่าที่คาดของเศรษฐกิจจีนจากปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์

ในกรณีฐาน ภายใต้สมมติฐานที่คาดว่าสถานการณ์ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคยังอยู่ในวงจำกัดและไม่ยกระดับความรุนแรงส่งผลยืดเยื้อจนนำไปสู่ความชะงักงันของห่วงโซ่อุปทาน จนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและระบบการเงินโลกอย่างมีนัยสำคัญ คาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.7 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.0 ในปี 2566 ส่วนปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 ฟื้นตัวจากร้อยละ 0.5 ในปี 2566 เป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน โดยมีแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8 ในปี 2567 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.5 ในปี 2566 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.4 เนื่องจากการอุปโภคบริโภคภายในประเทศมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง¹⁶ และการใช้จ่ายจากเงินออมสะสมที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในเดือนมกราคมที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 114.8 สูงสุดในรอบ 25 เดือน ขณะที่ภาคการผลิตมีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของการค้าโลก โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมด้านคำสั่งซื้อใหม่ในเดือนมกราคม 2567 ปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 52.5 สูงสุดในรอบ 20 เดือน¹⁷ อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศยังมีข้อจำกัดจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงก่อนหน้านี้ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศรวมถึงตลาดแรงงานมากขึ้น เช่นเดียวกับแรงสนับสนุนด้านการคลังที่มีแนวโน้มปรับลดลง โดยสำนักงานงบประมาณรัฐสภาสหรัฐฯ (Congressional

¹⁶ อัตราการว่างงานในเดือนมกราคม 2566 คงที่ร้อยละ 3.7 เทียบกับเดือนก่อนหน้าและร้อยละ 3.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ

¹⁷ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมโดยรวมปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 50.7 จากระดับ 47.9 ในเดือนก่อน

Budget Office) ประเมินการว่าในปี 2567 รัฐบาลสหรัฐฯ จะขาดดุลงบประมาณคิดเป็นร้อยละ 2.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ลดลงจากร้อยละ 3.8 ในปีก่อนหน้า ประกอบกับการเผชิญกับข้อจำกัดจากความไม่แน่นอนทางการเมืองก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีในช่วงปลายปี 2567 ขณะที่ในส่วนของการดำเนินนโยบายการเงินคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงต่อไปจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับลดลงเข้าสู่เป้าหมายนโยบายการเงินอย่างชัดเจน โดยล่าสุดอัตราเงินเฟ้อ (CPI) ในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.9 เท่ากับเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้ในกรณีฐานคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงครึ่งหลังของปี 2567¹⁸

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 ในปี 2567 เติบโตอย่างช้า ๆ จากร้อยละ 0.5 ในปี 2566 แต่เป็นการปรับลดจากการประมาณการเดิมที่ร้อยละ 0.9 เนื่องจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของภาคบริการและการลงทุนมากขึ้น ขณะเดียวกัน ภาคการผลิตยังไม่มีแนวโน้มฟื้นตัว สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ระดับ 46.6 และ 48.4 ซึ่งเป็นระดับต่ำกว่า 50.0 ติดต่อกันเป็นเดือนที่ 19 และเดือนที่ 35 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม คาดว่าเศรษฐกิจในภูมิภาคจะมีแรงสนับสนุนจากความสามารถในการลดปริมาณการนำเข้าพลังงานจากรัสเซียและเพิ่มปริมาณพลังงานสำรองได้มากขึ้น¹⁹ รวมทั้งแรงสนับสนุนจากภาคการคลังภายใต้กรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Frameworks: MFF) ในช่วงปี 2564 - 2570 วงเงิน 1.216 ล้านล้านยูโร รวมถึงงบประมาณเพิ่มเติมจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ Next Generation EU วงเงิน 8.069 แสนล้านยูโร²⁰ สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในเดือนมกราคม 2567 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 3.3 เทียบกับร้อยละ 3.4 ในเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อไปจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดระดับสู่เป้าหมายในระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0²¹

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.9 ในปี 2566 โดยเป็นผลมาจากแนวโน้มการชะลอตัวลงของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สอดคล้องกับแนวโน้มค่าจ้างแรงงานที่แท้จริงที่ยังลดลง ประกอบกับแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องโดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ภาคการผลิตยังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งรุนแรงในช่วงมกราคม 2567 โดยเฉพาะการผลิตสินค้าประเภทสิ่งทอ เครื่องจักรสำนักงาน และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายของภาครัฐภายหลังรัฐบาลได้ประกาศมาตรการเศรษฐกิจรอบใหม่เพื่อป้องกันปัญหาเงินฝืดในเดือนพฤศจิกายน 2566²² รวมทั้งแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคบริการโดยเฉพาะการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ภายใต้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมาย รวมถึงการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะยกเลิกการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยติดลบในช่วงกลางปี 2567 รวมถึงการปรับเปลี่ยนมาตรการเข้าซื้อพันธบัตรระยะยาว (Yield Curve Control) ในช่วงปลายปี 2567 เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อที่ร้อยละ 2.0 ในระยะยาว

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.3 ในปี 2567 ชะลอลงจากร้อยละ 5.2 ในปี 2566 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยเศรษฐกิจยังได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการผลิตที่เริ่มฟื้นตัว สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Caixin PMI) ภาคอุตสาหกรรมในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ระดับ 50.8 สูงกว่าระดับ 50 ติดต่อกัน 3 เดือน ประกอบกับแรงสนับสนุนด้านการคลังเพิ่มเติมจากการดำเนินมาตรการเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง²³ อย่างไรก็ตาม การลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาการขาดสภาพคล่อง²⁴ รวมถึงการขาดความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สะท้อนจากยอดขายบ้านและราคาที่อยู่อาศัยที่ยังคงปรับตัวลดลง ขณะเดียวกัน อุปสงค์ภายในประเทศยังมีแนวโน้มชะลอตัวลง

¹⁸ คณะกรรมการนโยบายการเงินธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ 30 - 31 มกราคม 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ช่วงร้อยละ 5.25 - 5.50 ซึ่งเป็นระดับที่สูงที่สุดในรอบ 22 ปี เพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อ (CPI) ในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในเดือนก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.9 เท่ากับเดือนก่อนหน้า ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตร (Nonfarm payroll) ในเดือนมกราคมเพิ่มขึ้นถึง 3.53 แสนตำแหน่ง เทียบกับ 3.33 แสนตำแหน่งในเดือนก่อนหน้า และสูงกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2566 ที่ 2.25 แสนตำแหน่ง สะท้อนความตึงตัวของตลาดแรงงานซึ่งจะเป็นแรงกดดันของการเพิ่มขึ้นของระดับค่าจ้างและสร้างแรงกดดันด้านราคาต่อไป

¹⁹ การฟื้นฟูกำลังการนำเข้าพลังงานจากรัสเซียปรับลดลงเป็นลำดับ โดยทั้งปี 2566 สหภาพยุโรปนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากรัสเซียเฉลี่ย 568 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อสัปดาห์ ลดลงร้อยละ 56.2 และร้อยละ 80.4 เมื่อเทียบกับปี 2565 และปี 2564 ตามลำดับ ขณะที่ปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองปรับเพิ่มขึ้นสูงขึ้น โดยในปี 2566 อยู่ที่เฉลี่ย 86,966 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.5 และร้อยละ 50.2 จากปี 2565 และ 2564 ตามลำดับ

²⁰ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567 มีการอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการอุดหนุนและกู้ยืมไปแล้ว 1.44 แสนล้านยูโร และ 8.02 หมื่นล้านยูโร ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นการเบิกจ่ายรวมกันทั้งสิ้น 2.24 แสนล้านยูโร

²¹ คณะกรรมการนโยบายการเงินธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2567 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลางที่ร้อยละ 4.50 ร้อยละ 4.75 และร้อยละ 4.00 ตามลำดับ หลังจากที่มีการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายต่อเนื่องกันในการประชุม 2 ครั้งก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ยังมีการนำเงินต้นในโครงการ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) มาลงทุนซ้ำอีกครั้งจนถึงสิ้นปี 2567

²² เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2566 คณะรัฐมนตรีของญี่ปุ่นได้อนุมัติ “มาตรการเศรษฐกิจรวมเพื่อหลุดจากกับดักเงินฝืดถาวร” วงเงินทั้งสิ้น 21.8 ล้านล้านเยน โดยมีมาตรการที่สำคัญ อาทิ (1) มาตรการปกป้องประชาชนจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น (2) มาตรการมุ่งเน้นการขยายตัวของค่าจ้างในภูมิภาค กลุ่มธุรกิจขนาดกลาง และ SMEs รวมไปถึงการเพิ่มรายได้ของแรงงาน (3) มาตรการสนับสนุนการลงทุนภายในประเทศเพื่อสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (4) มาตรการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาการลดลงของประชากร และ (5) มาตรการป้องกันสาธารณภัยและภัยอื่น ๆ ภายในประเทศ

²³ รายละเอียดเพิ่มเติมใน BOX มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน

²⁴ ศาลฮ่องกงได้มีการสั่งให้บริษัทผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ Evergrande ให้ยุติกิจการและเข้าสู่กระบวนการล้มละลายซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาของรัฐบาลจีนว่าไม่มีบริษัทที่ใหญ่เกินกว่าจะล้มละลาย (Too Big Too fail) และจะไม่ดำเนินนโยบายที่นำไปสู่ปัญหา Moral Hazard ซึ่งแนวทางดังกล่าวส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคยังคงไม่ปรับเพิ่มขึ้น เนื่องจากยังมีความเสี่ยงที่มีบริษัทผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ที่ประสบปัญหาล้มละลายเช่นกัน

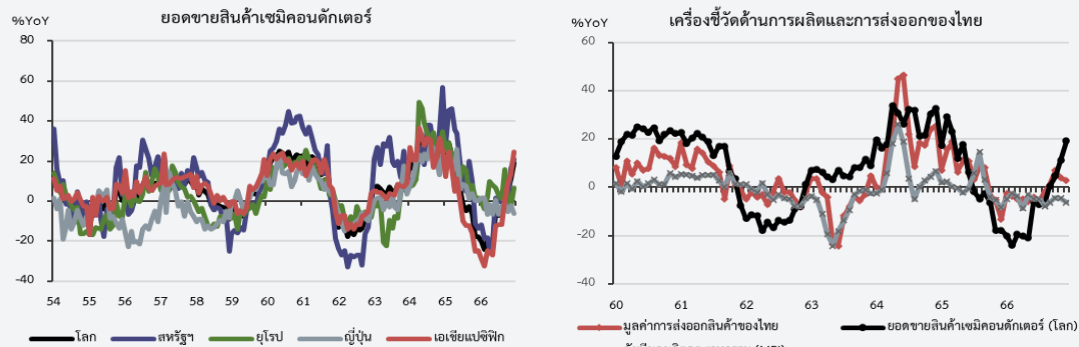
สอดคล้องกับการชะลอตัวของสินค้าและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ (-0.8) ลดลงติดต่อกันเป็นเดือนที่ 4 และเป็นอัตราต่ำสุดนับตั้งแต่ปี 2552²⁵ เช่นเดียวกับดัชนีราคาผู้ผลิตที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 2.5 ในเดือนมกราคม 2567 เป็นการลดลงต่อเนื่องกันเป็นเดือนที่ 16 นอกจากนี้เศรษฐกิจจีนยังมีข้อจำกัดจากมาตรการกีดกันทางการค้าจากประเทศเศรษฐกิจหลัก²⁶ และภาระหนี้สินภาครัฐที่อยู่ในระดับสูงของทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นซึ่งส่งผลต่อการลดลงของศักยภาพทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจ²⁷ ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวส่งผลให้ธนาคารกลางจีนดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษเพื่อสนับสนุนสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้า ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศท่ามกลางทิศทางของการลดลงของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการโดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยว รวมถึงภาคการส่งออกที่มีแนวโน้มจะปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของราคาสินค้าโภคภัณฑ์และวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยคาดว่าในปี 2567 เศรษฐกิจของเกาหลีใต้ ไต้หวันและสิงคโปร์ จะขยายตัวร้อยละ 2.2 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.0 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 1.4 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.2 ในปี 2566 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2567 เทียบกับร้อยละ 3.2 ในปีก่อนหน้า

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้า สอดคล้องกับแนวโน้มการฟื้นตัวของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยคาดว่าในปี 2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม จะขยายตัวร้อยละ 4.8 ร้อยละ 4.0 ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 5.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.1 ร้อยละ 3.8 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

วัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Cycle) และนัยยะต่อเศรษฐกิจไทย

การฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เป็นสัญญาณสำคัญที่สะท้อนการฟื้นตัวของราคาสินค้าโลก ทั้งนี้เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ของยอดขายเซมิคอนดักเตอร์ของประเทศเศรษฐกิจหลักด้วยวิธี Granger Causality กับเครื่องชี้ด้านการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออกสินค้าของไทย ได้แก่ มูลค่าการส่งออกสินค้า ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรม และอัตราการใช้จ่ายทางการผลิตภาคอุตสาหกรรมพบว่ายอดขายเซมิคอนดักเตอร์ในช่วงเวลา 1 เดือนล่วงหน้าจะมีความสัมพันธ์กับเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจของไทยอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดตามตาราง) สะท้อนให้เห็นว่าสัญญาณการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในช่วงปลายปี 2566 เป็นสัญญาณที่บ่งชี้ถึงการฟื้นตัวของภาคส่งออกสินค้าและการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในระยะต่อไป

ยอดขาย เซมิคอนดักเตอร์	มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทย			ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม			อัตราการใช้จ่ายทางการผลิต	
	รวม	หมวดอุตสาหกรรม	หมวดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	รวม	หมวดชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์	รวม	หมวดคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ	หมวดชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์
ทั่วโลก	***	**	***	*	X	*	**	***
สหรัฐฯ	X	X	***	X	X	X	X	***
ญี่ปุ่น	✓	✓	✓	✓	X	✓	X	✓
ยุโรป	***	***	***	*	X	**	X	**
เอเชียแปซิฟิก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓ (2 Lag)	✓
	***	**	***	*	X	*	***	***

ที่มา: CEIC และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย ศสช.

หมายเหตุ: ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธี Granger Causality ด้วยข้อมูลเครื่องชี้รายเดือนระหว่างปี 2560 - 2566 โดยยอดขายเซมิคอนดักเตอร์ใช้ข้อมูลล่วงหน้า 1 เดือน (1 Lag)

โดยสัญลักษณ์ *** ** และ * คือ ตัวแปรส่งผลต่อกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 ร้อยละ 95 และร้อยละ 90 ตามลำดับ และ X หมายถึงตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

²⁵ อัตราเงินเฟ้อในหมวดอาหารในเดือนมกราคม 2567 ลดลงร้อยละ 5.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.7 ในเดือนก่อนหน้า โดยราคาเนื้อหมูในเดือนมกราคม 2567 ลดลงร้อยละ 17.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 26.1 ในเดือนก่อนหน้า เช่นเดียวกับราคามักสที่ลดลงร้อยละ 12.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อในหมวดอาหารที่ลดลงเป็นผลมาจากฐานที่สูงของปีก่อนหน้าในช่วงเดือนเดียวกันซึ่งตรงกับช่วงวันเทศกาล Lunar New Year ในเดือนมกราคม 2566

²⁶ เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2566 คณะกรรมาธิการยุโรป (The European Commission) ได้ดำเนินการสืบสวนเรื่องเงินอุดหนุนยานยนต์พลังงานไฟฟ้าของจีนที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป เนื่องจากการนำเข้ายานยนต์จากจีนที่เพิ่มสูงขึ้นอาจส่งผลให้เกิดการบิดเบือนกลไกตลาดจากการสนับสนุนของรัฐบาลจีน และอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตยานยนต์ในยุโรปในการแข่งขันกับอุตสาหกรรมยานยนต์ของจีนที่ได้เปรียบในด้านต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ซึ่งก่อให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ทั้งนี้ คาดว่าการสอบสวนจะใช้เวลาไม่เกิน 13 เดือน โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2567 คณะกรรมาธิการยุโรปได้เตรียมการตรวจสอบผู้ผลิตยานยนต์จากบริษัท บีวายดี (BYD) จีลี (Geely) และ เอสเอไอซี (SAIC) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบว่าจีนอุดหนุนการนำเข้ายานยนต์ไฟฟ้าจากจีนจากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 27.5 ซึ่งจะเท่ากับอัตราภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ

²⁷ หนี้สาธารณะต่อ GDP ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 53.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 38.6 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 โดยจำแนกเป็น หนี้รัฐบาลกลางต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 22.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.5 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ขณะที่ หนี้รัฐบาลท้องถิ่นต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 31.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22.1 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญของจีน	
วันที่	รายละเอียดมาตรการ
วันที่ 20 พฤศจิกายน 2566	มาตรการทางการเงินเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง โดยธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้ประกาศคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (Loan Prime Rate: LPR) ระยะ 1 ปี ไว้ที่ร้อยละ 3.45 และระยะ 5 ปี ไว้ที่ร้อยละ 4.20 ต่อเนื่องจากเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 ซึ่งได้มีการคงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะกลางอายุ 1 ปี สำหรับสถาบันการเงิน (Medium-Term Lending Facility: MLF) ไว้ที่ร้อยละ 2.50 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์ พร้อมอัดฉีดสภาพคล่องเพิ่มเติมจำนวน 1.45 ล้านล้านหยวน ซึ่งเป็นระดับที่สูงสุดในรอบ 7 ปี
วันที่ 7 ธันวาคม 2566	มาตรการส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า โดย กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (MIIT) กระทรวงการคลัง (MOF) และหน่วยงานบริหารภาษีของจีน (STA) ได้ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีการซื้อรถยนต์พลังงานทางเลือก (New Energy Vehicle: NEV) เพื่อให้ผู้ผลิตเร่งพัฒนาศักยภาพของรถยนต์ไฟฟ้า โดยรถยนต์ที่เข้าเกณฑ์การลดหย่อนภาษีจะต้องมีระยะการขับอย่างน้อย 200 กิโลเมตรต่อการชาร์จหนึ่งครั้ง เพิ่มขึ้นจากเดิมที่ 100 กิโลเมตร นอกจากนี้ ผู้ผลิตรถยนต์จำเป็นต้องแสดงหลักฐานยืนยันการให้บริการแลกเปลี่ยนแบตเตอรี่แก่ลูกค้าที่ซื้อรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ถอดเปลี่ยนได้ ทั้งนี้ ผู้บริโภคที่ซื้อรถยนต์พลังงานใหม่ในจีนจะได้รับสิทธิในการยกเว้นภาษีการบริโภค (จากเดิมร้อยละ 10) ไปจนถึงสิ้นปี 2568
วันที่ 11 ธันวาคม 2566	มาตรการด้านการลงทุนและเพิ่มสภาพคล่อง โดย รัฐบาลท้องถิ่นของจีนใน 16 มณฑล ได้ออกพันธบัตรวัตถุประสงค์พิเศษ (Special-purpose Bonds) เพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงินขนาดเล็กและขนาดกลางเพื่อลดความเสี่ยงที่มีต่อระบบการเงิน โดยมีมูลค่ารวมประมาณ 2 แสนล้านหยวน ภายหลังจากที่รัฐบาลกลางได้ออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มเติมวงเงิน 1 ล้านล้านหยวน โดยมีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลท้องถิ่น รวมถึงฟื้นฟูภัยพิบัติธรรมชาติ
วันที่ 14 ธันวาคม 2566	มาตรการช่วยเหลือภาคอสังหาริมทรัพย์ โดย กระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมือง-ชนบท (Ministry of Housing and Urban-Rural Development) ได้ออกมาตรการช่วยเหลือภาคอสังหาริมทรัพย์เพิ่มเติม โดยอนุญาตให้ผู้บริโภคในเขตมณฑลปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ สามารถปรับลดอัตราส่วนการชำระเงินดาวน์ขั้นต่ำ (Down-payment ratio) สำหรับบ้านหลังแรกจากร้อยละ 35-40 มาอยู่ที่ร้อยละ 30 และสำหรับบ้านหลังที่สองจากร้อยละ 60-80 มาอยู่ที่ร้อยละ 40-50 โดยขึ้นอยู่กับขนาดและมูลค่าของที่อยู่อาศัย
วันที่ 21 ธันวาคม 2566	มาตรการส่งเสริมการลงทุนและยกระดับโครงสร้างการผลิต โดย กระทรวงพาณิชย์จีน (MOFCOM) ร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (MOST) ได้เผยแพร่รายการสินค้าควบคุมสำหรับการส่งออกสินค้าเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการส่งออกเทคโนโลยีและปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของรัฐ โดยการเปลี่ยนแปลงรายการสินค้าควบคุมในปี 2567 ประกอบไปด้วย การยกเลิกรายการที่เคยต้องห้ามหรือควบคุม อาทิ เทคโนโลยีการผลิตสีเขียว เทคโนโลยีทางการแพทย์ เป็นต้น การเพิ่มรายการสินค้าเทคโนโลยีที่ห้ามหรือควบคุมการส่งออก อาทิ เทคโนโลยีการโคลนเซลล์และการแก้ไขยีนสำหรับมนุษย์ เทคโนโลยีการใช้ประโยชน์ของพืชผลแบบผสมผสาน (Hybrid Crops) เป็นต้น ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงรายการในปี 2567 เป็นการลดรายการลงจาก 164 รายการ เป็น 134 รายการ สำหรับรายการเทคโนโลยีที่ไม่อยู่ในรายการจะถือเป็นการส่งออกได้โดยไม่มีการควบคุม อย่างไรก็ตาม การปรับลดรายการมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีกับต่างประเทศ ไปพร้อมกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเทคโนโลยีภายในประเทศ
วันที่ 19 มกราคม 2567	มาตรการส่งเสริมการลงทุน โดย กระทรวงการคลัง (MOF) และหน่วยงานบริหารภาษีของจีน (STA) ได้ขยายการลดอัตราภาษีนิติบุคคลจากร้อยละ 25 เหลือร้อยละ 15 ให้กับบริษัทในเขตความร่วมมือนวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเหอเต๋า (HTCZ) โดยนโยบายนี้จะเริ่มมีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2570 ทั้งนี้ จีนได้ลดอัตราภาษีนิติบุคคลให้แก่บริษัทในเขตพัฒนาหลายแห่งทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจและการลงทุนในอุตสาหกรรมหลัก อาทิ เขตการค้าเสรีนำร่องจีน (หลังก๊ง) เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี (หนานชา)
วันที่ 24 มกราคม 2567	มาตรการทางการเงินเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง โดย ธนาคารกลางจีน (PBOC) ได้ปรับลดสัดส่วนการกันเงินฝากสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Required Reserve Ratio: RRR) ลงจากร้อยละ 7.4 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.0 โดยมีผลบังคับใช้วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567 เพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้กับระบบเศรษฐกิจประมาณ 1 ล้านล้านหยวน นอกจากนี้ PBOC ยังลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับธุรกิจขนาดไมโครและธุรกิจขนาดเล็ก (Micro and Small Businesses) ลงจากร้อยละ 2.00 เป็นร้อยละ 1.75 โดยจะเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2567 เป็นต้นไป
วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567	มาตรการช่วยเหลือภาคอสังหาริมทรัพย์ โดย สำนักงานกำกับดูแลทางการเงินแห่งชาติจีน (NFRA) ได้ออกมาตรการจัดหาเงินทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์เพิ่มเติม โดยได้รวบรวมรายชื่อโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่มีสิทธิ์ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน (City-level Project Whitelists) ซึ่งโครงการที่จะได้รับการสนับสนุนต้องเป็นโครงการที่มีคุณภาพสูงและรายชื่อโครงการที่ได้รับการอนุมัติทางการเงินจะถูกส่งไปยังธนาคารในภูมิภาคเพื่อเร่งรัดการออกสินเชื่อโครงการจากธนาคาร โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 ธนาคารพาณิชย์ได้ออกเงินกู้มูลค่า 1.786 หมื่นล้านหยวน ให้กับโครงการอสังหาริมทรัพย์ชุดแรก 83 โครงการ

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567

สถานการณ์หนี้สาธารณะของญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นถือเป็นประเทศที่มีระดับหนี้สาธารณะต่อ GDP สูงที่สุดในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก จากข้อมูล ณ มิถุนายน 2566 อยู่ที่ร้อยละ 226.9 โดยการเพิ่มขึ้นของหนี้สาธารณะของญี่ปุ่นเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้ (1) **ทศวรรษที่หายสาบสูญ (Lost Decade)** ภายหลังวิกฤตพองสบู่ใน ปี 2538 ส่งผลให้สถาบันการเงินล้มละลายเป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อรายได้ของรัฐบาลปรับตัวลดลง ทั้งจากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ลดลงจากผลประกอบการบริษัทที่ย่ำแย่ รวมถึงบริษัทที่ต้องปิดตัวจำนวนมาก การปฏิรูปภาษีในช่วงปี 2537 ที่มีการลดหย่อนภาษีหลายประเภท ขณะเดียวกันรายจ่ายของรัฐบาลยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งรวมไปถึงการเข้าช่วยเหลือสถาบันการเงินที่ล้มละลาย (2) **ปัจจัยเชิงโครงสร้างของค่าใช้จ่ายรัฐบาล** ได้แก่ (2.1) การเพิ่มขึ้นของเงินใช้จ่ายประกันสังคม ตามโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนเป็นสังคมสูงวัย (2.2) การขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพของเศรษฐกิจ (Output Gap) โดยเฉพาะผลิตภาพการผลิตรวมที่อยู่ในระดับต่ำ และ (2.3) การเข้าสู่กับดักสภาพคล่อง หลังจากรัฐบาลญี่ปุ่นและธนาคารกลางญี่ปุ่นดำเนินนโยบายการเงินการคลังร่วมกันเพื่อออกจากกับดักเงินฝืดและเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2556 ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ดำเนินมาตรการ Quantitative and Qualitative Easing (QEE) โดยลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายสู่ระดับที่ต่ำ ควบคู่กับการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลงบดุลอย่างต่อเนื่อง และ (3) **การดำเนินมาตรการทางการคลังเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกในปี 2551 และวิกฤตการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในปี 2563** ซึ่งรัฐบาลขาดดุลงบดุลการคลังสูงถึงร้อยละ 9.7 และร้อยละ 9.1 ต่อ GDP ในช่วงดังกล่าว เพื่อดำเนินมาตรการเพื่อลดผลกระทบจากวิกฤตทั้งสองครั้งส่งผลให้ระดับหนี้สาธารณะเร่งตัวขึ้นในช่วงดังกล่าว

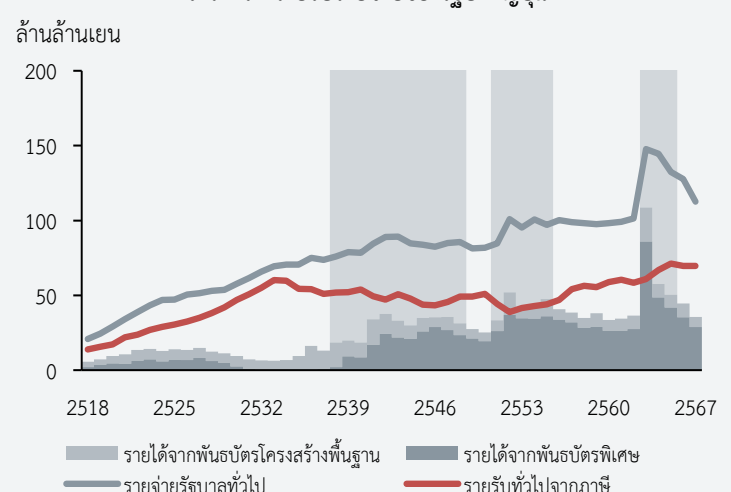
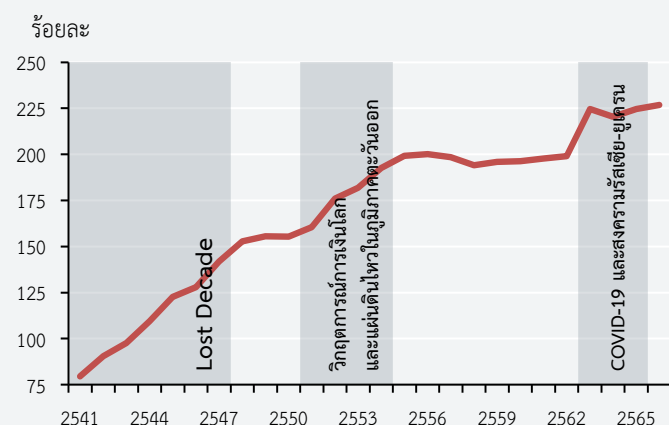
แม้ว่าหนี้สาธารณะของญี่ปุ่นจะสูงที่สุดในโลก แต่รัฐบาลของญี่ปุ่นยังไม่เข้าสู่สถานะล้มละลายทางการคลัง ส่วนหนึ่งเนื่องจากหนี้สาธารณะของญี่ปุ่นไม่ได้มาจากการใช้จ่ายทั่วไปของรัฐบาลเพียงอย่างเดียว แต่มาจากการออกพันธบัตรที่มากเกินไปจนส่งผลต่อค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตร โดยการออกพันธบัตรรัฐบาลกลายเป็นรายได้หลักของรัฐบาลไม่ต่างจากภาษี ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นสามารถรักษาความยั่งยืนทางการคลังได้ เนื่องจากพันธบัตรส่วนใหญ่เป็นสกุลเงินท้องถิ่น โดยผู้ถือพันธบัตรรายใหญ่ที่สุดคือธนาคารกลางญี่ปุ่นซึ่งถือครองเพื่อการรักษาอัตราผลตอบแทนพันธบัตร (Yield Curve Control) ส่งผลให้หนี้สาธารณะไม่มีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยนอกประเทศ นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายด้านอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำจากอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลที่อยู่ในระดับต่ำจากการดำเนินนโยบายรักษาระดับค่าตอบแทนพันธบัตรตั้งแต่ปี 2556 โดยเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ระยะยาว 10 ปี ไว้ที่ร้อยละ 0

อย่างไรก็ดี การดำเนินนโยบายในรูปแบบดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เนื่องจาก (1) **การลดลงของการลงทุนภาคเอกชน (Crowding-out Effect)** เนื่องจากแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ภาวะเงินฝืดส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสำหรับภาคธุรกิจอยู่ในระดับสูง (2) **การขาดดุลคู่ (Twin Deficit)** ของดุลการคลังและดุลการค้าส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงแข็งค่าขึ้นและกระทบขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการส่งออก (3) **ช่องว่างนโยบายการเงิน (Monetary Policy Space)** มีจำกัดเนื่องจากการดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดในการแก้ปัญหาอัตราเงินเฟ้อจะส่งผลต่อค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยของรัฐบาล และ (4) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ลดลงจากความกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้ของรัฐบาล** ซึ่งการที่ธนาคารกลางเป็นผู้ถือครองพันธบัตรหลักอาจนำไปสู่เงินเฟ้อระดับสูง (Hyperinflation) กรณีที่มีการผิวนัดชำระหนี้

จากสถานการณ์หนี้สาธารณะของญี่ปุ่นสะท้อนให้เห็นว่าประเทศที่มีปัญหาเชิงโครงสร้างจะทำให้ระดับหนี้สาธารณะปรับลดลงได้ยาก และเมื่อรัฐบาลมีความจำเป็นต้องดำเนินมาตรการทางการคลังเพื่อรองรับสถานการณ์ที่ไม่ปกติจะส่งผลให้ระดับหนี้สาธารณะในช่วงดังกล่าวปรับตัวเร่งขึ้นมาก ดังนั้น รัฐบาลประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศตลาดเกิดใหม่และกำลังพัฒนาที่ยังมีขนาดเศรษฐกิจไม่มากควรให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อสถานะทางการคลังของประเทศควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายเพื่อรักษาวินัยทางการคลัง โดยเฉพาะการปรับลดการขาดดุลงบดุลและระดับหนี้สาธารณะ (Fiscal Consolidation) ในช่วงที่รัฐบาลยังมีช่องว่างทางนโยบายที่เพียงพอ

หนี้สาธารณะของญี่ปุ่นต่อ GDP (ร้อยละ)

โครงสร้างรายรับรายจ่ายของรัฐบาลญี่ปุ่น

ที่มา: IMF และกระทรวงการคลังญี่ปุ่น

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวขึ้นจากปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการกลับมาขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้า ตามการฟื้นตัวของการค้าโลก การขยายตัวในเกณฑ์ดีของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ได้แก่ ข้อจำกัดของแรงขับเคลื่อนทางการคลัง ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง ความเสี่ยงจากปัญหาภัยแล้งต่อผลผลิตภาคเกษตร และความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจการเงินโลกที่อาจทำให้เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและปริมาณการค้าโลกชะงักงันมากกว่าที่คาดการณ์ไว้

ปัจจัยสนับสนุน

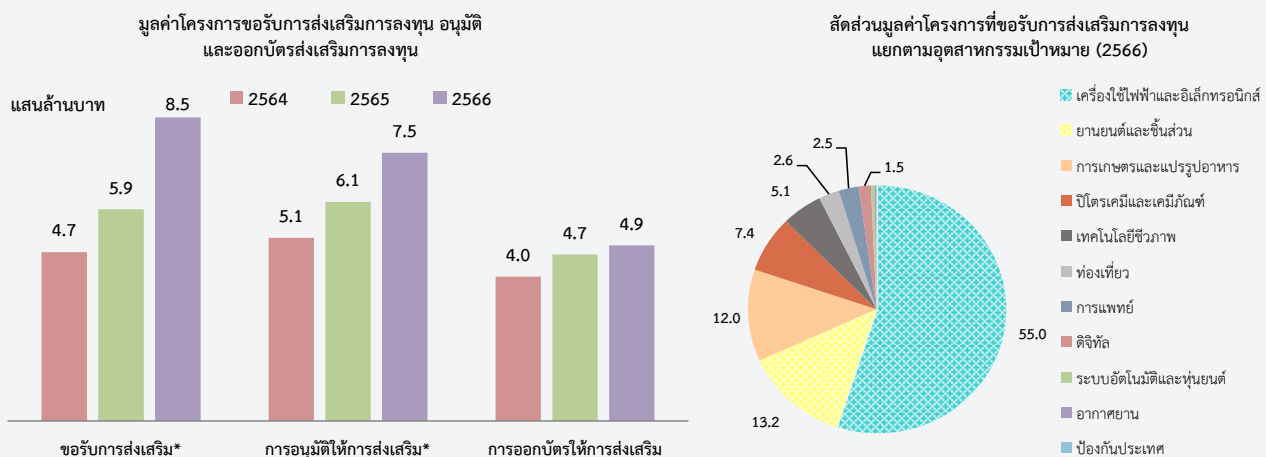
- 1) การกลับมาขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้าตามการฟื้นตัวของการค้าโลก สะท้อนจากมูลค่าการส่งออกของไทยที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 4.6 ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส โดยมีสินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัวดี อาทิ ข้าว ยางพารา คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนยานยนต์ สอดคล้องกับการส่งออกของเศรษฐกิจหลักและเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียส่วนใหญ่ที่ฟื้นตัวดีขึ้นนับตั้งแต่ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ดีขึ้นต่อเนื่องในปี 2567 ดังจะเห็นได้จากข้อมูลล่าสุดในเดือนมกราคม 2567 มูลค่าการส่งออกสินค้าของเกาหลีใต้ ไต้หวัน และเวียดนาม ขยายตัวร้อยละ 18.0 ร้อยละ 18.1 และร้อยละ 42.0 นับเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 20 เดือน 21 เดือน และ 33 เดือน ตามลำดับ เช่นเดียวกับการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เริ่มเห็นสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยในเดือนมกราคม 2567 ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อโลกภาคอุตสาหกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 50.0 สูงสุดในรอบ 17 เดือน สอดคล้องกับวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เริ่มปรากฏชัดเจนมากขึ้นต่อเนื่องนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักและการสะสมสินค้าคงคลังภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา
- 2) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการลงทุนภาคเอกชน สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวดีของการนำเข้า ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งมูลค่าและปริมาณการนำเข้ากลับมาขยายตัวร้อยละ 6.1 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง รวมทั้งการนำเข้าสินค้าทุน ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 11.8 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนแนวโน้มการลงทุนภาคเอกชนที่สำคัญ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของยอดขอรับการส่งเสริมการลงทุนมูลค่า 8.4 แสนล้านบาท ในปี 2566 สูงสุดในรอบ 5 ปี เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก 5.9 แสนล้านบาท และ 4.7 แสนล้านบาท ในปี 2564 และ 2565 คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.4 และร้อยละ 25.3 ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน และการเกษตรและแปรรูปอาหาร สอดคล้องกับการดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน 5 ปี ขณะเดียวกัน พบว่าข้อมูลยอดขายหรือเช่าพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในปีงบประมาณ 2566 (เดือนกันยายน 2565 - ตุลาคม 2566) มีจำนวน 6,096 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 202.0 จากปีก่อนหน้า โดยเป็นพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 5,148 ไร่ และนอกพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 948 ไร่ คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 199.8 และร้อยละ 216.8 ตามลำดับ
- 3) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะทรงตัวในระดับต่ำ ล่าสุดในเดือนมกราคม 2567 อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ (-1.1) ลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 4 อย่างไรก็ตาม คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวเพิ่มขึ้นและกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายการเงินมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายลงมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวโน้มทิศทางดอกเบี้ยของธนาคารกลางสำคัญ ๆ (2) การปรับตัวดีขึ้นของตลาดแรงงาน โดยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.81 ลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 0.99 ในไตรมาสก่อนหน้า และอยู่ในระดับต่ำสุดในรอบ 32 ไตรมาส ขณะที่สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 อยู่ที่ร้อยละ 1.74 ของจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด ลดลงจากร้อยละ 1.93 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ระดับ 62.0 นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 46 เดือน

- 4) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น สะท้อนจากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางส่วนใหญ่ที่มีจำนวนใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19²⁸ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวจากหลายประเทศสำคัญ ได้แก่ จีน รัสเซีย อินเดีย และ ไต้หวัน²⁹ (2) มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มเติมของภาครัฐที่จะกระตุ้นการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวชาวไทย อาทิ งานเทศกาลน้ำโลก (Maha Songkran World Water Festival) ซึ่งจะจัดในช่วงเดือนเมษายน 2567 และโครงการ 365 วันมหัศจรรย์เมืองไทยเที่ยวได้ทุกวัน ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

แนวโน้มการลงทุนภาคเอกชน: แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปี 2567

ในปี 2566 มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนผ่านคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีมูลค่ารวม 8.5 แสนล้านบาท สูงสุดในรอบ 5 ปี และขยายตัวในเกณฑ์สูงจากปีก่อนร้อยละ 43.4 เช่นเดียวกับยอดอนุมัติและยอดออกบัตรส่งเสริมการลงทุนที่มีมูลค่า 7.5 แสนล้านบาท และ 4.9 แสนล้านบาท ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากนโยบายสนับสนุนการลงทุนในประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยโดยการส่งเสริมการลงทุนผ่านอุตสาหกรรมเป้าหมาย 12 อุตสาหกรรม โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีมูลค่าขอรับการส่งเสริมการลงทุนสูงสุด ในปี 2566 ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (342,149 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55.0) ยานยนต์และชิ้นส่วน (82,282 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.2) เกษตรและแปรรูปอาหาร (74,416 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.0) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (45,951 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.4) และเทคโนโลยีชีวภาพ (31,814 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.1) และหากพิจารณาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในปี 2566 พบว่า มูลค่าเงินลงทุนรวมอยู่ที่ 6.6 แสนล้านบาท ขยายตัวในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 71.7 โดยประเทศที่มีมูลค่าขอรับการส่งเสริมมากที่สุด ได้แก่ จีน 159,387 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 115.5 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.0) สิงคโปร์ 123,385 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 189.0 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.6) สหรัฐฯ 83,954 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.9 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.7) และญี่ปุ่น 79,151 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.9 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.9) ตามลำดับ ทั้งนี้ มูลค่าการขอรับส่งเสริมการลงทุนที่เพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจด้านการลงทุน ซึ่งอยู่ที่ระดับ 54.9 ในปี 2566 ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจโดยรวมกลับมาทรงตัวที่ระดับ 50.0 เป็นครั้งแรกในรอบ 5 ปี สะท้อนถึงความเชื่อมั่นภาคธุรกิจที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลการนำเข้าในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 พบว่า มูลค่าการนำเข้ากลับมาขยายตัวร้อยละ 6.1 ตามการกลับมาขยายตัวของการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสที่ร้อยละ 3.5 สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือที่ขยายตัวเร่งขึ้นร้อยละ 5.2

ภายใต้การเพิ่มขึ้นต่อเนื่องของมูลค่าคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน อนุมัติ และออกบัตรส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งทิศทางการเริ่มกลับมาขยายตัวของการส่งออกและการนำเข้าสินค้า ตามแนวโน้มการกลับมาฟื้นตัวขึ้นของปริมาณการค้าโลก ทำให้คาดว่าจะการลงทุนภาคเอกชนในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเร่งขึ้นภายหลังจากที่ชะลอลงในปี 2566 โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งมีมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวรวมกันอยู่ที่ 403,489 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.3 ของมูลค่าโครงการต่างชาติที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2566

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

หมายเหตุ: *ตัวเลขการขอรับและอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนจะมีการปรับปรุงย้อนหลังตามข้อมูลจริงทุก ๆ ไตรมาส

²⁸ นักท่องเที่ยวสะสมตลอดทั้งปี 2566 จากประเทศมาเลเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย และรัสเซีย อยู่ที่ 4.63 ล้านคน 1.66 ล้านคน 1.63 ล้านคน และ 1.48 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 109.7 ร้อยละ 87.8 ร้อยละ 81.6 และร้อยละ 99.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามลำดับ

²⁹ มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราของนักท่องเที่ยวจีนเป็นการถาวร ซึ่งมีผลตั้งแต่ 1 มีนาคม 2567 เป็นต้นไป มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวรัสเซียโดยผ่านกักในประเศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2566 - 30 เมษายน 2567 และมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวอินเดียและไต้หวันโดยผ่านกักในประเศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่ 10 พฤศจิกายน 2566 จนถึง 10 พฤษภาคม 2567

แนวโน้มการลงทุนภาคเอกชน: แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปี 2567 (ต่อ)

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ ๆ ในช่วงปี 2564 - 2567

บริษัท	สัญชาติ	มูลค่าการลงทุน (ล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	ปีที่เริ่มก่อสร้าง	กิจการที่เข้ามาลงทุน
Ford	สหรัฐฯ	900	2564/2565	ขยายและพัฒนาโรงงานผลิตรถยนต์ไฟฟ้า
Chin Poon Industrial	ไต้หวัน	-	2565	ขยายโรงงานแผงวงจรพิมพ์
GWM	จีน	71	2565	ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า
Foxconn	ไต้หวัน	1,000	2565	ขยายโรงงานผลิตรถยนต์ไฟฟ้าร่วมกับ ปตท.
BYD	จีน	491	2565	ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า
SAIC	จีน	782	2565	ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า
United Overseas Bank	สิงคโปร์	3,653	2565	ธนาคารเครือ Citigroup
Nippon Steel	ญี่ปุ่น	419	2565	ผลิตเหล็กแปรรูป
Aoshikang Technology	จีน	172	2565	สร้างโรงงานผลิตแผงวงจรพิมพ์
Kingboard Holdings	จีน	230	2565	ผลิตเส้นใยและผลิตผ้าที่มีคุณสมบัติพิเศษ
Roland DG	ญี่ปุ่น	3	2566	ขยายโรงงานเครื่องพิมพ์
SAIC Motor CP	จีน	15	2566	ผลิตรถยนต์และแบตเตอรี่ไฟฟ้า
Changan	จีน	285	2566	ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า (พวงมาลัยขวา) และแบตเตอรี่
Neta	จีน	-	2566	ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า
Compeq	ไต้หวัน	29	2566	
Sihui Fuji Electronics	จีน	72	2566	ผลิตแผงวงจรพิมพ์
Unimicron	ไต้หวัน	366	2566	
Dynamic Electronics	ไต้หวัน	-	2566	ผลิตแผงวงจรในรถยนต์
Taiwan PCB Techvest	ไต้หวัน	-	2566	ผลิตแผงวงจรในรถยนต์ไฟฟ้า และแผงวงจรพิมพ์
Kuraray	ญี่ปุ่น	310	2566	ผลิตเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเคมี
Karay and Sumitomo	ญี่ปุ่น	520	2566	ผลิตวัสดุเรซินสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า
Murata Manufacturing	ญี่ปุ่น	87	2566	ผลิตตัวเก็บประจุเซรามิกแบบหลายชั้น (ชิ้นส่วน EV)
*NEXTDC	ออสเตรเลีย	-	2567/2568	ศูนย์จัดเก็บข้อมูล (Data Center)
*CtrlS Datacenters	อินเดีย	-	2567/2568	ศูนย์จัดเก็บข้อมูล (Data Center)
*Xingda Steel Cord	จีน	-	2567/2568	ผลิตลวดเหล็กสำหรับอุตสาหกรรม

ที่มา: ASEAN Investment Report 2023 และ BOI รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567
หมายเหตุ: *โครงการที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจาก BOI แล้ว โดยคาดว่าจะมีการลงทุนจริงเกิดขึ้นในปี 2567 - 2568
ภายหลังได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในขั้นตอนต่อไป

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) **การลดลงของแรงขับเคลื่อนทางการคลัง** โดยเป็นผลจากปัจจัยข้อจำกัดที่สำคัญ ได้แก่ (1) ความล่าช้าของกระบวนการงบประมาณ ในปีงบประมาณ 2567 ในกรณีฐานคาดว่าจะสามารถจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 จะสามารถเริ่มเบิกจ่ายได้ในช่วงเดือน พฤษภาคม 2567 หรือล่าช้าออกไปจากกรณีปกติ 7 เดือน เงื่อนไขดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้การเบิกจ่ายเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ได้ในช่วงไตรมาสที่สามและไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 ซึ่งส่งผลให้การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายโดยเฉพาะงบลงทุนภาครัฐ ในปี 2567 ต่ำกว่าปีงบประมาณก่อนหน้า ทั้งนี้ ในกรณีฐานคาดว่าในปีงบประมาณ 2567 จะมีเม็ดเงินจากการเบิกจ่ายงบลงทุน 4.61 แสนล้านบาทเทียบกับ 4.78 แสนล้านบาทในปีงบประมาณ 2566 และ (2) แนวโน้มการลดลงของพื้นที่ทางการคลัง (Fiscal Space) ท่ามกลางสัดส่วนหนี้สาธารณะของไทยที่อยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 61.3 ต่อ GDP ณ สิ้นสุดไตรมาสที่ 4 ปี 2566 ขณะที่รายได้ของรัฐบาล มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยประมาณการสัดส่วนรายได้ของรัฐบาลต่อ GDP ภายใต้แผนการคลังระยะปานกลาง ปีงบประมาณ 2567 อยู่ที่ร้อยละ 14.7 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 15.2 ในปีงบประมาณ 2562 ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดสำคัญต่อการใช้จ่ายของรัฐบาลและ การดำเนินนโยบายทางการคลังในระยะต่อไป
- 2) **ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงและการเพิ่มขึ้นของภาระดอกเบี้ย** โดยสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) ต่อสินเชื่อรวม ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 12.0 เท่ากับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเทียบกับ ร้อยละ 4.8 และร้อยละ 3.2 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ตามลำดับ เช่นเดียวกับสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่สามของ ปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 90.9 ลดจากร้อยละ 91.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงสูงกว่าเมื่อเทียบกับร้อยละ 83.0 ในไตรมาส เดียวกันของปี 2562 ส่งผลให้สถาบันการเงินดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่อง³⁰ เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ยั่งยืนสำหรับ กลุ่มธุรกิจ SMEs ลูกหนี้ภาคเกษตร รวมถึงครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่รายได้ยังพึ่งพิงตัวข้า
- 3) **ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** อาจส่งผลให้ผลผลิตภาคเกษตรลดลงและราคาสินค้าเกษตรปรับตัวสูงขึ้น จากรายงานของ World Meteorological Organization (WMO) เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2566 ระบุว่าสภาวะเอลนีโญ (El Niño) ที่เกิดขึ้นจะสิ้นสุดลงในเดือนเมษายน 2567 โดยอุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ 20.97 องศาเซลเซียส สูงที่สุดเป็น ประวัติการณ์ และเป็นอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงสุดเป็นประวัติการณ์ติดต่อกันเป็นเดือนที่ 8 สำหรับประเทศไทย อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยในช่วง เดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ 26.3 องศาเซลเซียส สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ 1.4 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อสินค้าเกษตร ที่สำคัญในไตรมาสสุดท้ายของปี 2566 ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 18.3) พุริณ (ลดลงร้อยละ 37.2) อ้อย (ลดลงร้อยละ 11.1) ข้าว (ลดลงร้อยละ 3.7) และยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.7) นอกจากนี้ ปรากฏการณ์เอลนีโญยังส่งผลให้ระดับน้ำในคลองปานามาลดลงต่ำสุด เป็นประวัติการณ์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทางขนส่งและราคาสินค้านำเข้าของไทย โดยเฉพาะจากสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการขนส่งทางทะเล ผ่านคลองปานามาคิดเป็นร้อยละ 6.0 ของการค้าทางทะเลโลก และเป็นเส้นทางหลักในการขนส่งสินค้าระหว่างสหรัฐฯ ผังตะวันออกกับ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย โดยพบว่าจำนวนเรือขนส่งสินค้าในเดือนมกราคม 2567 ที่เดินทางผ่านคลองปานามาลดลงร้อยละ 36.0 เทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน
- 4) **ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก**ที่อาจทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าสมมติฐาน การประมาณการ โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) **ความเสี่ยงจากสถานการณ์ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์** ทั้งสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางระหว่างอิสราเอลและกลุ่มฮามาสที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง และถูกซ้ำเติมโดยเหตุการณ์กลุ่มกบฏฮูตีในประเทศเยเมนเข้าโจมตีเรือขนส่งสินค้าในทะเลแดงตั้งแต่ช่วงกลางเดือนธันวาคม 2566 เป็นต้นมา ประกอบกับความยืดเยื้อของความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน และการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่อาจ ยกระดับความรุนแรงจนทำให้เกิดการแบ่งแยกเชิงภูมิรัฐศาสตร์เศรษฐกิจ (Geo-economic fragmentation) มากขึ้นและส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่การผลิตโลกจนกระทบต่อแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก รวมทั้งความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุนมากขึ้น (2) **ความผันผวนของระดับราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์**ท่ามกลางความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะในภูมิภาค ตะวันออกกลางที่ยังคงไม่แน่นอน รวมทั้งผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ ให้สูงขึ้นกว่าที่คาดและส่งผลต่อการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางให้ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงต่อเนื่อง (3) **การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนที่อาจรุนแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้** จากปัญหานี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์และหนี้ภาครัฐที่อยู่ใน ระดับสูง การชะลอตัวของอุปสงค์บริโภคภายในประเทศจนมีความเสี่ยงต่อภาวะเงินฝืด รวมทั้งทิศทางการปรับเปลี่ยนแนวนโยบาย ที่มุ่งเน้นการพึ่งพาเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น สะท้อนจากการลดลงของการนำเข้าสินค้าของจีน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของ

³⁰ มาตรการแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนอย่างยั่งยืน (Responsible Lending) เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ประกอบไปด้วย (1) การปรับโครงสร้าง หนี้ โดยเจ้าหนี้ต้องเสนอแนวทางปรับโครงสร้างหนี้ที่สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้อย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้เหลือเงินเพียงพอในการดำรงชีพแก่ลูกหนี้ รายย่อยและ SMEs (2) การแก้ปัญหาหนี้เรื้อรังให้กลุ่มเปราะบาง โดยเจ้าหนี้ต้องช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้สามารถปิดจบหนี้ได้ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 เมษายน 2567 เป็นต้นไป และ (3) การคุ้มครองสิทธิลูกหนี้ให้เป็นธรรม อาทิ การห้ามคิดค่าปรับก่อนคืนเงินก่อนกำหนด (Prepayment Fee) รวมถึงการให้ข้อมูลสำคัญถูกต้อง ครบถ้วน เป็นต้น

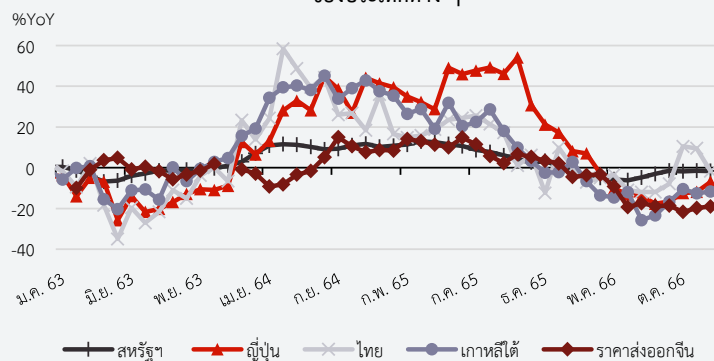
ภาคการส่งออกและภาคการผลิตของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ (4) การลดลงของพื้นที่ทางการคลัง ในหลายประเทศที่เผชิญกับภาระหนี้สินที่อยู่ในระดับสูงภายใต้อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจส่งผลให้จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่ม ศักยภาพทางการคลัง (Fiscal consolidation) มากขึ้นและกลายเป็นข้อจำกัดต่อแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป และ (5) ทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของหลายประเทศสำคัญที่ยังคงไม่แน่นอนและขึ้นอยู่กับผลการเลือกตั้งรัฐบาลใหม่³¹

ภาวะเงินฝืดของจีนกับผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จีนมีบทบาทสำคัญในการเป็นฐานการผลิตโลกเนื่องจากมีความได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตประกอบกับตลาดภายในประเทศที่มีขนาดใหญ่และความพร้อมในการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของจีนขยายตัวต่อเนื่องและมีสัดส่วนการส่งออกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.9 ของการส่งออกรวมของโลกในปี 2544 มาอยู่ที่ร้อยละ 9.6 ในปี 2561¹ ควบคู่ไปกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์สูงเฉลี่ยร้อยละ 9.0 ในช่วงปี 2544-2561 อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากในช่วงปี 2562 เป็นต้นมา เศรษฐกิจจีนมีทิศทางชะลอตัว และคาดว่าในปี 2567 จะชะลอตัวลงจากปีก่อน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ซึ่งทำให้กำลังการผลิตของประเทศอยู่ในระดับที่สูงกว่าความต้องการบริโภคในประเทศ (Over capacity) และส่งผลให้ระดับราคาสินค้าภายในประเทศปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่ภาวะเงินฝืด ดังจะเห็นได้จากอัตราเงินเฟ้อในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ (-0.8) นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 14 ปี และเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นเดือนที่สิบนับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566

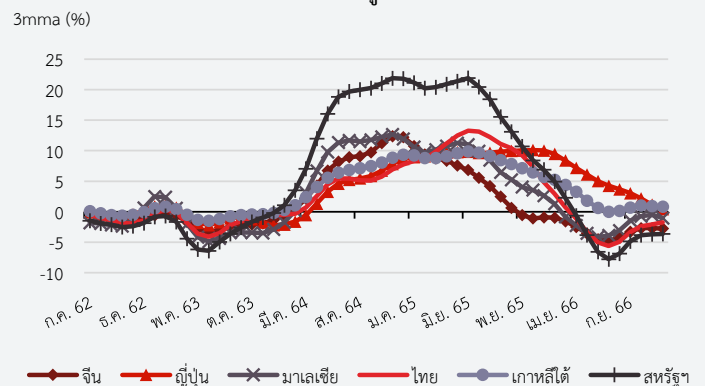
ภาวะเงินฝืดและกำลังการผลิตส่วนเกินของจีนดังกล่าว คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มระดับราคาสินค้าโลกเนื่องจากจีนยังเป็นประเทศส่งออกสำคัญ ทั้งนี้ ดัชนีราคาสินค้าส่งออกและนำเข้า (Unit price index) ของจีนมีทิศทางลดลงต่อเนื่องตั้งแต่กลางปี 2564 เป็นต้นมา โดยเฉพาะราคาสินค้าส่งออกที่ลดลงอย่างมากและนับเป็นระดับต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปี 2552 โดยลดลงถึงร้อยละ 21.7 ในเดือนตุลาคม 2566 ซึ่งคาดว่าจะการลดลงของราคาสินค้าส่งออกของจีนจะส่งผ่านไปยังการลดลงของราคานำเข้าของประเทศคู่ค้า สะท้อนจากราคานำเข้าสินค้าและดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index) ในหลายประเทศที่ปรับตัวลดลง ปัจจัยดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในประเทศคู่ค้าสำคัญของจีนให้อยู่ในระดับต่ำหรือมีแนวโน้มปรับตัวลดลง (Deflationary Pressure) โดยเฉพาะกลุ่มเศรษฐกิจเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียรวมทั้งประเทศไทย ที่เศรษฐกิจมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจจีนในระดับสูง

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของจีนเทียบกับดัชนีราคาสินค้านำเข้า
ของประเทศต่าง ๆ

ที่มา: CEIC และ U.S. Bureau of Labor Statistics

ดัชนีราคาผู้ผลิต

ที่มา: CEIC

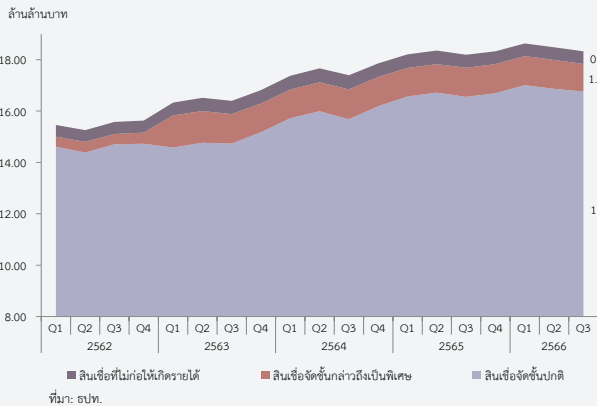
¹ จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกในปี 2544 และสหรัฐฯ เริ่มดำเนินมาตรการทางการค้ากับจีน (Trade War) ตั้งแต่ช่วงปี 2561

³¹ การเลือกตั้งของสหรัฐฯ สหภาพยุโรป อินเดีย รัสเซีย และอินโดนีเซีย คาดว่าจะถูกจัดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน มิถุนายน เมษายน มีนาคม และกุมภาพันธ์ 2567 ตามลำดับ เช่นเดียวกับการเลือกตั้งทั่วไปของสหราชอาณาจักรที่คาดว่าจะมีในช่วงครึ่งหลังของปี 2567

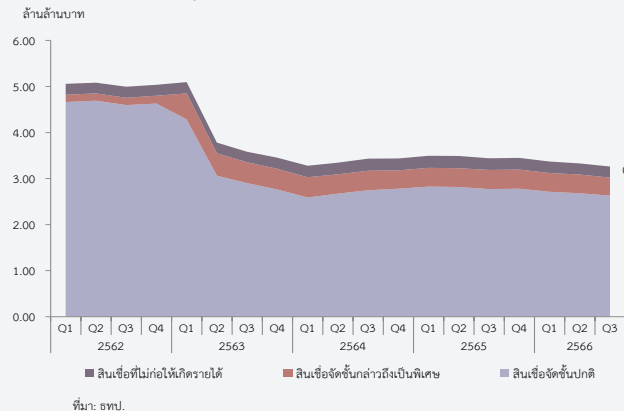
แนวโน้มคุณภาพสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2566 ยอดคงค้างสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มีมูลค่า 18.33 ล้านล้านบาท ประกอบด้วย สินเชื่อปกติ 16.77 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 91.5) สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ 1.07 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 5.8) สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 0.49 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 2.7) ในจำนวนดังกล่าว เป็นสินเชื่อ SMEs มูลค่า 3.26 ล้านล้านบาท ซึ่งมีมูลค่าสินเชื่อจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ 0.39 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 12.0) และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 0.24 ล้านล้านบาท (ร้อยละ 7.4)

สินเชื่อภาคเอกชนคงค้างในระบบธนาคารพาณิชย์ จำแนกตามการจัดชั้น

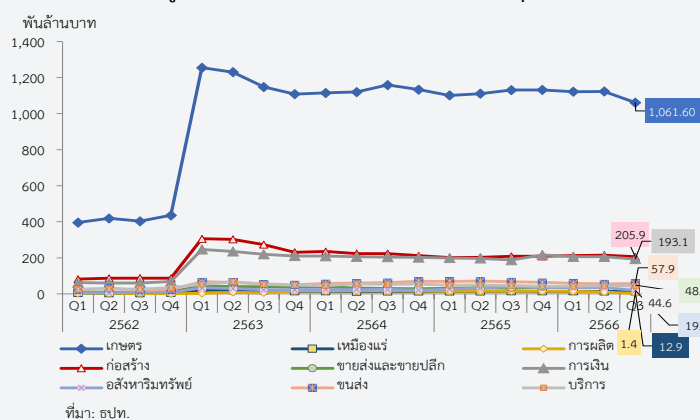

สินเชื่อคงค้างของธุรกิจ SMEs ในระบบธนาคารพาณิชย์ จำแนกตามการจัดชั้น

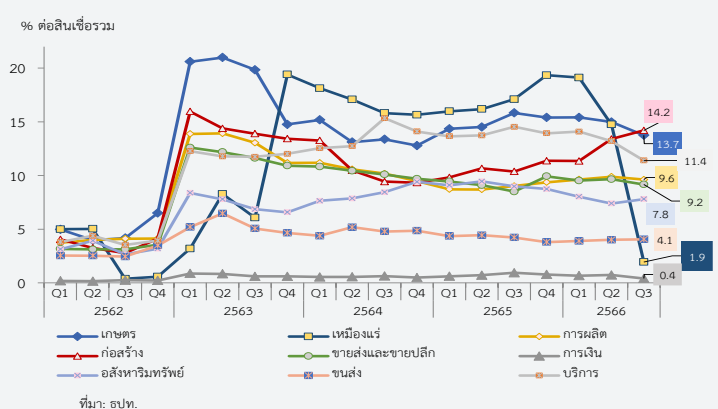

สำหรับสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) ต่อสินเชื่อรวมในระบบธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ร้อยละ 2.70 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.66 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในรายสาขาธุรกิจ พบว่า สินเชื่อธุรกิจธนาคารก่อสร้าง สาขาเกษตร และ สาขาบริการ มีแนวโน้มสัดส่วน NPLs ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสาขาก่อสร้าง ที่สัดส่วน NPLs ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 7.8 ณ สิ้นปี 2564 เป็นร้อยละ 8.3 ณ สิ้นไตรมาส 3 ของปี 2566 นอกจากนี้ สัดส่วนสินเชื่อที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mention Loans : SMLs) ในสาขาก่อสร้างเร่งตัวสูงขึ้นเช่นกันจากร้อยละ 9.3 ณ สิ้นปี 2564 เป็นร้อยละ 14.2 ต่อสินเชื่อรวม ณ สิ้นไตรมาส 3 ของปี 2566 แสดงให้เห็นว่าคุณภาพสินเชื่อธุรกิจธนาคารก่อสร้างมีแนวโน้มว่าจะปรับลดลงต่อเนื่องในระยะต่อไป ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจในสาขาก่อสร้างที่ชะลอตัวลง อาทิ ดัชนีปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในประเทศ จำนวนที่อยู่อาศัยเหลือขายสะสมที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

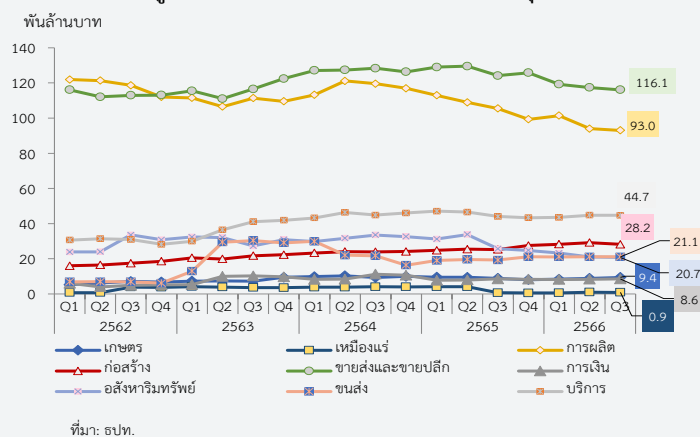
มูลค่าคงค้างสินเชื่อ SMLs จำแนกตามสาขาธุรกิจ

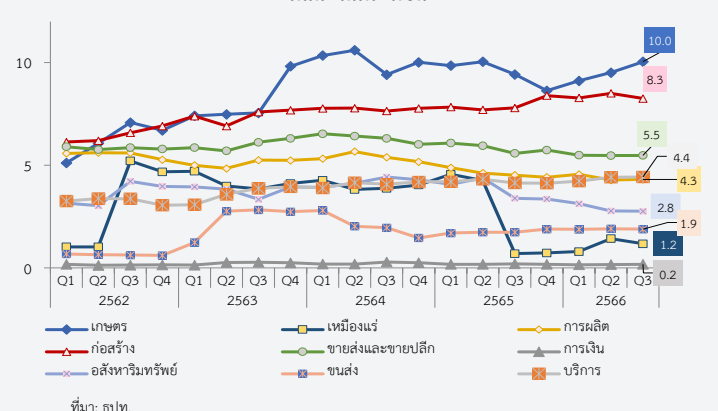
สัดส่วนสินเชื่อ SMLs ต่อสินเชื่อรวมของสาขาก่อสร้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

มูลค่าคงค้างสินเชื่อ NPLs จำแนกตามสาขาธุรกิจ

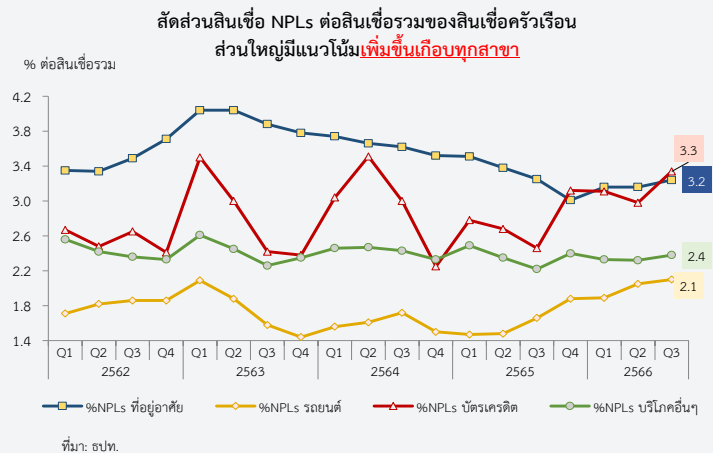
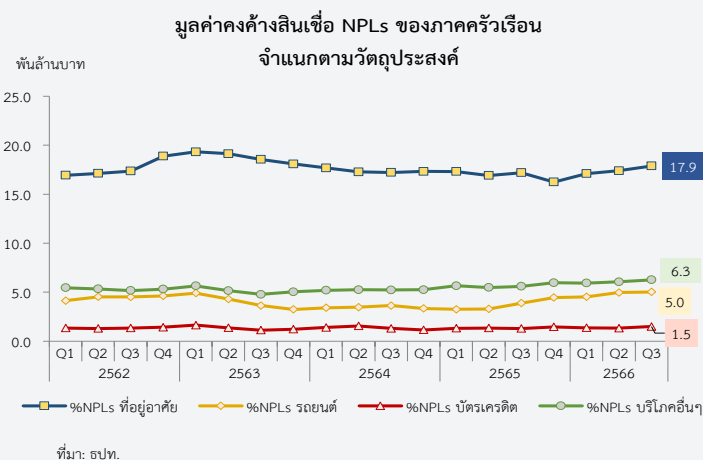
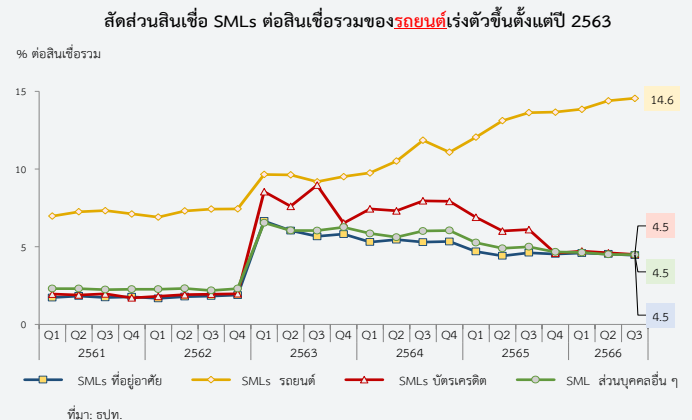
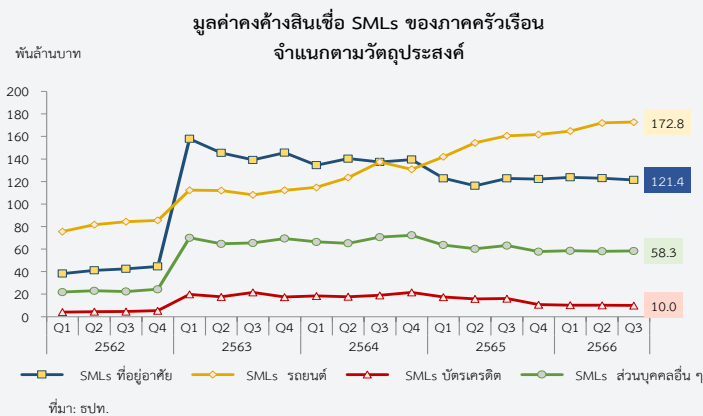

สัดส่วนสินเชื่อ NPLs ต่อสินเชื่อรวมของธุรกิจสาขาเกษตร ก่อสร้าง และบริการ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

แนวโน้มคุณภาพสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (ต่อ)

ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาสินเชื่อภาคครัวเรือนที่จำแนกตามวัตถุประสงค์ พบว่า สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อภาคครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสินเชื่อเกือบทุกวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อเพื่อเช่าซื้อรถยนต์ อย่างไรก็ตาม สัดส่วนสินเชื่อที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mention Loan : SML) พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเฉพาะในสาขารถยนต์ สอดคล้องกับสถาบันการเงินที่เพิ่มความเข้มงวดในการพิจารณาสินเชื่อในภาคครัวเรือนมากขึ้น โดยจากข้อมูลรายงานผลการสำรวจภาวะและแนวโน้มสินเชื่อ (Credit Conditions Report) ของธนาคารแห่งประเทศไทย ระบุว่ามาตรฐานการให้สินเชื่อภาคครัวเรือนในไตรมาสที่ 4 ปี 2566 มีความเข้มงวดขึ้นในเกือบทุกประเภทสินเชื่อ และในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 สถาบันการเงินมีแนวโน้มว่าจะมีเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย เนื่องจากมีความกังวลต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้และหลักทรัพย์ค้ำประกัน

ในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือด้านต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการ อาทิ การลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิสำหรับที่อยู่อาศัย มาตรการลดราคาน้ำมันขายปลีก เป็นต้น ขณะเดียวกัน ในภาคครัวเรือน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกมาตรการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืนในปี 2566 โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับวงจรการก่อหนี้ทั้งหนี้ในและนอกระบบ ตั้งแต่ก่อนเป็นหนี้ กำลังจะเป็นหนี้ ระหว่างเป็นหนี้ เมื่อหนี้มีปัญหา และเมื่อมีการขาย/ฟ้องหนี้ และในปี 2567 จะดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้ที่เริ่มประสบปัญหาเพื่อบรรเทาสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของ NPL รวมทั้งช่วยเหลือลูกหนี้เรื้อรังกลุ่มเปราะบางให้สามารถปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น ตลอดจนคุ้มครองสิทธิของลูกหนี้ให้ได้รับความเป็นธรรมยิ่งขึ้น อาทิ การห้ามคิดค่าปรับไถ่ถอนสินเชื่อก่อนกำหนด (Prepayment fee) การห้ามคิดดอกเบี้ยบนดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อที่ให้แก่อุบัติภัยรายย่อย เป็นต้น

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2567	
	2564	2565	2566	ณ 20 พ.ย. 2566	ณ 19 ก.พ. 2567
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	5.8	3.5	3.0	2.7	2.7
สหรัฐอเมริกา	5.8	1.9	2.5	1.4	1.8
ยูโรโซน	5.9	3.4	0.5	0.9	0.6
ญี่ปุ่น	2.6	1.0	1.9	0.8	0.8
จีน	8.4	3.0	5.2	4.3	4.3
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	10.9	5.1	0.5	3.2	3.0
อัตราแลกเปลี่ยน	32.0	35.1	34.8	34.0 - 35.0	34.3 - 35.3
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	68.8	97.0	82.0	80.0 - 90.0	80.0 - 90.0
ราคาส่งออก (%)	3.3	4.2	1.2	0.0 - 1.0	0.0 - 1.0
ราคานำเข้า (%)	8.3	12.7	0.6	0.5 - 1.5	0.7 - 1.7
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	0.4	11.2	28.2	35.0	35.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	0.09	0.46	1.03	1.30	1.22

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2559-2561

^{2/} ธปท. ปรับปรุงการคำนวณรายได้ภาคการท่องเที่ยว

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567

- เศรษฐกิจโลกในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7 เท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา และชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในปี 2566** ขณะที่ปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในปี 2566 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการค้าระหว่างประเทศ สอดคล้องกับการกลับมาขยายตัวของมูลค่าการส่งออกของหลายประเทศในเดือนมกราคม 2567 และการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อในประเทศอุตสาหกรรมหลักและสินค้าคงคลังภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม เป็นการปรับลดจากสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 เนื่องจากการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตมีแนวโน้มล่าช้ากว่าในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา
- ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 34.3 - 35.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.** ปรับจากสมมติฐานในการประมาณการครั้งก่อนที่ 34.0 - 35.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดย ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2567 ค่าเงินบาทอยู่ที่ 36.1 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยในช่วงวันที่ 1 - 16 กุมภาพันธ์ 2567 อยู่ที่ 35.8 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าเมื่อเทียบกับ 35.2 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนมกราคม 2567 สอดคล้องกับการส่งสัญญาณของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่จะไม่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะอันใกล้ จนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะมีแนวโน้มปรับลดลงสู่เป้าหมายนโยบายการเงินอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 คาดว่าค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่จะแข็งค่าขึ้นตามการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและแนวโน้มการลงทุนภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้การเงินดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยปรับเพิ่มขึ้น รวมถึงแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงครึ่งหลังของปีที่จะส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มที่จะอ่อนค่าลง อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาคยังมีแนวโน้มที่จะผันผวนหากสถานการณ์ในตะวันออกกลางมีความยืดเยื้อและทวีความรุนแรงมากขึ้นและสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อให้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจนทำให้ธนาคารกลางหลักต้องดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวอย่างต่อเนื่อง
- ราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 80.0 - 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** เท่ากับสมมติฐานในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 82.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปีก่อน โดยข้อมูลล่าสุดในเดือนมกราคม 2567 ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยอยู่ที่ 78.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงที่เหลือของปีราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกยังมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตามสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบเป็นวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ การปรับลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมันและพันธมิตร (OPEC+) ยังเป็นข้อจำกัดทางด้านอุปทานที่จะส่งผลต่อการเพิ่มของราคาน้ำมันดิบในปี 2567 อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบยังไม่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของปริมาณการผลิตน้ำมันดิบและก๊าซของสหรัฐฯ³² รวมถึงการลาออกจากการเป็นสมาชิก OPEC ของประเทศแองโกลาที่สะท้อนว่ากลุ่มประเทศสมาชิกบางส่วนไม่ต้องการที่จะปรับลดกำลังการผลิตเท่าที่มีการตกลงในการประชุม
- ราคาสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0 - 1.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.2 แต่เป็นการคงสมมติฐานจากการประมาณการครั้งก่อน ขณะที่ราคาสินค้านำเข้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 0.7 - 1.7 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 0.5 - 1.5 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มค่าขนส่งทางทะเลที่เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลาง รวมถึงปัญหาภาวะขาดแคลนน้ำในการบริหารจัดการการขนส่งในคลองปานามา ในขณะที่ราคานำเข้ายังมีแรงกดดันด้านต่ำจากระดับราคาสินค้าส่งออกของประเทศจีนที่ยังปรับลดลงต่อเนื่องจากภาวะเงินฝืดและกำลังการผลิตส่วนเกินของจีน ซึ่งจะเป็นแรงกดดันต่อระดับราคาสินค้านำเข้าและดัชนีราคาผู้ผลิตให้ปรับตัวลดลง**

³² สำนักงานสารสนเทศด้านการพลังงานของสหรัฐฯ (U.S. Energy Information Administration: EIA) คาดการณ์ว่าปริมาณน้ำมันดิบที่ผลิตได้ในสหรัฐฯ ในปี 2567 จะอยู่ที่เฉลี่ย 13.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นจาก 12.9 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2566

- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.22 ล้านล้านบาท ปรับลดลงจาก 1.30 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับลดสมมติฐานค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว และเพิ่มขึ้นจาก 1.03 ล้านล้านบาทในปี 2566 ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2567 คาดว่าจะเดินทางเข้ามาจำนวนทั้งสิ้น 35 ล้านคน เท่ากับประมาณการครั้งก่อน เพิ่มขึ้นจาก 28 ล้านคนในปี 2566 สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับเดียวกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราให้นักท่องเที่ยว³³ อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัดจากจำนวนเที่ยวบินที่เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยที่ยังฟื้นตัวได้อย่างล่าช้าเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้าการแพร่ระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเที่ยวบินจากจีนและญี่ปุ่นส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากสองประเทศต้นทางดังกล่าวยังฟื้นตัวได้ช้ากว่าประเทศต้นทางอื่น
- 6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 90.5 เท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน และเทียบกับอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 97.0 ในปีงบประมาณ 2566 แบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 97.0 เทียบกับร้อยละ 101.6 ในปีงบประมาณ 2566 ขณะที่รายจ่ายลงทุนคาดว่าจะมีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 65.0 เทียบกับร้อยละ 77.7 ในปีงบประมาณ 2566 และสำหรับปีงบประมาณ 2568 คาดว่าในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2568 จะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 26.5 โดยแบ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 29.1 และงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 17.1 ตามลำดับ (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 86.7 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 91.3 ในปีงบประมาณ 2566 แบ่งเป็น อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีและรายจ่ายลงทุนร้อยละ 95.0 และร้อยละ 85.0 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปี 2567 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 - ธันวาคม 2567) คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 75 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด หรือคิดเป็นวงเงิน 3.27 แสนล้านบาท เทียบกับ 3.719 แสนล้านบาท ในปีก่อนหน้า โดยเป็นการปรับลดสมมติฐานอัตราการเบิกจ่ายจากร้อยละ 80 ในการประมาณการครั้งก่อน

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.2 - 3.2 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 2.7) เทียบกับร้อยละ 1.9 ในปี 2566 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.9 - 1.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.2 - 3.2 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.7) ซึ่งเป็นการปรับลดจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.7 - 3.7 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 3.2) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2566 รวมทั้งปรับเปลี่ยนองค์ประกอบ การขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับลดสมมติฐานปริมาณการค้าโลกจากการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งนี้ ตามแนวโน้มความล่าช้าในการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในหลายประเทศ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิตที่แม้จะปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 ประกอบกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางนับตั้งแต่ในช่วงเดือนธันวาคม 2566 ซึ่งส่งผลต่อต้นทุนการขนส่งทางทะเลและมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่องให้ปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยในกรณีฐานคาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.4 ลดลงจากร้อยละ 3.3 ในการประมาณการครั้งก่อน แต่เป็นการปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 2.9 ในปี 2566
- 2) การปรับสมมติฐานรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ จาก 1.30 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน เป็น 1.22 ล้านล้านบาท ในการประมาณการครั้งนี้ ตามการลดลงของรายจ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวจีนซึ่งมีรายจ่ายต่อหัวสูง มีแนวโน้มการฟื้นตัวที่ล่าช้ากว่าในสมมติฐานการประมาณการครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งการลดลงของระยะเวลาการพำนักรักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งส่งผลให้มีการปรับลดประมาณการขยายตัวของการส่งออกบริการจากร้อยละ 15.6 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมาเป็นร้อยละ 11.5
- 3) การปรับสมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สอดคล้องกับการลดลงของเม็ดเงินเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในช่วงสามไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณ 2567 ภายหลังจากที่ได้เร่งการเบิกจ่ายไปมากในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 สะท้อนจากอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 31.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด สูงกว่าที่คาดไว้ที่ร้อยละ 15.0 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยคาดว่าจะการอุปโภคภาครัฐบาลจะขยายตัวร้อยละ 1.5 ปรับลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.2 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา

³³ มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราของนักท่องเที่ยวจีนเป็นการถาวร ซึ่งมีผลตั้งแต่ 1 มีนาคม 2567 เป็นต้นไป มาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวรัสเซีย โดยพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2566 จนถึง 30 เมษายน 2567 และมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับชาวอินเดียและไต้หวัน โดยพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 30 วัน มีผลตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2566 จนถึง 10 พฤษภาคม 2567

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย (1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 ในปี 2566 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง ความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่สูงขึ้น และแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม เป็นการปรับลดจากร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน เพื่อให้สอดคล้องกับการลดลงของฐานรายได้จากการส่งออกและการผลิตอุตสาหกรรมที่ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อน และ (2) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล** คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.6 ในปี 2566 และเป็นการปรับลดจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ตามการลดลงของเม็ดเงินการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในช่วงสามไตรมาสที่เหลือของปีงบประมาณ 2567 ภายหลังจากการเร่งเบิกจ่ายไปมากในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567
- 2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดย (1) **การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.2 ในปี 2566 และเป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.8 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของมูลค่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนและออกบัตรส่งเสริมการลงทุน และการกลับมาขยายตัวของ การนำเข้า ในหมวดสินค้าทุนและหมวดวัตถุดิบ และสินค้าขั้นกลาง และ (2) **การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะปรับตัวลดลงร้อยละ 1.8 เท่ากับการประมาณการครั้งก่อน และเป็นการลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 4.6 ในปี 2566 โดยเป็นผลมาจากความล่าช้าของกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 และการปรับลดสมมติฐานอัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ
- 3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะกลับมาขยายตัวร้อยละ 2.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.7 ในปี 2566 และปรับลดจากร้อยละ 3.8 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.9 ในปี 2566 แต่เป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 3.3 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการปรับลดสมมติฐานปริมาณการค้าโลก ขณะที่ราคาส่งออกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 เท่ากับประมาณการครั้งก่อน และชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในปี 2566 เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.0 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2566 และปรับลดลงจากร้อยละ 6.2 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.1 ในปี 2566 และปรับลดลงจากร้อยละ 4.7 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดยคาดว่าปริมาณการนำเข้าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.6 ในปี 2566 แต่เป็นการปรับลดจากร้อยละ 3.7 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการปรับลดการขยายตัวของ การส่งออก ในขณะที่ราคานำเข้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 - 1.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.5 - 1.5 ในสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากแนวโน้มการเร่งขึ้นของต้นทุนค่าขนส่งสินค้า เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในปี 2566 และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 6.3 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 1.34 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.70 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 เมื่อรวมกับดุลบริการ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 จะเกินดุล 7.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 1.3 ของ GDP ในปี 2566
- 6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.9 - 1.9 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 1.4) ใกล้เคียงกับร้อยละ 1.3 ในปี 2566 แต่เป็นการปรับลดจากร้อยละ 1.7 - 2.7 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.2) ตามแนวโน้มการลดลงของแรงกดดันจากราคาอาหารสดและผลจากมาตรการภาครัฐ

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2567 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวังการท่วมตลาด รวมทั้งการใช้มาตรการและวิธีการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ควบคู่ไปกับการทบทวนมาตรการทางภาษีให้มีความเหมาะสม และการปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้าให้มีความรัดกุมมากขึ้น รวมทั้งการดำเนินการอย่างเคร่งครัดกับผู้กระทำความผิดลักลอบนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย หลบเลี่ยงภาษี หรือใช้ช่องว่างทางกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจ
- 2) การยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าผ่านการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเป็นกลไกหลักในการสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ให้ตรงตามความต้องการของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรสร้างการรับรู้และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs เตรียมความพร้อมในการเข้าถึงสินเชื่อดิจิทัลแพ็คเกจจริงเพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอีกทาง
- 3) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า ขณะเดียวกัน ควรเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่อุปทานโลกได้มากขึ้น นอกจากนี้ ควรให้ผู้ประกอบการสินค้าที่มีสัญญาณการลดลงของความต้องการในตลาดโลกและมีอัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำต่อเนื่องพิจารณาทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนการผลิตและการส่งออกสินค้า ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้ามูลค่าสูงที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า รวมถึงการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านของเทคโนโลยีการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมให้สามารถปรับตัวสู่ภาคการผลิตในอนาคต
- 4) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2564 - 2566 ควบคู่ไปกับการเร่งรัดอนุมัติโครงการที่ได้เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงก่อนหน้า รวมทั้งการเร่งรัดให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถเริ่มประกอบกิจการให้เร็วขึ้น โดยเฉพาะโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดการเพิ่มกำลังการผลิต การจ้างงาน และการลงทุนใหม่ นอกจากนี้ ยังควรมุ่งเน้นแก้ไขปัญหานี้ที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมาย รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 5) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long-term resident visa (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง โดยเฉพาะกลุ่มที่ต้องการเข้ามาพำนักระยะยาว นอกจากนี้ ควรเร่งรัดการส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศในเอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญ อาทิ สนามบิน/เที่ยวบิน กระบวนการตรวจคนเข้าเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการพื้นที่และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการรักษามาตรฐาน ความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เพื่อรองรับการกลับมาของนักท่องเที่ยวและยกระดับศักยภาพและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน
- 6) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผล จากความเสี่ยงของสภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชและใช้วิธีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูง ขณะเดียวกัน ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพในการผลิต การกระจายความเสี่ยงในการผลิตอย่างเหมาะสม และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของสินค้าในภาคเกษตร
- 7) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ (2) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 ไม่ให้ล่าช้าไปกว่าแผนที่กำหนดไว้ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมของโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็วหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มีผลใช้บังคับ และ (3) การติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อให้งบประมาณประจำปี 2567 สามารถเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90.4 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด โดยแบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 97.0 และงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 65.0 ตามลำดับ

บทบาทด้านการค้าระหว่างประเทศของจีนและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: นัยยะต่อการค้าระหว่างประเทศของไทย

ในปี 2566 จีนมีมูลค่าการส่งออก 3,380,024 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ลดลงจาก 3,544,434 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2565 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 4.6 ขณะที่มูลค่าการนำเข้า 2,556,802 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ลดลงจาก 2,706,507 ดอลลาร์ สหรัฐ. คิดเป็นการลดลงร้อยละ 5.5 จากในปี 2565 การลดลงของการนำเข้าที่เร็วกว่าการส่งออกของจีนส่งผลให้จีนมีดุลการค้าเกินดุล 823,223 ดอลลาร์ สหรัฐ. โดยจีนมีการเกินดุลการค้าต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 1994 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโครงสร้างการส่งออกในตลาดโลกพบว่า จีนมีสัดส่วนการส่งออกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงปี 2564-2566 (ในช่วงหลังโควิด-19) มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 22.3 ของการส่งออกรวมในตลาดโลก เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนจากร้อยละ 17.6 ในช่วงปี 2553-2559 (ในช่วงก่อนสงครามการค้า) ในขณะที่กลุ่มประเทศ ASEAN มีสัดส่วนการส่งออกเฉลี่ยในช่วงปี 2564-2566 อยู่ที่ร้อยละ 4.8 ลดลงจากเฉลี่ยร้อยละ 6.2 ในช่วงปี 2553 - 2559 ขณะที่หากพิจารณาด้านการนำเข้า พบว่า จีนมีสัดส่วนการนำเข้าลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากแนวโน้มนโยบายในการปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจจีน ที่มุ่งเน้นการพึ่งพาการผลิตภายในประเทศมากขึ้น ทำให้สัดส่วนของมูลค่าการนำเข้าสินค้าของจีนในช่วงหลังโควิด-19 อยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 14.3 ของการนำเข้ารวมทั่วโลก ลดลงจากช่วงที่มีการแพร่ระบาด (2562 - 2563) ที่มีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 14.7 ส่วนกลุ่มประเทศ ASEAN มีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 9.1 ในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 8.8 ในช่วงก่อนการแพร่ระบาด และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าจีนมีแนวโน้มลดขนาดของการพึ่งพาสินค้าจากตลาดโลก ขณะที่ประเทศในกลุ่ม ASEAN กลับมีแนวโน้มการพึ่งพาสินค้าจากตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าจากประเทศจีนซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.0 ของการนำเข้ารวมของ ASEAN เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 18.1 ในช่วงก่อนสงครามการค้า ในขณะที่สัดส่วนการนำเข้าจากประเทศสมาชิก ASEAN ด้วยกันลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 19.9 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการส่งออกของประเทศในกลุ่ม ASEAN ด้วยกันเอง มีแนวโน้มที่จะต้องแข่งขันกับสินค้าจากจีนมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดโครงสร้างการนำเข้าของกลุ่ม ASEAN พบว่า ประเทศ ASEAN ที่พึ่งพาสินค้าจากจีนมากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ ได้แก่ เวียดนามที่มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 28.9 ของการนำเข้าจากจีนรวมของประเทศในกลุ่ม ASEAN เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22.1 ในช่วงก่อนการเกิดสงครามการค้า ส่วนอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลังโควิด-19 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย สำหรับประเทศไทยนั้น มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในช่วงหลังโควิด-19 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 17.9 ลดลงจากร้อยละ 19.6 ในช่วงก่อนการเกิดสงครามการค้า โดยมีทิศทางเช่นเดียวกับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ที่มีสัดส่วนการพึ่งพาสินค้าจากจีนลดลงเช่นกัน

สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าสินค้าของกลุ่มประเทศ ASEAN จากจีน (ร้อยละ)

	ก่อน Trade War 2556-2559	Trade War 2560-2561	Covid-19 2562-2563	หลัง Covid-19 2564-2566
อินโดนีเซีย	14.9	15.7	14.8	15.9
มาเลเซีย	16.8	15.9	14.6	14.9
ฟิลิปปินส์	5.5	7.6	8.1	7.2
สิงคโปร์	21.1	18.5	16.9	15.1
ไทย	19.6	18.3	17.5	17.9
เวียดนาม	22.1	24.1	28.0	28.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

ในขณะเดียวกัน การนำเข้าสินค้าของจีนจากกลุ่ม ASEAN มีทิศทางเพิ่มขึ้น หรืออีกนัยยะหนึ่งสะท้อนความสามารถในการส่งออกของกลุ่ม ASEAN ไปจีนที่สูงขึ้น โดยสัดส่วนการนำเข้าสินค้าของจีนจากกลุ่ม ASEAN อยู่ที่ร้อยละ 16.1 เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 11.1 ในช่วงสงครามการค้า ประเทศที่จีนนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ ได้แก่ เวียดนาม โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 22.9 เมื่อเทียบกับการนำเข้าจาก ASEAN ทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 9.8 ในช่วงสงครามการค้า และอินโดนีเซียมีสัดส่วนร้อยละ 18.1 เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 13.6 ในช่วงสงครามการค้า อย่างไรก็ตาม ในส่วนของไทยนั้นกลับพบว่า สัดส่วนการนำเข้าของจีนจากไทยลดลง โดยมีสัดส่วนร้อยละ 14.2 ลดลงจากร้อยละ 19.8 ในช่วงสงครามการค้า ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าสินค้าของจีนจากกลุ่มประเทศ ASEAN (ร้อยละ)

	ก่อน Trade War 2556-2559	Trade War 2560-2561	Covid-19 2562-2563	หลัง Covid-19 2564-2566
บรูไน	0.2	0.1	0.3	0.5
อินโดนีเซีย	13.6	12.4	12.2	18.1
มาเลเซีย	29.3	23.3	25.1	26.1
ฟิลิปปินส์	9.7	7.9	6.8	5.7
สิงคโปร์	14.7	13.5	11.5	8.7
ไทย	19.8	17.2	16.2	14.2
เวียดนาม	9.8	22.6	24.5	22.9
ประเทศอื่น ๆ	3.1	3.0	3.4	3.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

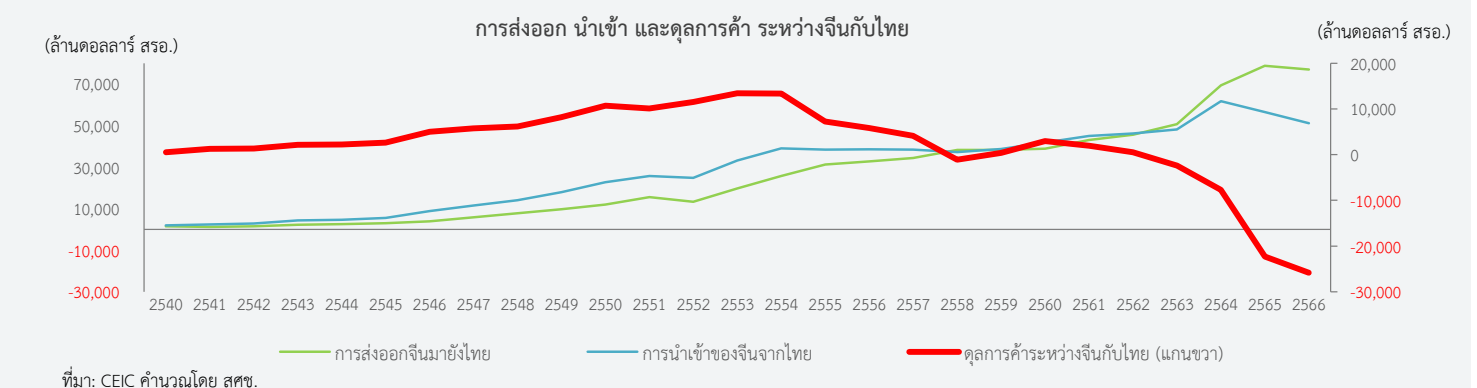
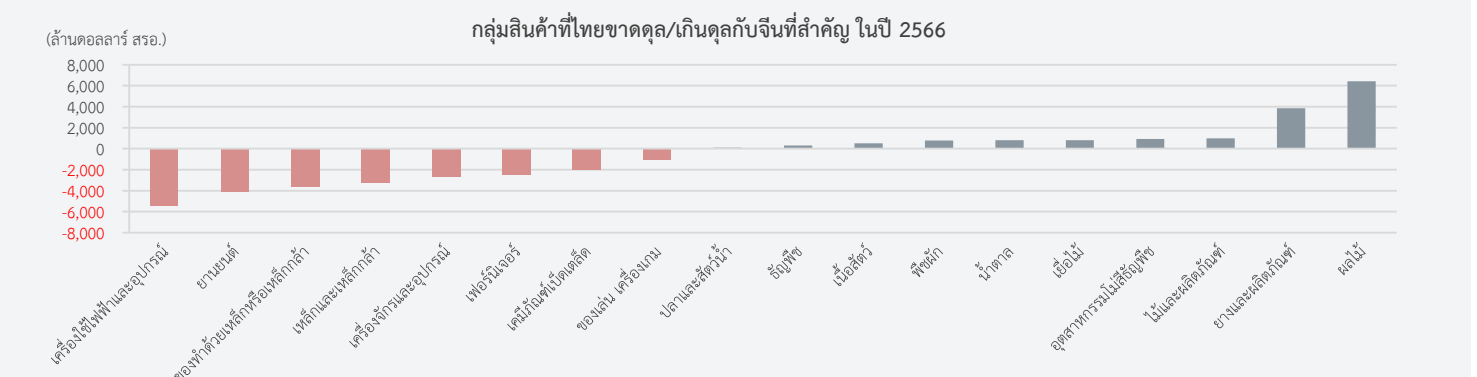
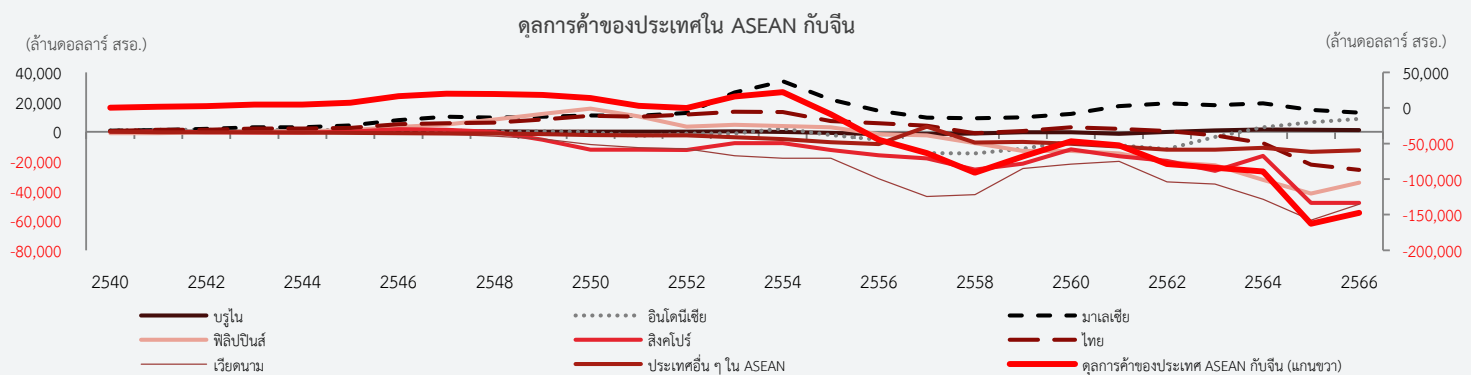
ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าสัดส่วนของการนำเข้าจาก ASEAN ของจีนจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ความต้องการสินค้าจากจีนของกลุ่มประเทศ ASEAN เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ซึ่งส่งผลให้ ASEAN ยังคงขาดดุลการค้ากับจีน¹ อย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2566 ASEAN ขาดดุลการค้ากับจีน 147,518 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. แม้จะเป็นการขาดดุลที่ลดลงจากปีก่อนที่ขาดดุลอยู่ที่ 162,885 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. แต่ก็เป็นการขาดดุลต่อเนื่องกันเป็นปีที่ 12 นับจากปี 2555 เป็นต้นมา สำหรับประเทศ ASEAN ที่ขาดดุลการค้ากับจีนมากที่สุดคือเวียดนาม โดยในปี 2566 เวียดนามขาดดุลการค้ากับจีนอยู่ที่ 49,038 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. รองลงมาเป็นสิงคโปร์นั้นขาดดุลการค้ากับจีนอยู่ที่ 48,091 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สำหรับประเทศในกลุ่ม ASEAN ที่เกินดุลการค้ากับจีนมีเพียง บรูไน อินโดนีเซีย และมาเลเซียเท่านั้น

¹ ข้อมูลดุลการค้าระหว่างจีนกับกลุ่มประเทศ/ประเทศต่าง ๆ นั้น เป็นข้อมูลที่คิดจากฝั่งการค้าระหว่างประเทศของจีนกับกลุ่มประเทศ/ประเทศต่าง ๆ โดยเป็นการนำมูลค่าการส่งออกของจีนซึ่งใช้ราคา Free on Board (F.O.B.) กับมูลค่าการนำเข้าของจีนซึ่งใช้ราคา Custom, Insurance, Freight (C.I.F) เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบดุลการค้าของจีนกับประเทศต่าง ๆ ได้ ซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลการดุลการค้าของจีนไม่ตรงกับดุลการค้าที่คิดจากกลุ่มประเทศ/ประเทศต่าง ๆ กับจีน เช่น การดุลการค้าระหว่างไทยกับจีน หากคิดจากฝั่งจีน ไทยจะขาดดุลการค้ากับจีนอยู่ที่ 25,803 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในขณะที่หากคิดจากฝั่งไทยโดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์และกรมศุลกากร ไทยจะขาดดุลการค้ากับจีนอยู่ที่ 36,635 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เป็นต้น

บทบาทด้านการค้าระหว่างประเทศของจีนและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: นัยยะต่อการค้าระหว่างประเทศของไทย (ต่อ)

สำหรับประเทศไทยขาดดุลการค้ากับจีนในปี 2566 อยู่ที่ 25,803 ล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการขาดดุลเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2565 ที่ขาดดุลอยู่ที่ 22,276 ล้านดอลลาร์ สรอ. และคาดว่าจะมีแนวโน้มที่ไทยจะขาดดุลการค้ากับจีนต่อเนื่องในระยะต่อไป โดยสินค้าที่ไทยมีการขาดดุลกับจีนค่อนข้างมาก อาทิ สินค้าในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ ยานยนต์ สินค้าเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์เหล็ก เครื่องจักรและอุปกรณ์ เฟอร์นิเจอร์ เคมีภัณฑ์ เบ็ดเตล็ด ของเล่น เครื่องเกม เป็นต้น ส่วนสินค้าไทยที่มีการเกินดุลการค้ากับจีนค่อนข้างมาก อาทิ ผลไม้ ยางและผลิตภัณฑ์ ยางและผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมโมเสอียพีช เยื่อไม้ น้ำตาล พืชผัก เนื้อสัตว์ ธัญพืช ปลาและสัตว์น้ำ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าสินค้าที่ไทยขาดดุลกับจีนค่อนข้างมากจะเป็นสินค้าอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ในขณะที่สินค้าที่ไทยเกินดุลการค้ากับจีนส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าไม่สูงมากนัก จึงทำให้ระดับการขาดดุลของไทยกับจีนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และจากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกสินค้าของไทยไปยังตลาดจีนมีแนวโน้มลดลง ขณะเดียวกัน หากสินค้าอุตสาหกรรมจากจีนโดยเฉพาะสินค้าชิ้นกลางที่จะนำมาใช้ในห่วงโซ่การผลิตและสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีราคาถูกจากต้นทุนการผลิตของจีนที่ต่ำกว่า สามารถเข้ามาในไทยเพิ่มมากขึ้น ไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อดุลการค้าของไทย แต่จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการของไทยที่จะแข่งขันกับสินค้าที่นำเข้าจากจีนได้ยากมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพของห่วงโซ่การผลิตสินค้าของไทยในระยะยาว

การใช้สิทธิพิเศษทางการค้า (FTA) และมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTB): นัยยะต่อเศรษฐกิจไทย

ข้อตกลงทางการค้าเสรี (Free trade agreement) ถือเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญด้านการค้าระหว่างประเทศ ในปัจจุบัน FTA ของไทยที่มีผลบังคับใช้แล้วมีจำนวน 15 ฉบับ (ครอบคลุม 19 ประเทศ) โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 ไทยได้ลงนามในข้อตกลงการค้าเสรีฉบับที่ 15 ร่วมกับ ศรีลังกา (SLTFTA) สำหรับ FTA ที่กำลังอยู่ในช่วงเจรจานั้น พบว่า มีอยู่ 7 ฉบับ โดยข้อตกลงที่คาดว่าจะเจรจาเสร็จสิ้นในปี 2567 ได้แก่ CEPA (ไทย-สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์), และ TH-EFTA FTA (ไทย-สมาคมการค้าเสรียุโรป) นอกจากนี้ข้อตกลงที่คาดว่าจะเจรจาสำเร็จในช่วงปี 2568 ได้แก่ TH-EU FTA (ไทย-สหภาพยุโรป), และ ACAFTA (อาเซียน-แคนาดา) ขณะที่ข้อตกลงที่มีแนวโน้มการเจรจาเสร็จสิ้นหลังปี 2568 ได้แก่ PATHFTA (ไทย-ปากีสถาน), และ TRTHFTA (ไทย-ตุรกี) เป็นต้น ซึ่งพบว่า ความสำคัญของการใช้สิทธิ FTA ของไทยนั้นเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นลำดับ สะท้อนจากสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกที่ใช้สิทธิ FTA เทียบกับมูลค่าการส่งออกรวมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยร้อยละ 43.3 ในช่วงการเกิดสงครามการค้า (2558 - 2560) เพิ่มขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 52.4 ในช่วงหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (2565 - 2566) ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้สิทธิ FTA ของผู้ส่งออกในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของไทยที่ใช้สิทธิ FTA ในช่วงปี 2558 - 2566

	สงครามการค้า	ก่อนโควิด-19	โควิด-19	หลังโควิด-19
	2558-2560	2561-2562	2563-2564	2565-2566 (11 เดือน)
สัดส่วนมูลค่าการส่งออกไทยที่ใช้สิทธิ FTA	43.3	46.4	46.9	52.4
สัดส่วนมูลค่าการส่งออกไทยที่ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์	56.7	53.6	53.1	47.6

เมื่อพิจารณาการใช้สิทธิ FTA โดยแบ่งตามข้อตกลง 12 ข้อตกลง¹ พบว่า ข้อตกลง AFTA (อาเซียน) และ ACFTA (อาเซียน-จีน) มีแนวโน้มสัดส่วนการส่งออกโดยใช้สิทธิ FTA เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องอยู่ที่ร้อยละ 46.10 และร้อยละ 74.87 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามข้อตกลงที่มีการทับซ้อนกันบางประเทศ มีสัญญาณของการสลับการใช้สิทธิของผู้ส่งออก เช่น 1) อินเดีย (TIFTA (ไทย - อินเดีย) และ AIFTA (อาเซียน - อินเดีย)) โดยสัดส่วนการใช้สิทธิของ TIFTA ลดลง ขณะที่สัดส่วนการใช้สิทธิ AIFTA เพิ่มขึ้น และ 2) ออสเตรเลีย (TAFTA (ไทย-ออสเตรเลีย) และ AANZFTA (อาเซียน -ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์)) โดยสัดส่วนการใช้สิทธิของ TAFTA ลดลง ขณะที่สัดส่วนการใช้สิทธิ AANZFTA (ออสเตรเลีย) เพิ่มขึ้น สำหรับการบริโภคใช้สิทธิของ FTA ในส่วนของข้อตกลง RCEP ที่เพิ่งลงนามไปเมื่อปี 2565 นั้น ไทยมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ใช้สิทธิดังกล่าวอยู่ที่ร้อยละ 0.66 และร้อยละ 0.98 ในปี 2565 และปี 2566 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าทุกประเทศที่อยู่ในข้อตกลงเขตการค้าเสรี RCEP ล้วนมี FTA กับประเทศไทยอยู่แล้วทั้งสิ้น

สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของไทยที่ใช้สิทธิ FTA ในช่วงปี 2558 - 2566 (ร้อยละ)

	สงครามการค้า	ก่อนโควิด-19	โควิด-19	หลังโควิด-19
	2558-2560	2561-2562	2563-2564	2565-2566 (11 เดือน)
AFTA (อาเซียน)	38.2	39.2	37.8	45.7
ACFTA (อาเซียน - จีน)	47.6	59.9	66.0	74.8
TIFTA (ไทย - อินเดีย)	10.4	8.0	6.8	4.9
AIFTA (อาเซียน - อินเดีย)	47.1	50.3	51.4	56.0
TAFTA (ไทย-ออสเตรเลีย)	75.9	69.8	53.7	56.1
AANZFTA (ออสเตรเลีย)	3.9	10.5	20.7	27.3
AANZFTA (นิวซีแลนด์)	6.6	7.5	9.7	10.2
JTEPA (ไทย-ญี่ปุ่น)	30.7	28.9	26.9	28.7
AJCEP (อาเซียน-ญี่ปุ่น)	0.9	1.4	1.4	1.7
AKFTA (อาเซียน-เกาหลีใต้)	51.0	60.9	59.3	59.9
TPCEP (ไทย-เปรู)	2.7	5.2	9.1	12.1
TCFTA (ไทย-ชิลี)	64.8	97.3	91.2	105.5
RCEP				0.8

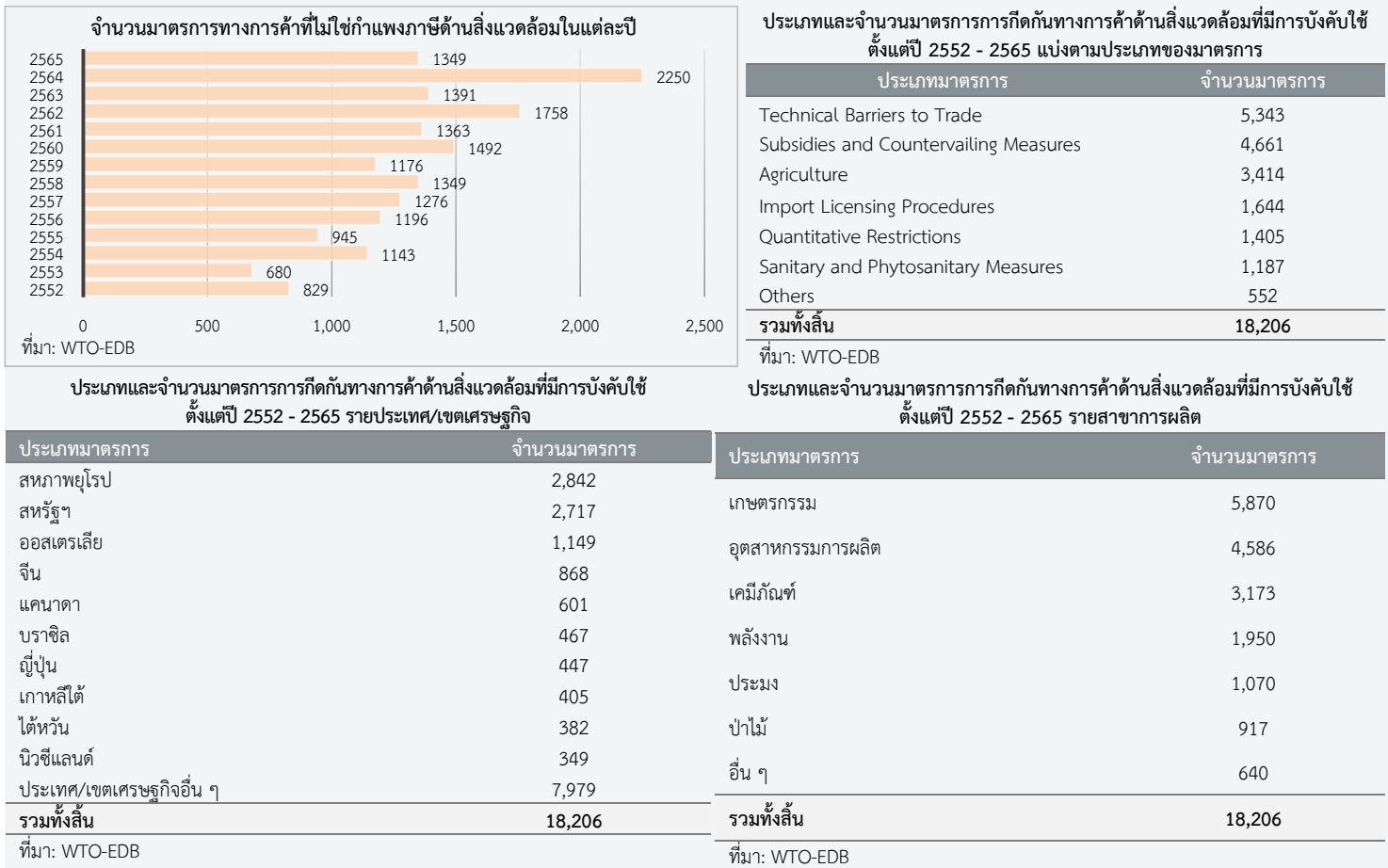
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

แม้ว่ามูลค่าการส่งออกของไทยที่ใช้สิทธิของ FTA จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนมีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกที่ใช้สิทธิ FTA อยู่ที่เกินร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกรวม แต่ก็มีการส่งออกสินค้าของไทยบางส่วนที่ไม่ได้อยู่ในการทำข้อตกลง FTA ซึ่งสินค้าส่งออกในส่วนนี้กำลังเผชิญหน้ากับความท้าทายในเรื่องของมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่การตั้งกำแพงภาษี (Non-Tariff Barrier: NTB) ซึ่งมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมาตรการที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม หลังจากสหภาพยุโรปเริ่มมีการบังคับใช้กฎระเบียบด้านการไม่ตัดไม้ทำลายป่า (EUDR) กฎระเบียบสอบทานธุรกิจด้านสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม (CSDDD) และมาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ขณะที่สหรัฐฯ เตรียมบังคับใช้ Clean Competition Act (CCA) และ Foreign Pollution Fee Act (FPFA) โดยกำลังอยู่ในขั้นตอนพิจารณา

ทั้งนี้ จากข้อมูลขององค์การการค้าโลก (WTO) พบว่า มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่การตั้งกำแพงภาษีนั้น มีจำนวนมาตรการรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ปี 2552 - 2564 อยู่ที่ 61,551 มาตรการ โดยมีมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอยู่ที่ 18,206 มาตรการ คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของมาตรการการค้าที่ไม่ใช่กำแพงภาษีทั้งหมด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 829 มาตรการในปี 2552 มาอยู่ที่ 1,349 มาตรการในปี 2565 โดยประเภทมาตรการ NTB ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้านเทคนิค (Technical barrier to Trade :TBT) ที่ออกมาบังคับใช้แล้วจำนวน 5,343 มาตรการ รองลงมาคือมาตรการอุดหนุนและตอบโต้การอุดหนุน (Subsidies and Countervailing Measures) มีจำนวน 4,661 มาตรการ และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตรอื่น ๆ จำนวน 3,414 มาตรการ โดยประเทศที่มีการออกมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่กำแพงภาษีส่วนใหญ่จะเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างสูงและเป็นผู้ค้าสำคัญกับไทยทั้งสิ้น โดยประเทศ 3 อันดับแรกที่มีมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่กำแพงภาษียิ่งมากที่สุด ได้แก่ สหภาพยุโรป (2,842 มาตรการ) สหรัฐฯ (2,717 มาตรการ) และ ออสเตรเลีย (1,149 มาตรการ) และสาขาที่ได้รับผลกระทบจากการใช้มาตรการทางการค้าประเภท NTB มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เกษตรกรรม (มีจำนวนมาตรการ NTB ที่เกี่ยวข้องจำนวน 5,870 มาตรการ) อุตสาหกรรมการผลิต (มีจำนวนมาตรการ NTB ที่เกี่ยวข้องจำนวน 4,586 มาตรการ) และเคมีภัณฑ์ (มีจำนวนมาตรการ NTB ที่เกี่ยวข้องจำนวน 3,173 มาตรการ)

¹ ยกเว้น ไทย-นิวซีแลนด์ (TNZCEP) ที่ใช้ ระบบการรับรองตนเองของผู้ส่งออก (Self-Declaration) และอาเซียน-ฮ่องกง (AHKFTA) เนื่องจากฮ่องกงเป็น Free Port อัตราภาษีนำเข้าของฮ่องกงเป็นร้อยละ 0 ทุกรายการ ทำให้ในทางปฏิบัติผู้ส่งออกจึงไม่ประสงค์จะขอใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี

FTA and non tariff barrier (ต่อ)

เมื่อพิจารณาจำนวนมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่ประเทศไทยได้รับผลกระทบ (รวมมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมด้วย) ถึงปี 2564 พบว่า ในภาพรวม สินค้าไทยจะได้รับผลกระทบจากมาตรการในกลุ่ม TBT และมาตรการกลุ่ม SPS เป็นสำคัญ (สัดส่วนมาตรการที่ TBT ที่กระทบกับสินค้าไทยอยู่ที่ร้อยละ 55.1 เมื่อเทียบกับมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่กระทบกับไทยทั้งหมด และสัดส่วนมาตรการที่ SPS ที่กระทบกับสินค้าไทยอยู่ที่ร้อยละ 34.0) โดยกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสินค้าด้านเกษตร (สัตว์และพืชผัก) ได้รับผลกระทบจากมาตรการ SPS เป็นส่วนใหญ่ ส่วนในกลุ่มของสินค้าอุตสาหกรรม (อาหาร เคมีภัณฑ์ ยางและผลิตภัณฑ์ เหล็กและผลิตภัณฑ์ และเครื่องจักรเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น) จะได้รับผลกระทบจากมาตรการ TBT เป็นสำคัญ ซึ่งมาตรการส่วนใหญ่ถูกบังคับใช้จาก 3 ประเทศสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ จีน และสหภาพยุโรป

สำหรับแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศของ ไทยในระยะถัดไปนั้น เพื่อให้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า จำเป็นต้องมีการดำเนินการควบคู่กันใน 2 มิติ ทั้งในมิติของ **การสร้างโอกาสทางการค้า** โดยให้ความสำคัญในส่วนของการส่งเสริมการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีผ่านข้อตกลงการค้าเสรีที่ได้มีผลบังคับใช้แล้วและการเร่งเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี และ**มิติของการเร่งยกระดับ**

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพห่วงโซาการผลิตสินค้าให้สามารถที่จะแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้าเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมไปกับความต้องการห่วงโซ่อุปทานในตลาดโลก และตอบสนองต่อมาตรฐานและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งเริ่มมีการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่สถานการณ์เศรษฐกิจและการค้าโลกอยู่ในกระแสของการทวนกลับของกระแสโลกาภิวัตน์ (Deglobalization) และสถานการณ์การแยกส่วนระหว่างกันของเศรษฐกิจโลก (Fragmentation) ในปัจจุบัน

สัดส่วนมาตรการการกีดกันทางการค้าที่มีการบังคับใช้กับไทยจนถึงปี 2564 รายสาขาการผลิต				
ประเภทมาตรการ	สุขอนามัยและ สุขอนามัยพืช (SPS)	มาตรการทาง เทคนิค (TBT)	มาตรการ อื่น ๆ	รวม
สัตว์มีชีวิต	60.7	26.2	13.1	100.0
ผัก	55.0	32.6	12.4	100.0
ไขมันจากสัตว์	41.5	49.2	9.3	100.0
อาหาร	35.3	53.5	11.3	100.0
เหมืองแร่	3.8	82.3	14.0	100.0
เคมีภัณฑ์	19.9	68.9	11.2	100.0
ยางและพลาสติก	7.3	86.6	6.2	100.0
หนังสัตว์	17.3	47.6	35.1	100.0
ไม้และผลิตภัณฑ์	25.4	58.9	15.7	100.0
กระดาษ	4.9	75.2	19.9	100.0
เสื้อผ้าสิ่งทอ	11.4	70.4	18.2	100.0
รองเท้า	2.6	80.2	17.2	100.0
เหล็กและผลิตภัณฑ์	4.1	86.9	9.0	100.0
เครื่องจักรและ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์	6.3	89.2	4.5	100.0
รวม	34.0	55.1	10.8	100.0

ที่มา: WTO

FTA and non tariff barrier (ต่อ)

มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) ด้านสิ่งแวดล้อมของ EU (เริ่มใช้) และ USA (เตรียมการ)

	มาตรการ	รายละเอียด	สินค้า	มีผลบังคับใช้	ผลกระทบต่อไทย
สหภาพยุโรป	1. กฎระเบียบด้านการไม่ตัดไม้ทำลายป่า (EU Deforestation Regulation: EUDR)	ต้องผ่านการตรวจสอบว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่าหรือทำให้ป่าเสื่อมโทรม	- ยางพารา ปาล์มน้ำมัน วัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูป - ครอบคลุมสินค้ามากขึ้นในอนาคต	- เริ่มใช้ มิ.ย. 66 - บังคับใช้เต็มรูปแบบ 30 ธ.ค. 67	ยางพารา ไม้และผลิตภัณฑ์ ปาล์มน้ำมัน
	2. กฎระเบียบสอบทานธุรกิจด้านสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม (EU Corporate Sustainability Due Diligence Directive: CSDDD)	บริษัทที่ทำธุรกิจใน EU และเครือข่ายธุรกิจ รวมถึงห่วงโซ่อุปทาน ต้องพิสูจน์ว่ากิจกรรมในไทยที่เป็นทางการค้าไม่กระทบต่อทั้งสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม	ทุกบริษัทที่เข้าไปลงทุนใน EU และมีคุณสมบัติเข้าข่าย ตลอดจนบริษัท suppliers ส่งออกสินค้าให้กับบริษัทดังกล่าว	- ประกาศใช้ตั้งแต่ปี 67 (เปลี่ยนผ่าน) - บังคับใช้เต็มรูปแบบ ปี 71-73	เกษตรและอาหาร เสื้อผ้า อัญมณีแล เครื่องประดับ
	3. มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM)	ผู้นำเข้าต้องรายงานการปล่อย CO2 ซึ่งมีการจัดเก็บภาษีคาร์บอนตามปริมาณการปล่อย	- เหล็ก อะลูมิเนียม ซีเมนต์ ปูนไฟฟ้า และไฮโดรเจน (นํารอง) - เคมีภัณฑ์และพอลิเมอร์ (ปี 69-70) - สินค้าทุกประเภท (ปี 73)	- รายงานบางส่วน 1 ต.ค. 66 - ใช้เต็มรูปแบบ 1 ม.ค. 69	เหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียม
สหรัฐฯ	4. Clean Competition Act (CCA) (US-CBAM)	ผู้นำเข้าต้องรายงานข้อมูลการปล่อย CO2 ซึ่งจะมีการจัดเก็บภาษีถ้ามีการปล่อยเกินกว่าที่กำหนด	- ซีเมนต์ ปูน เหล็ก อะลูมิเนียม ไฮโดรเจน และเอทานอล - ปิโตรเลียม และกระดาษ - ส่วนประกอบของโทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ และคอมพิวเตอร์	อยู่ในขั้นตอนการพิจารณา	เหล็ก อะลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ คอมพิวเตอร์
	5. Foreign Pollution Fee Act (FPFA)	ผู้นำเข้าต้องรายงานข้อมูลการปล่อย CO2 และเสียภาษีจากกลุ่มสินค้าที่มีการใช้พลังงานเข้มข้นและมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง	- ซีเมนต์ เหล็ก อะลูมิเนียม และไฮโดรเจน - ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม กระดาษ เชื้อเพลิงชีวภาพ แบตเตอรี่ น้ำมันดิบ แร่ ปิโตรเคมีพลาสติก และก๊าซธรรมชาติ	อยู่ในขั้นตอนการพิจารณา	เหล็ก อะลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปิโตรเคมีและพลาสติก

การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนของการลงทุนภาครัฐ

ข้อมูลจากกองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชี้ว่ากรอบและวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งนับรวมวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทในเครือ 5 แห่ง ได้แก่ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท โรงแรมท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิ จำกัด บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ในปี 2567 วงเงินรวมทั้งสิ้น 380,141.92 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 1.9 และต่ำกว่ากรอบวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจเฉลี่ยในปี 2563 - 2566 ที่ปีละ 396,137.58 ล้านบาท (ลดลงร้อยละ 4.0)

กรอบและวงเงินเบิกจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

หน่วย : ล้านบาท

	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
วงเงินเบิกจ่ายลงทุน (รวมรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัด และบริษัทในเครือ)	423,232.46	374,649.07	399,065.99	387,602.78	380,141.92
% อัตราการขยายตัว	5.2	-11.5	6.5	-2.9	-1.9

ที่มา: กองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช.

เมื่อพิจารณาผลการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2567 ในภาพรวมมีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น 94,525.5 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.1 โดยเป็นการเบิกจ่ายจากวงเงินเบิกจ่ายลงทุนใน 14 โครงการลงทุนสำคัญ¹ จำนวน 21,595.47 ล้านบาท และมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 28.6 ของกรอบวงเงินเบิกจ่ายลงทุนในโครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจในปี 2567

ดังนั้น การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ โดยเฉพาะในโครงการลงทุนขนาดใหญ่จะช่วยรักษาแรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐและสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 ซึ่งการลงทุนภาครัฐมีข้อจำกัดจากการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาอนุมัติและคาดว่าจะประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ในเดือนพฤษภาคม 2567

ผลการเบิกจ่ายใน 14 โครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจในปี 2567

หน่วย : ล้านบาท

โครงการลงทุน	หน่วยงาน	กรอบวงเงินเบิกจ่าย	ผลการเบิกจ่าย Q1/FY2567	% อัตราเบิกจ่าย
1 โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน-ราษฎร์บูรณะ	รฟม.	16,720	4,605.57	27.5
2 โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2	กฟภ.	9,500	4,409.43	46.4
3 โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงเพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร-หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร-นครราชสีมา)	รฟท.	8,714	3,288.85	37.7
4 โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 - ดาวคะนอง - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก	กทพ.	7,555	951.87	12.6
5 โครงการปรับปรุงกิจการการประปาแผนหลักครั้งที่ 9	กปน.	5,186	1,199.84	23.1
6 โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงลพบุรี-ปากน้ำโพ	รฟท.	4,677	201.11	4.3
7 แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้าฉบับที่ 12 ปี 2560 - 2564	กฟน.	4,334	1,726.12	39.8
8 โครงการขยายระบบส่งไฟฟ้า ระยะที่ 12	กฟผ.	3,839	1,395.99	36.4
9 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานครเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า	กฟผ.	3,805	694.15	18.2
10 โครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม	ธพส.	3,221	2,266.00	70.4
11 โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายปี 2557	กปภ.	2,292	25.64	1.1
12 โครงการก่อสร้างสวนสัตว์แห่งใหม่ คลองหก จังหวัดปทุมธานี	อสส.	2,218	261.03	11.8
13 โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3	กทท.	1,846	456.62	24.7
14 โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตยางสังเคราะห์ระยะที่สอง	อก.	1,637	113.28	6.9
รวมทั้งสิ้น		75,544	21,596	28.6

ที่มา: กองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช.

¹ วงเงินเบิกจ่ายลงทุนรวม 75,544 ล้านบาท (ร้อยละ 19.9 ของกรอบวงเงินเบิกจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจปี 2567)

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2567	
	2564	2565	2566	ณ 20 พ.ย. 66	ณ 19 ก.พ. 67
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	16,188.6	17,378.0	17,921.2	19,022.2	18,656.0
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	232,302.0	248,788.6	255,867.7	270,921.8	265,705.3
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	506.2	495.5	513.5	551.4	540.8
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,264.0	7,094.1	7,331.5	7,852.8	7,701.6
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	1.6	2.5	1.9	2.7 - 3.7	2.2 - 3.2
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	3.1	2.3	1.2	1.6	2.1
ภาคเอกชน (CVM, %)	2.9	4.7	3.2	2.8	3.5
ภาครัฐ (CVM, %)	3.5	-3.9	-4.6	-1.8	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	0.6	6.2	7.1	3.2	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	3.7	0.1	-4.6	2.2	1.5
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	11.1	6.1	2.1	6.2	5.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	270.6	285.2	280.2	290.2	288.3
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	19.2	5.4	-1.7	3.8	2.9
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	15.5	1.2	-2.9	3.3	2.4
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	17.8	3.6	-2.2	6.3	3.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{3/}	238.2	271.6	263.2	276.7	274.9
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	27.7	14.0	-3.1	4.7	4.4
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	17.9	1.2	-3.6	3.7	3.2
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	32.4	13.5	17.0	13.5	13.4
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-10.3	-15.7	6.6	8.5	7.4
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.0	-3.2	1.3	1.5	1.4
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	6.1	1.2	1.7 - 2.7	0.9 - 1.9
GDP Deflator	1.8	4.8	1.2	1.7 - 2.7	0.9 - 1.9

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

